

- ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΤΟΝ ΟΡΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ»
- ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ
- Ο Αλβανικός Μεγαλοϊδεατισμός και το "Ζήτημά των Τσάμηδων"
- ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ
- ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ
- ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
- Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
- ΑΠΟΛΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ
- ΕΥΡΩΑΜΥΝΑ (4): ΕΥΡΩΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟΣ

**ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ
ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΤΟΝ ΟΡΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ
ΤΟΥ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ**

Του Αντιναύαρχου ε.α. Π. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ Π.Ν

Είναι γνωστές οι επίμονες προσπάθειες των Σκοπίων να επιβάλουν στη διεθνή κοινότητα και ειδικότερα στην Ελλάδα, τα Ελληνικά ιστορικά ονόματα «Μακεδονία» και «μακεδόνας» για τον κρατικό και εθνικό τους προσδιορισμό. Ο αδιάντροπος αυτός σφετερισμός της ταυτότητας των Μακεδόνων, που είναι και ταυτότητα των Ελλήνων, καθώς και της ελληνικότητας του Ονόματος, της Γλώσσας, της Ιστορίας και του Πολιτισμού της Μακεδονίας, που σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός, δεν μας ξενίζει ιδιαίτερα γιατί ξεκίνησε πριν από 60 χρόνια. Εκείνο που μας ξενίζει είναι η πρόσφατη αναγνώριση των Σκοπίων, από τις ΗΠΑ, με το Ελληνικό αυτό όνομα, γιατί είναι αχαρακτήριστη, άστοχη, προσβλητική, επικίνδυνη, σε βάρος της Ελλάδας, και οπωσδήποτε ασυνεπής σε σχέση με τις προγενέστερες θέσεις και ενέργειές του επί του θέματος. Αδιάψευστα ιστορικά γεγονότα και ντοκουμέντα αποδεικνύουν ότι η, με σύμφωνη γνώμη του Στάλιν, μετονομασία, τον Αύγουστο του 1944, από τον Τίτο, από Νότια Σερβία σε «Μακεδονία», είχε δύο στόχους : ο πρώτος στόχος ήταν ο προσδιορισμός και αποδυνάμωση της Σερβίας, ο δε δεύτερος και σπουδαιότερος, η απόσπαση της Βόρειας Ελληνικής Επαρχίας της Μακεδονίας προς έλεγχο του Αιγαίου, ιδιαίτερα της πολύ σημαντικής πόλεως και λιμένος της Θεσσαλονίκης, και η στη συνέχεια δημιουργία της ψευδομακεδονίας του Αιγαίου. Φαίνεται ότι οι ΗΠΑ λησμόνησαν την τότε σαφή και αποτελεσματική στάση ως και τις στη συνέχεια ενέργειές τους.

Συγκεκριμένα, στην ενέργεια αυτή του Τίτο, οι ΗΠΑ αντιτάχθηκαν και αντέδρασαν άμεσα με τον Υπουργό Εξωτερικών, της Κυβερνήσεως Ρούσβελτ, Edward R. Stetinius Jr, ο οποίος με την υπ' αριθμό 868014/26-12-44 εγκύκλιό του, δήλωσε τα εξής : «Η Κυβέρνηση αυτή θεωρεί ότι οποιαδήποτε αναφορά σε «Μακεδονικό Έθνος», «Μακεδονική Πατρώα Γη» ή «Μακεδονική Εθνική Συνείδηση» είναι αδικαιολόγητη και δημαγωγική, δεν αντιπροσωπεύει εθνική ή πολιτική πραγματικότητα, ενώ διαβλέπει, στην παρούσα αναβίωσή της, πιθανό μανδύα για επιθετικές ενέργειες εναντίον της Ελλάδας. Η επίσημη πολιτική αυτής της Κυβέρνησης είναι να λάβει τα αναγκαία μέτρα εναντίον εκείνων που θα βοηθήσουν τη Γιουγκοσλαβία και τη Βουλγαρία στη δημιουργία «Μακεδονικού Ζητήματος» σε βάρος της Ελλάδας».

Την πολιτική αυτή ενίσχυσαν και νεώτεροι Πρόεδροι ως και τα νομοθετικά σώματα των ΗΠΑ. ΟΙ ανωτέρω δηλώσεις αποδείχθηκαν προφητικές δεδομένου ότι ο Τίτο και ο Στάλιν πράγματι ξεκίνησαν επιθετική ενέργεια εναντίον της Ελλάδας στην οποία οι ΗΠΑ αντέδρασαν με το Δόγμα ΤΡΟΥΜΑΝ και βοήθεια προς την Ελλάδα, το 1947, προκειμένου να προστατευθεί η εδαφική της ακεραιότητα από κομμουνιστική κατοχή. Την ανωτέρω άποψη/στάση των ΗΠΑ

ενίσχυσαν επίσης, μεταξύ άλλων, ο ΟΗΕ, ο Πάπας Ιωάννης Παύλος και οι ομολογίες Στάλιν και Δημητρώφ.

Κατωτέρω θα επαναληφθούν συνοπτικά, οι κυριότεροι λόγοι που δεν επιτρέπουν τη χρήση των ονομάτων «Μακεδονία», «Μακεδόνας» και «Μακεδονικός από το νέο κράτος :

α. Δεν είναι σωστό μια χώρα, η οποία είναι τμήμα μιας γεωγραφικής περιοχής, να ορίζεται αυθαίρετα από μόνη της, με επίσημο τρόπο, εκπρόσωπος της όλης περιοχής.

β. Δεν αντιπροσωπεύει ούτε εθνική ούτε πολιτική πραγματικότητα δεδομένου ότι τα ονόματα αυτά είναι καθαρά Ελληνικά, αναφορικά με την προέλευσή τους, και ότι δεν υπάρχει Μακεδονική φυλή. Η χρήση των ονομάτων αυτών στην αρχαία Ελλάδα, ακόμη και σε προσδιορισμούς όπως «Βασίλειο της Μακεδονίας του Φιλίππου του Β΄ ή του Μεγάλου Αλεξάνδρου» έδειχνε γεωγραφική περιοχή και όχι εθνότητα. Οι Μακεδόνες όπως οι Αθηναίοι, οι Σπαρτιάτες, οι Θηβαίοι, Κύπριοι κ.λ.π. ήταν όλοι Έλληνες.

γ. Μπορεί να στηρίζει εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος γειτονικών χωρών, όπως συνέβηκε πολλές φορές μέχρι τώρα.

δ. Δεν υπάρχει ομοιογένεια στον πληθυσμό του νέου κράτους. Σύμφωνα με ένα άρθρο στο περιοδικό Christian Science Monitor, στις 28 Οκτωβρίου 1992, στη σελίδα 19, από τον C.M. WOODHOUSE, πολύ γνωστό ιστορικό και πρώην μέλος του Βρετανικού Κοινοβουλίου ο οποίος υπηρέτησε τη Μεγάλη Βρετανία, στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια και μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ο πληθυσμός αποτελείται από 40-45% Σλάβους, 30% Αλβανούς, 10% Έλληνες και 10% Τσιγγάνους και λοιπούς.

ε. Ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί την παραποίηση της ιστορίας της Μακεδονίας στους ακόλουθους ψευδείς ισχυρισμούς/επιχειρήματα που έχουν κατασκευασθεί από τους Σκοπιανούς αξιωματούχους προκειμένου να υποστηρίξουν τις προσπάθειές τους να επιβάλουν τη χρήση του ονόματος Μακεδονία και των παραγώγων του :

- Ότι οι Μακεδόνες δεν είναι Έλληνες αλλά μια ξεχωριστή εθνότητα.
- Ότι η γλώσσα τους δεν είναι η Ελληνική, αλλά το ιδίωμα που ομιλείται στην περιοχή των Σκοπίων.
- Ότι η Μακεδονία εκτείνεται προς Βορράν πολύ πέραν των ορίων της ιστορικής Μακεδονίας, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να περιλαμβάνει πραγματικές σλαβικές περιοχές που δεν είχαν υπάρξει ποτέ τμήματα της Μακεδονίας στην αρχαιότητα και οι οποίες στην πραγματικότητα ήταν τμήματα της αρχαίας Δαρδανίας.

- Ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν ήταν Έλληνες, αλλά ένα ξεχωριστό έθνος που είχε σχέση με τους Ιλλυριούς και τους Θράκες.
- Ότι όταν οι Σλάβοι κατέβηκαν στη Βαλκανική, κατά τη διάρκεια του 6ου και 7ου αιώνων μ.Χ. συγχωνεύθηκαν με τους μη Έλληνες απογόνους των αρχαίων Μακεδόνων και έτσι δημιουργήθηκε ένα νέο έθνος οι Σλαβο-Μακεδόνες.
- Ότι οι απόγονοι αυτών των Σλαβο-Μακεδόνων του μεσαίωνα είναι οι σημερινοί Μακεδόνες των Σκοπίων.
- Ότι στη Βουλγαρία και Ελλάδα υπάρχουν κάτοικοι οι οποίοι ανήκουν σ' αυτό το «Μακεδονικό Έθνος» οι οποίοι σχηματίζουν καταπιεσμένες μειονότητες των οποίων τα δικαιώματα πρέπει να αναγνωρισθούν.
- Ότι οτιδήποτε αποκαλούμενο «Μακεδονικό», ήθη, έθιμα, πολιτισμός κ.λ.π. δεν είναι Ελληνικό, αλλά δημιούργημα των Μακεδόνων του τύπου των Σκοπίων.

Φυσικά όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί, σε καμιά περίπτωση, δεν μπορούν να αντέξουν κριτική γιατί είναι τελείως αμφισβητήσιμοι τόσο με ιστορικά και εθνολογικά όσο και με πολιτιστικά ή κοινωνιολογικά κριτήρια.

Τα επιχειρήματα να μη χρησιμοποιηθούν τα ονόματα «Μακεδονία» και «Μακεδονικός» είναι ουσιώδη και σε σύγκριση με τους ισχυρισμούς των Σκοπιανών είναι συντριπτικά και αποφασιστικά.

Οι κατασκευασμένοι από τους Σκοπιανούς ισχυρισμοί, που προαναφέρθηκαν, προβάλλονταν και προβάλλονται συνεχώς από τους αξιωματούχους των Σκοπίων όχι μόνο τότε που ήταν ομόσπονδο κράτος αλλά ιδιαίτερα και πιο επίμονα τώρα που είναι ανεξάρτητο κράτος. Μολονότι δεν αντέχουν ακόμη και στοιχειώδη κριτική δεδομένου ότι είναι ψευδείς και αδικαιολόγητοι, τα ακόλουθα αποδεικτικά στοιχεία θα αποδείξουν ότι τα αντικρούοντα αυτούς επιχειρήματα είναι ουσιαστικά, συντριπτικά και αποφασιστικής σημασίας.

Η Μακεδονία από μόνη της, με τις χιλιετίες της παλιάς της δόξας, δεν θα επιτρέψει την αλλαγή της ιστορίας. Μόνο το άκουσμα των ονομάτων του Αριστοτέλη και του Μεγάλου Αλεξάνδρου και η συνεισφορά τους στην ιστορία του ανθρώπινου γένους, του πρώτου με τη σοφία του και του δεύτερου με την πολεμική του αρετή, την ανδρεία, την εξαιρετική πολιτική και τη μεγαλοσύνη του, θα έπρεπε να είναι αρκετά για να επαναφέρουν στα λογικά τους όλους αυτούς που προσπαθούν να παραποιήσουν την ιστορία της.

Η Μακεδονία υπήρξε πάντοτε και εξακολουθεί να είναι ακόμη η πιο προχωρημένη έπαλξη και ο προμαχώνας της Ελλάδας.

Όλες οι ιστορικές πηγές συμφωνούν αναφορικά με τη γεωγραφική θέση της αρχαίας Μακεδονίας της οποίας τα όρια ήταν τα ακόλουθα :

- Το Αιγαίο Πέλαγος και τα βουνά Καμβούνια, Πιέρια και Όλυμπος προς νότον.

- Οι λίμνες Οχρίδα και Πρέσπα και τα βουνά Βαμβούνα, Σκόμιο και Ροδόπη προς βορράν.
- Ο ποταμός Νέστος προς ανατολάς και τα βουνά Γράμμος και Πίνδος προς δυσμάς.

Οι κάτοικοι αυτής της περιοχής, οι Μακεδόνες, ανήκαν σε μια από τις αρχαιότερες Ελληνικές φυλές. Οι πλησιέστεροι συγγενείς τους ήταν οι Θεσσαλοί και ειδικότερα οι Μαγνήσιοι με τους οποίους μοιράζονταν την Αιολική καταγωγή. Η γλώσσα που μιλούσαν ανήκε στους αρχαιότερους τύπους της Ελληνικής και είχε συγγένεια με τις διαλέκτους της Αιολικής, Αρκαδικής, Κυπριακής και Μηκοναϊκής.

Η θρησκεία των Μακεδόνων ήταν η ίδια με τη θρησκεία των άλλων Ελλήνων οι δε μύθοι και παραδόσεις τους ήταν τα ίδια που συναντούσες σε όλο τον Ελληνικό κόσμο.

Ο Βασιλιάς της Μακεδονίας Φίλιππος ο Β΄ και ο γιός του Αλέξανδρος ο Μέγας – στον οποίο οι Σκοπιανοί προσπαθούν επισταμένα να προσδώσουν «Σλαβομακεδονική» ταυτότητα – ενεργούσαν όχι απλώς σαν Έλληνες αλλά σαν Πανελλήνιοι Αρχηγοί με την έννοια ότι έκαναν πράξη την παλιά ιδέα του σχηματισμού ενός ενιαίου Ελληνικού κράτους με τη συγχώνευση των Ελληνικών πόλεων-κρατών.

Στις χρονικές περιόδους που ακολούθησαν, και ειδικότερα μετά την εμφάνιση στη Βαλκανική των Σλάβων και των Βουλγάρων (6ο και 7ο αιώνα μ. Χ.) η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας όπως προσδιορίστηκε προηγουμένως εξακολούθησε να είναι η έπαλξη και ο προμαχώνας του Ελληνισμού όπως ακριβώς ήταν και κατά την αρχαιότητα.

Η Παλαιά Διαθήκη, οι αρχαίοι συγγραφείς, σύγχρονοι ερευνητές, αμέτρητες επιγραφές σε αγάλματα, τάφους, στήλες με Ελληνικά ονόματα και αναθήματα, χιλιάδες νομίσματα, όχι μόνο στη Μακεδονία και στην υπόλοιπη Ελλάδα αλλά και σε χώρες του εξωτερικού όπως στη Λιβύη, την Αίγυπτο και την Ασία, μέχρι τις Ινδίες, επιβεβαιώνουν κατηγορηματικά ότι, οι Μακεδόνες σαν Έλληνες, είχαν τους ίδιους θεούς, τις ίδιες θρησκευτικές λατρείες, και ότι ήταν αυτοί που διέδωσαν τη γλώσσα τους, που ήταν η Ελληνική, και το Ελληνικό πνεύμα σε όλο το γνωστό τότε κόσμο.

Η Παλαιά Διαθήκη περιλαμβάνει ακαταμάχητα και αδιάσειστα αυτούσια στοιχεία στα κείμενά της. Σε ένα από αυτά, ο Προφήτης Δανιήλ, 200 περίπου χρόνια πριν από τη γέννηση του Μεγάλου Αλεξάνδρου, προέβλεψε ότι «ο Βασιλιάς των Μήδων και των Περσών θα κατατροπωθεί από έναν Έλληνα Βασιλιά και ότι αυτόν τον πρώτο μεγάλο Βασιλιά θα τον διαδεχθούν τέσσερις Βασιλιάδες από το ίδιο Βασίλειο».

Οι Αρχαίοι συγγραφείς και ιστορικοί δίνουν επίσης αμέτρητα αποδεικτικά στοιχεία. Η πρώτη ιστορική αναφορά δίνεται από τον Όμηρο ο οποίος στην Ιλιάδα μνημονεύει τα ονόματα διαφόρων Πελασγικών και Ελληνικών φυλών που ζούσαν

στη Μακεδονία.

Ο Στράβων αναφέρει: «Φυσικά η Μακεδονία είναι μέρος της Ελλάδας».

Ο Ηρόδοτος γράφει : «Οι απόγονοι του Περδίκκα, του πρώτου Βασιλιά των Μακεδόνων, είναι Έλληνες, όπως οι ίδιοι το θέλουν και όπως εγώ ο ίδιος το ξέρω».

Ο Θουκυδίδης αναφέρει ότι : «Οι Μακεδόνες αποτελούνται από διάφορες ελληνικές φυλές κάτω από διάφορους Βασιλιάδες».

Ο Πολύβιος λέει : «Οποία και πόσο μεγάλη τιμή πρέπει να ανήκει στους Μακεδόνες οι οποίοι το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους δεν έπαψαν ποτέ να μάχονται εναντίον των Βαρβάρων για την ασφάλεια των Ελλήνων».

Ο Αρριανός, στο βιβλίο του «Ανάβαση του Αλέξανδρου» αναφέρει ότι μετά τη μάχη του Γρανικού ο Αλέξανδρος έκανε τα εξής : «Έστειλε στην Αθήνα, την πρώτη πόλη όλων των Ελλήνων, και όχι στην Πέλλα που ήταν η πρωτεύουσα της Μακεδονίας, τριακόσιες πανοπλίες και άλλα Περσικά λάφυρα, για να ανατεθούν στην πολιούχο Αθηνά με την αφιέρωση «Αλέξανδρος ο Φιλίππου και οι Έλληνες, πλην Λακεδαιμονίων, από των Βαρβάρων των την Ασίαν οικούντων». Επίσης λέει ότι 2000 Έλληνες μισθοφόρους των Περσών, που συνέλαβε αιχμαλώτους, τους έστειλε δέσμιους στη Μακεδονία για να εργασθούν εκεί σαν δούλοι «ότι παρά τα κοινά δόξαντα τοις Έλλησιν, Έλληνες όντες, εναντία τη Ελλάδι υπέρ των Βαρβάρων εμάχοντο».

Με τις ενέργειές του αυτές ο Αλέξανδρος, εκτός από την απογοήτευσή του για τη μη συμμετοχή των Σπαρτιατών στην Πανελλήνια εκστρατεία εναντίον των Περσών και για τις πολύ λίγες περιπτώσεις που Έλληνες πολέμησαν στο πλευρό των Περσών, δείχνει κυρίως πόσο περήφανος αισθανόταν για την Ελληνική καταγωγή του, ότι το επίτευγμά του το θεωρούσε καθαρά Ελληνικό και ότι το ίδιο θα έπρεπε να αισθάνονταν και οι άλλοι Μακεδόνες αφού ο Αλέξανδρος δεν έκανε καμιά ξεχωριστή αναφορά σ' αυτούς.

Ο Πausανίας επιβεβαιώνει ότι οι Μακεδόνες ήταν μέλη των Δελφικών Αμφικτυονιών λέγοντας : «Την εποχή μου οι Αμφικτυονίες ήταν τριάντα. Οι περιοχές της Νικόπολης, της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας έστειλαν η κάθε μια από έξη αντιπροσώπους» δεδομένου ότι, όπως είναι γνωστό σε όλους, μόνο Έλληνες ήταν μέλη Αμφικτυονιών. Επίσης ο Πausανίας επιβεβαιώνει ότι οι Μακεδόνες συμμετείχαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες, όπου μόνο Έλληνες μπορούσαν να αγωνιστούν, με πολλές συμμετοχές και πολλούς νικητές.

Ο Γιόχαν Γουσταύος Ντρόιζεν, διαπρεπής Γερμανός φιλόλογος και ιστορικός στην ιστορία που έγραψε για το Μέγα Αλέξανδρο τονίζει ότι : «και οι δύο, και ο Φίλιππος και ο Αλέξανδρος, μετέφεραν και μετέδωσαν στους λαούς της Ασίας όχι το Μακεδονικό πολιτισμό, γιατί δεν υπήρξε ποτέ ανεξάρτητος, αλλά τον Ελληνικό πολιτισμό».

Όταν οι χάρτες αποκαλύπτουν την αλήθεια

Οι προσπάθειες που έχουν γίνει από τους Σκοπιανούς να παρέξουν αποδεικτικά στοιχεία για τους ισχυρισμούς τους, με την κατασκευή πλαστών χαρτών, δεν απέδωσαν. Όσο σκληρά και να προσπαθήσει κάποιος δεν θα βρει, πουθενά σ' όλο

τον κόσμο, χάρτες εκτυπωμένους πριν από το 1944 οι οποίοι να εμφανίζουν τη λέξη «Μακεδονία» δε οποιαδήποτε άλλη χώρα εκτός από την Ελλάδα. Το πόσο αβάσιμα είναι τα επιχειρήματα των Σκοπιανών στην προσπάθειά τους να προβάλουν τους ισχυρισμούς τους ότι υπάρχει «Μακεδονικό Έθνος» αποδεικνύεται από τους παρακάτω εθνολογικούς και ιστορικούς χάρτες :

- Ο εθνογραφικός χάρτης των εθνοτήτων στη Μακεδονία την περίοδο 1912-1926 ο οποίος εκτυπώθηκε το 1970 από το New Cambridge Modern History.
- Ο εθνογραφικός χάρτης του Kierport που εκτυπώθηκε στο Βερολίνο το 1818.
- Ο εθνογραφικός χάρτης που έφτιαξε ο Ιταλός Amendore Vergili το 1908 με βάση την Τουρκική απογραφή που είχε διεξαχθεί από τον Hilmi Pasha.
- Ο χάρτης του Standford.
- Ο ιστορικός χάρτης της Ελλάδας που εκδόθηκε στη Βαλτιμόρη από τον E.Z.Coal το 1824, στο υπόμνημα του οποίου ο εκδότης περιγράφει τη Μακεδονία σαν τμήμα της Ηπειρωτικής Ελλάδας ενώ σημειώνει ότι τα βόρεια σύνορά της βρίσκονται πέραν της πόλης του Μοναστηρίου.
- Ο χάρτης που εκδόθηκε από το φημισμένο Ιστορικό-Γεωγράφο ORTELIUS το 1579, που αναφέρεται στα ιεραποστολικά ταξίδια του Αποστόλου Παύλου, όπου η ελληνική επικράτεια εμφανίζεται ενιαία συμπεριλαμβάνουσα τη Μακεδονία.
- Ο εθνογραφικός χάρτης των Βαλκανίων που εκδόθηκε στο Παρίσι το 1878 ο οποίος δείχνει τη μεγάλη υπεροχή του Ελληνικού πληθυσμού, έναντι όλων των άλλων εθνοτήτων χωρίς καμιά ένδειξη των αυτοαποκαλουμένων Μακεδόνων.

Κανείς από αυτούς τους χάρτες, ή οποιοσδήποτε άλλος που εκδόθηκε πριν από το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν κάνει καμιά αναφορά σε ξεχωριστό «Μακεδονικό Έθνος» για τον απλό λόγο ότι δεν υπήρξε τέτοιο έθνος πριν το εφεύρει ο Τίτο.

Δεν υπάρχει Μακεδονική γλώσσα

Οι προσπάθειες των Σκοπιανών να παρουσιάσουν αποδεικτικά στοιχεία ότι η αποκαλούμενη «Μακεδονική γλώσσα» είναι το ιδίωμα που ομιλείται στην περιοχή των Σκοπίων δεν μπορούν να πείσουν κανένα. Η γλώσσα τους, η οποία εμπεριέχει αυτοτελή Σλαβική γλώσσα, ήταν τελείως άγνωστη μέχρι το 1944. Και όσο πολύ και αν προσπαθήσει κάποιος δεν θα βρει τίποτε που να αποδεικνύει την ύπαρξή της. Η γλώσσα που χρησιμοποιούσαν οι Σλαβόφωνοι κάτοικοι της νότιας Γιουγκοσλαβίας και της Νοτιοδυτικής Βουλγαρίας ήταν γνωστή σαν ένα γλωσσικό ιδίωμα της Βουλγαρικής.

Μετά τη δημιουργία της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, για προφανείς πολιτικούς λόγους, ένας πολύ μεγάλος αριθμός φιλόλογων και υποτρόφων της φιλολογίας στρατολογήθηκε προκειμένου να δημιουργήσει μια ξεχωριστή γραπτή γλώσσα.

Αφού πήραν το ήδη ομιλούμενο Βουλγαρικό γλωσσικό ιδίωμα σαν σημείο εκκίνησης και αφού δανείστηκαν ευρύτατα από την Ελληνική, τη Σερβική, τη Ρωσική και άλλες Σλαβικές γλώσσες, δημιούργησαν μια φιλολογική γλώσσα την αποκαλούμενη «Μακεδονική γλώσσα» η οποία αναγνωρίστηκε από το Γιουγκοσλαβικό Σύνταγμα σαν μια από τις τρεις επίσημες γλώσσες της χώρας. Το γεγονός ότι δεν υπάρχει ούτε ένα κείμενο, ούτε μια επιγραφή σε αυτή τη γλώσσα πριν από το 1944 αποδεικνύει, χωρίς αμφιβολία, ότι δεν έχει καμιά σχέση με τους αρχαίους Μακεδόνες και τους απογόνους τους που μιλούσαν πάντοτε Ελληνικά. Το γεγονός ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες μιλούσαν την ίδια γλώσσα με τους άλλους Έλληνες φαίνεται και στο έργο του Ρωμαίου Ιστορικού Livy, ο οποίος γράφει ότι τη συνέλευση των Ελλήνων στην Αιτωλία το 200 π.χ. την παρακολούθησαν «αντιπρόσωποι από τους Αιτωλούς, τους Ακαρνάνες και τους Μακεδόνες, οι οποίοι μιλούσαν όλοι την ίδια γλώσσα».

Δεν υπάρχει επίσημο κείμενο ούτε στο πρόσφατο ούτε στο απώτερο παρελθόν στο οποίο να γίνεται μνεία για «Μακεδονία» ή για «Μακεδόνες». Ούτε η συνθήκη του Βερολίνου ούτε η συνθήκη του Αγίου Στεφάνου κάνουν κάποια αναφορά σ' αυτό το ενδεχόμενο. Η επίσημη Τουρκική απογραφή του 1905 δίνει αριθμητικά στοιχεία για τους πληθυσμούς της γεωγραφικής περιοχής της Μακεδονίας, η οποία ήταν διηρημένη στα Βιλαέτια της Θεσσαλονίκης και του Μοναστηρίου, δείχνει μεγάλη υπεροχή των Ελλήνων ενώ δεν κάνει καμιά αναφορά σε «Μακεδόνες» για τον απλό λόγο ότι κανένας από τους ερωτηθέντες δεν εδήλωσε τέτοια καταγωγή. Ένα γεγονός που έχει γίνει αποδεκτό ακόμη και από Σλάβους Ιστορικούς είναι ότι η εγκατάσταση των Σλάβων στα Βαλκάνια έλαβε χώρα τον 6ο αιώνα μ.Χ. και ότι η πολιτιστική τους ιστορία αρχίζει κατά τη διάρκεια του 10ου αιώνα μ.Χ. Οι θεμελιωτές της πολιτιστικής ιστορίας των Σλάβων, ήταν δύο Έλληνες μοναχοί από τη Θεσσαλονίκη, ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος, οι οποίοι κατά τη διάρκεια του 9ου αιώνα, με σημείο εκκίνησης τη Μακεδονία, δίδαξαν τους Σλάβους τη βασισμένη

στα Ελληνικά Κυριλλική γραφή και τη Χριστιανική πίστη της Ελληνο-Ορθόδοξης Εκκλησίας. Έτσι οι πρώτες ουσιώδεις πηγές της πολιτιστικής ζωής και της ιστορίας τους είναι Ελληνικές του Βυζαντίου.

Αυτό και μόνο το γεγονός αποστερεί από τους Σλάβους το δικαίωμα να διεκδικήσουν οιονδήποτε ιστορικό δεσμό με τα Βαλκάνια πριν από τον βον αιώνα μ.Χ. και οιονδήποτε πολιτιστικό πριν από τον 10ο αιώνα. Η θεωρία των Σκοπιανών ότι ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος ήταν Σλαβομακεδόνες, η οποία είναι τουλάχιστον αστεία, δέχθηκε ένα ισχυρό ράπισμα από τον Πάπα Ιωάννη Παύλο ΙΙ, ο οποίος στις 31 Δεκεμβρίου 1980 διένειμε σε όλην την καθολική εκκλησία διακήρυξη, με την οποία ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος μνημονεύονται ως «οι Έλληνες αδελφοί» και καθιερώνονται ως προστάτες της Ευρώπης.

Γεγονότα τα οποία δεν δικαιολογούν άγνοια

Το πολύ γνωστό γεγονός ότι η Παλαιά Διαθήκη μεταφράσθηκε για πρώτη φορά στην Ελληνική.

Η Χριστιανική θρησκεία εκμεταλλεύτηκε το γεγονός που η Ελληνική γλώσσα, χάρη στον Αλέξανδρο και τους διαδόχους του, είχε γίνει παγκόσμια και τη χρησιμοποίησε σαν το κυριότερο μέσο για τη διάδοσή της ώστε να γίνεται κατανοητή από τα διάφορα έθνη.

Τα τρία Ευαγγέλια και οι Πράξεις των Αποστόλων γράφηκαν εξ αρχής στην Ελληνική, ενώ το Ευαγγέλιο του Ματθαίου, το οποίο γράφηκε στην Αραμαϊκή, μεταφράστηκε πολύ νωρίς στην Ελληνική.

Το γεγονός ότι ο Απόστολος Παύλος άρχισε τις Αποστολικές του περιοδείες από τη Μακεδονία.

Η εξήγηση είναι ότι επειδή ο Μέγας Αλέξανδρος και οι διάδοχοί του είχαν διαδώσει στο εξωτερικό τον Ελληνικό πολιτισμό και την Ελληνική παιδεία, στο σπίτι του Παύλου μιλούσαν την Ελληνική και ο ίδιος είχε διδαχθεί Ελληνικές επιστήμες.

Ο Holzner στο βιβλίο του που αναφέρεται στον Παύλο γράφει : «Κάποτε από τη Μακεδονία ήλθε ο νεαρός ήρωας (Αλέξανδρος) με τα 22 του χρόνια και έφερε τα δώρα της Δύσης, την Ελληνική γλώσσα και Φιλοσοφία, στην Ανατολή. Τώρα η Δύση αξίωσε το πιο πολύτιμο δώρο από την Ανατολή, τη διδασκαλία του Ναζωραίου...».

Η ιστορία και η πολιτιστική κληρονομιά της Μακεδονίας ως «Ελληνιστική εποχή» επηρέασε την ιστορία της ανθρωπότητας.

Όπως αναφέρει σε ειδική μελέτη του 1955 το Ινστιτούτο Εξωτερικών Υποθέσεων και το Πανεπιστήμιο LUND της Σουηδίας, η ιστορία της Μακεδονίας δεν είναι ιστορία μόνον των Ελλήνων αλλά και όλων των Ευρωπαίων, δεδομένου ότι οι Μακεδόνες διέδωσαν τον Ελληνικό πολιτισμό στην Ευρώπη και ολόκληρο τον κόσμο.

Η θέση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Η Ευρωπαϊκή Ένωση το Δεκέμβριο του 1991 και τον Ιούνιο του 1992 στις προϋποθέσεις που καθόρισε για την αναγνώριση του νέου κράτους των Σκοπίων περιέλαβε τον όρο να μη χρησιμοποιηθεί η λέξη Μακεδονία στο όνομά τους.

Κατόπιν των ανωτέρω δεν δικαιολογείται , ούτε επιτρέπεται η υφαρπαγή από τους Σκοπιανούς, ούτε και σαν συνθετικό του Ελληνικού ονόματος «Μακεδονία», για τον κρατικό και εθνικό τους προσδιορισμό. Δεν επιτρέπεται επίσης και η σκόπιμη άγνοια ή παράβλεψη της ιστορικής πραγματικότητας, από τρίτες χώρες, μικρές ή μεγάλες, για εξυπηρέτηση των όποιων συμφερόντων τους. Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε κάποια παραχώρηση εάν μας έφερναν έστω και ένα γραπτό ή μη μνημείο, χάρτη ή άλλο εύρημα, προ του 1944 που να μην είναι Ελληνικό.

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ
(Καλυπτομένη περίοδος Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2004)

Γράφει ο Μέντωρ

1. ΕΛΛΑΣ

α. Ρόλο και λόγο στις αποφάσεις της παγκοσμίου κοινότητας για θέματα ειρήνης και πολέμου αποκτά η Ελλάς μετά την εκλογή της ως μη μονίμου μέλους στο ΣΑ/ΟΗΕ.

Διπλωματική ευκαιρία παρουσιάζεται για την χώρα, αλλά το στοίχημα καθίσταται δύσκολο, καθώς όλο και αυξάνουν οι «φωτιές» στον πλανήτη.

β. Συνετρίβησαν δύο μαχητικά F-16 στο Πήλιο και εφονεύθησαν οι 4 χειριστές. Το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης προτίθεται να ζητήσει επιπλέον κονδύλια για την ενίσχυση του εκπαιδευτικού έργου.

Στο ελάχιστο μέσο όρο - ο οποίος ισχύει στις Πολεμικές Αεροπορίες του ΝΑΤΟ - είχε φθάσει ο διαθέσιμος χρόνος για εκπαίδευση των χειριστών, λόγω οικονομικών περικοπών. Συνολικά από το 1974 μέχρι σήμερα έχουν χαθεί 119 ιπτάμενοι σε 208 ατυχήματα. Η αναβάθμιση της εκπαίδευσης-συντελεστού της μαχητικής ισχύος- δεν πρέπει να παραπέμπεται στις ... καλένδες.

γ. Την έντονη αντίδραση της Αθήνας προκάλεσαν οι νέες προκλήσεις της Αγκύρας στο Αιγαίο, όπου τελευταίως έχει σημειωθεί σημαντική και επικίνδυνη αύξηση.

Απλώς ... χαίρονται για το... καλό ελληνοτουρκικό κλίμα! Η έκδοση καταλλήλου NOTAM και η σχετική αντιμετώπιση από τα Ελληνικά μαχητικά - με προειδοποίηση ΝΑΤΟ και ΕΕ - δεν θα έβλαπτε. Η προκλητικότης προκαλεί ερεθισμό και δεύτερες σκέψεις με τα νεύρα τεντωμένα!!!!

δ. Τα υπέρ και κατά της καταργήσεως των επετειακών στρατιωτικών παρελάσεων θα μελετήσει αρμοδία στρατιωτική επιτροπή. Οι σκέψεις για την κατάργηση βασίζονται στην εξοικονόμηση κονδυλίων, μη διατάραξη του εκπαιδευτικού προγράμματος των Μονάδων και στην μη καταπόνηση προσωπικού και μηχανών.

Εάν τη συμμετοχή των Ε.Δ. στις παρελάσεις, την θεωρούν κάποιοι ως «ξεπερασμένης λογικής εκδήλωση», τούτο δεν συνάδει με την υπερτρισχιλιετή ιστορία του ελληνισμού, καθόσον παρόμοιο φαινόμενο δεν έχει να επιδείξει άλλο έθνος. Είναι άγνωστο πόσο κοστίζουν τα εκπολιτιστικά προγράμματα με τα... μπαλέτα της Σενεγάλης και Ζιμπάμπουε!!

ε. Η πρώτη κίνηση της νεοεκλεγείσης Κυβερνήσεως των ΗΠΑ, υπήρξε η αναγνώριση των Σκοπίων ως «Δημοκρατίας της Μακεδονίας» Οργή και

προβληματισμός επεκράτησε στην Αθήνα από την μονομερή κίνηση των ΗΠΑ. Με οργισμένες δηλώσεις και ολίστημα των ΗΠΑ απήντησε ο πολιτικός κόσμος της Ελλάδος.

Οι προθέσεις γνωστές, ο χρόνος του αμερικανικού αποσταθεροποιητικού «κτυπήματος» μελετημένος και προκαθορισμένος, προκειμένου να μην χαθούν τα «κουκιά» των Ελληνοαμερικανών και όχι μόνον. Το Σκοπιανό, θέμα ιδιαίτερας ευαισθησίας στην Ελληνική κοινή γνώμη, προστίθεται και βαθαίνει την ψυχρότητα Αθηνών-Ουάσιγκτον, προκαλώντας ενδεχόμενες δυσχέρειες και στον διάλογο για άλλα μεγάλα ανοικτά θέματα.

στ. Αμετακίνητη είναι η θέση της Ελληνικής Κυβερνήσεως για το ζήτημα του ονόματος των Σκοπίων. Άστοχη, ατυχή και εσφαλμένη ε χαρακτήρισε ο Έλληνας Πρωθυπουργός την σχετική απόφαση των ΗΠΑ για τα Σκόπια επισημαίνοντας ότι η ενέργεια αυτή δεν βοηθά αλλά επιτείνει το πρόβλημα.

Το ξεχασμένο για χρόνια Σκοπιανό, γίνεται εθνικό «ζήτημα» πρώτης προτεραιότητας. Η ευθεία σύνδεση της επιλύσεως του προβλήματος με την ενδεχομένη ενταξιακή πορεία του στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ, αποτελούν υπέρβαση της κρίσεως για την Ελλάδα στο μέλλον και όχι μόνον. Επαμφοτερίζουσα χαρακτηρίζεται και η στάση του... υπόπτου Υπάτου εκπροσώπου της ΕΕ Σολάνα. Ραβδί και καρότο!!

ζ. Την ιστορικής σημασίας συμφωνία για την κατασκευή του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρουπόλεως ανακοίνωσε η Ελληνική Κυβέρνηση σύμφωνα με την οποία εγγυώνται πολυεπίπεδα οφέλη.

Ο υπόψη αγωγός θα εξυπηρετήσει την μεταφορά πετρελαίων από την Ρωσία και άλλες χώρες της Κεντρικής Ασίας προς την Ευρώπη και αγορές των ΗΠΑ και ως εκ τούτου ενισχύει την θέση της Ελλάδος στον ενεργειακό χάρτη. Δεν αποκλείονται όμως παρεμβάσεις του αμερικανικού παράγοντος προς ενδεχομένη ματαίωση.

η. Από αστείες μέχρι φαντασιόπληκτες αιτιάσεις υποβάλλουν και επικαλούνται σημαντικός αριθμός βουλευτών, διεκδικώντας την επιστροφή δευτέρου και τρίτου αστυνομικού συνοδού, οι οποίοι αφηρέθησαν λόγω Ολυμπιακών Αγώνων.

Την ίδια ασφάλεια έχει και η ...κυρά Κατίνα στο Πληκάτι Κονίτσης. Εύγε!!

θ. Στοιχεία «φωτιά», τα οποία αποκαλύπτουν ότι ουδέποτε υπήρξε εγγύηση του Ρωσικού δημοσίου για τα αντισταθμιστικά ωφελήματα των TOR-M1 , όπου ευχετήρια επιστολή εχρησιμοποιήθη ως... εγγύηση!! Παράλληλα ανοικτό παραμένει το ενδεχόμενο να προχωρήσει η Βουλή σε Προανακριτική Επιτροπή για την υπόθεση των εξοπλιστικών προμηθειών.

Η ...καλή μέρα από την αρχή φαίνεται. Το ίδιο και η...κακή (για ορισμένους). Εξάλλου το...λάδι κάνει καλό στα...γρανάζια (αρθρώσεις)!! Το εν πολλοίς άχρηστο εξοπλιστικό μαμούθ (3 τρις) του '96 απεδείχθη...θρεπτικότατο για πολλούς.

ι. Την αναβολή της τρίτης δοκιμής αξιολογήσεως των ραντάρ αντιπυροβολικού (TRQ-37) η οποία είχε προγραμματισθεί τον Δεκέμβριο 2004 εξήτησε η κατασκευάστρια εταιρεία RAYTHEON από το Υπουργείο Αμύνης το οποίο απήντησε αρνητικά και δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο ενεργοποίησης των ρητρών.

Οι σπασμωδικές κινήσεις της εταιρείας δεν αποκλείουν και συνδυασμό με ενδεχόμενη προσπάθεια να μη συμπέσει χρονικά στην κρίσιμη περίοδο της Εξεταστικής. Ο μικρόκοσμος των προμηθειών καθίσταται απόλυτα εναρμονισμένος με τον μακρόκοσμο της διαπλοκής. «Καλώς ήλθες στην ζούγκλα, είπε η αράχνη στην μύγα»!!

ια. «Κεραυνοί» έπεσαν στην Βουλή κατά των υπευθύνων για τις εξοπλιστικές προμήθειες τις οποίες ερευνά η Εξεταστική Επιτροπή με τις βλαπτικές για το δημόσιο συμφέρον συμβάσεις για τους TOR-M1 και τα ραντάρ TRQ-37.

Όση ζάχαρη και αν ριχτεί σε ...βαμπίρ και κανίβαλους, ποτέ δεν πρόκειται να γίνουν...λουκούμια!!

ιβ. Η πραγματοποιηθείσα λεωφορειοπειρατεία στην Αττική ευτυχώς είχε αίσιο τέλος, άνευ θυμάτων και την παράδοση των πειρατών.

Σε καθημερινό εφιάλτη εξελίσσεται το θέμα της εγκληματικότητας για εκατομμύρια Έλληνες, καθώς πληθαίνουν οι διαρρήξεις, οι ληστείες και οι βιασμοί και οι επιθέσεις κατά των ανυπεράσπιστων πολιτών. Παράνομος είναι ένας στους τρεις αλλοδαπούς, από τους οποίους πολλοί Αλβανοί «βαπτίζονται» Βορειοηπειρώτες, με ανεξέλεγκτες μελλοντικές συνέπειες (άνω των 300.000 μεταναστών είναι παράνομοι, ενώ οι καταγεγραμμένοι στην απογραφή του 2001 αλλοδαποί ανήρχοντο σε 900.000). Υπάρχει πάντοτε και μια δεύτερη λύση. Να παραμείνουν οι λαθρομετανάστες στην Ελλάδα και να απελαθούν οι...«λαθρομετανάστες» της Ελλάδος!!! Η νομοθεσία συνιστά το πρόβλημα, όχι οι μετανάστες.

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Το Αμερικανικό Πεντάγωνο προτίθεται να πουλήσει σύστημα αναβαθμίσεως των Τουρκικών F-16 ύψους 3,9 δις δολαρίων (416 αεροσκάφη). Η αναβάθμιση, σύμφωνα πάντοτε με τους Αμερικανούς, δεν θίγει ούτε την περιφερειακή στρατιωτική ισορροπία ούτε και τις Αμερικανικές προσπάθειες για την επίλυση του Κυπριακού.

Απλώς ο εκσυγχρονισμός των F-16 γίνεται στο πνεύμα της ... καλής γειτονίας, του...NATO και της...μελλοντικής προοπτικής της Τουρκίας στην ΕΕ.

β. Δημοσίευμα Τουρκικής εφημερίδος αναφέρει ότι φανατικοί Έλληνες προσπαθούν να ζωντανέψουν την κρίση των Ιμίων, τοποθετώντας Ελληνικές σημαίες σε νησιά και βραχονησίδες που βρίσκονται κοντά στα παράλια της Τουρκίας.

Ανακίνηση θέματος Ιμίων και κατ'επέκταση αμφισβήτηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων και εθνικών συμφερόντων της Ελλάδος, συνιστά το ανωτέρω δημοσίευμα.

γ. Σχηματισμοί Τουρκικών μαχητικών προβαίνουν επί καθημερινής σχεδόν βάσεως σε σωρεία παραβιάσεων και παραβάσεων ενώ έρριψαν αερόφυλλα αλουμινίου - συνέβη για πρώτη φορά - προκειμένου να ξεφύγουν, γεγονός το οποίο συνιστά στην ουσία επιθετική ενέργεια.

Πληθαίνουν τα επιθετικά μηνύματα από την Άγκυρα, η οποία υπενθυμίζει τις διεκδικήσεις της στο Αιγαίο, με προκλήσεις για την αποστρατικοποίηση της Λήμνου. Η πρόθεση διαχωρισμού της Ευρωπαϊκής προοπτικής από τις αξιώσεις εις βάρος της Ελλάδος καθίσταται σαφής. Παράλληλα με αυστηρή μεθοδολογία, προσπαθεί να μεταφέρει στο NATO αντί της ΕΕ κάθε συζήτηση γύρω από το Αιγαίο, αμφισβητώντας το status quo. Η κλιμάκωση της επιθετικότητας εναντίον της Ελλάδος και Κύπρου, προκαλεί όχι μόνο την Ελληνική και Κυπριακή πλευρά αλλά και την ίδια την ΕΕ. Το επικίνδυνο είναι έως πού θα φθάσουν τα όρια αντοχής των Ελλήνων πιλότων.

δ. Κλιμάκωση της Τουρκικής προκλητικότητας, με την ένταση στο Αιγαίο να συνεχίζεται, θεωρείται το θέμα Θράκης το οποίο έθεσε η Άγκυρα με αφορμή την επαναλειτουργία της Σχολής της Χάλκης την οποία και θεωρούν απειλή, σύμφωνα με το νέο δόγμα ασφαλείας της Τουρκίας.

Τα αντισταθμιστικά οφέλη, τα οποία επιχειρεί να εξασφαλίσει η Τουρκική πλευρά, δεν συνίστανται μόνο στην Χάλκη, αλλά στην εξαίρεση του όλου πλέγματος των Ε/Τ σχέσεων από το πλαίσιο της Ευρωτουρκικής διαπραγματεύσεως, με όλες τις συνέπειες, οι οποίες συνεπάγονται από τέτοιο ενδεχόμενο.

ε. Η παρέμβαση των ΗΠΑ υπέρ της αμφισβητούμενης από τους Τούρκους οικουμενικότητας του Πατριαρχείου, επιδεινώνει τις σχέσεις Αγκύρας-Ουάσιγκτον, οι οποίες εδοκιμάστησαν μετά τις δηλώσεις του Τούρκου Πρωθυπουργού για σφαγή στην Φαλούτζα του Ιράκ και ενόχλησαν την Αμερικανική Διοίκηση.

Σε σημείο τριβής στις Αμερικανοτουρκικές σχέσεις εξελίσσεται η στάση της Τουρκίας έναντι στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, επιδιώκοντας την ενδεχομένη αλλαγή στρατηγικής στο Κυπριακό και όχι μόνο.

στ. Η Τουρκία, μετά την Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ στις Βρυξέλλες, έλαβε την πολυπόθητη γι' αυτήν ημερομηνία ενάρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, σε κλίμα εντάσεων, διαξιφισμών κ.λ.π. Οι απειλές της ότι δεν πρόκειται να δεχθεί διακριτική μεταχείριση εγκατελείφθησαν την κρίσιμη στιγμή. Ενδεχομένη ένταξη, μετά το 2014.

Το σκληρό «παζάρι» θα συνεχισθεί όχι μόνο στο διπλωματικό αλλά και σε όλους τους τομείς. Η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας θεωρείται βέβαιο ότι θα απαιτήσει μακρύ χρόνο, πολλούς και δυσχερείς συμβιβασμούς. Η σύμπτωση της ημερομηνίας ενάρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων (3-10-2005), με την ενάσκηση της Βρετανικής Προεδρίας στην ΕΕ, δεν θα πρέπει να ήταν τυχαία!!

3. ΚΥΠΡΟΣ

α. Μειωμένη κατά το 1/3 αλλά με τους ίδιους όρους εντολής θα συνεχισθεί η παρουσία της ειρηνευτικής δυνάμεως του ΟΗΕ στην Κύπρο, όπως εισηγήθη ο ΓΓ του Οργανισμού στο ΣΑ.

β. Χιλιάδες Τούρκοι καταφθάνουν στην Κύπρο συνοδευόμενοι από τις οικογένειές τους, κρατώντας μόνο ταυτότητα και άνευ χρημάτων. Ο λεγόμενος ΥΠΕΞ του ψευδοκράτους δήλωσε ότι 20.000 Τούρκοι θα νομιμοποιηθούν με τον νέο νόμο.

Η πληθυσμιακή αλλοίωση της Κύπρου καλά κρατεί.

γ. Οι ΗΠΑ προβαίνουν σε ένα ακόμη βήμα για την αναγνώριση του ψευδοκράτους Ντεκτάς, προωθώντας την λειτουργία των παρανόμων αεροδρομίων της κατεχομένης Κύπρου, παρά την διαφωνία του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO).

Ανεξαρτήτως της διαφωνίας του ICAO, δεν θα πρέπει να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι με τον τρόπο αυτό, όπως και με άλλους, διευκολύνεται η επίλυση του Κυπριακού προβλήματος, επιχειρώντας πάντοτε μονομερώς και μεροληπτικώς... προς τερματισμό της απομονώσεως της Τουρκοκυπριακής Κοινότητας.

δ. Έντονος υπήρξε η αντίδραση του Κυπρίου Προέδρου στην αναγνώριση των Σκοπίων από τις ΗΠΑ με το όνομα «Μακεδονία».

Τα εθνικά θέματα πρέπει να συνιστούν είδος συγκοινωνούντων δοχείων. Η υποχωρητικότητα σε ένα, δημιουργεί και ανοίγει τον δρόμο για πιέσεις στα υπόλοιπα.

ε. Το ενδεχόμενο διασυνδέσεως με το ΝΑΤΟ μελετά η Κύπρος.

Εμπόδιο στα μελλοντικά αυτά σχέδια της Κύπρου θα είναι το δικαίωμα της Τουρκίας να ασκήσει «βέτο».

4. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Δεκαέξι τόνους χημικών για την κατασκευή χημικών όπλων μαζικής καταστροφής είχε αποκρύψει το καθεστώς του Χότζα στην Αλβανία, σε περιοχή η οποία δεν κατονομάζεται. Το ανωτέρω απεκάλυψε Αμερικανός Γερουσιαστής σε Αμερικανική εφημερίδα. Αμερικανοί επίσημοι, από τον έλεγχο των οποίων ευρίσκεται το ανωτέρω υλικό, αρνούνται να αποκαλύψουν λεπτομέρειες.

Παρά το γεγονός ότι η Αλβανία έχει υπογράψει την συνθήκη μη διαδόσεως χημικών όπλων, διέθετε την ανωτέρω ποσότητα άνω της 15ετίας. «Ευτυχώς» που ο θεϊός Σαμ, έχει θέσει υπό έλεγχο προς μελλοντική καταστροφή, λαμβανομένου υπόψιν ότι τα υπόψη μέσα «ήταν» δυνατόν να χρησιμοποιηθούν στο Κόσοβο ή Σκόπια.

β. Το «τεστ δημοκρατίας και συμφιλίωσης», όπως είχε πολυδιαφημίσει ο ΟΗΕ τις διεξαχθείσες εκλογές στο Κόσοβο απέτυχε, όπως εφάνη από την καθολική αποχή των Σέρβων και το υπερβολικά μεγάλο ποσοστό αποχής και των Αλβανοφώνων από τις κάλπες. Η «αποχή» έβγαλε τον Ρουγκόβα, καθόσον εψήφισε μόνο το 53% των Αλβανοφώνων.

Το «τεστ» απέδειξε ότι η κηδεμονία του ΟΗΕ στην Σερβική αυτόνομο επαρχία δεν έχει παραγάγει αξιόλογα αποτελέσματα. Το μήνυμα από την εκλογική διαδικασία ελήφθη και η ανάδειξη Αλβανικής ηγεσίας προς μελλοντικές διαβουλεύσεις για την ανεξαρτοποίηση του Κοσόβου ή όχι, αποτελεί γεγονός. Ο εκλεγείς «μετριοπαθής» Πρόεδρος του Κοσόβου, παρέμεινε «εκκωφαντικά» ατάραχος όταν οι «ακραίοι» ομοεθνείς του πυρπολούσαν Σερβικές Ορθόδοξες Εκκλησίες.

γ. Δεν υφίσταται θέμα «Τσάμηδων», απήντησε ο Έλλην Πρόεδρος της Δημοκρατίας στον Αλβανό ομολόγό του, όταν ο τελευταίος του έθεσε το ζήτημα κατά τη διάρκεια συναντήσεώς τους στην Αλβανική πρωτεύουσα.

Η αναμόχλευση του κλίματος καχυποψίας του παρελθόντος από την Αλβανική πλευρά, συνδυαζόμενο με παρεμφερείς κινήσεις, δεν αποκλείεται - με την συνδρομή ή υποστήριξη «άλλων» - να αποβλέπει σε μεσομακροπρόθεσμους στόχους. «Εκεί που μας χρωστάγανε, μας ζητάνε και το...βόδι».

δ. Την δυσαρέσκειά τους για την αποχή των πολιτών των Σκοπίων από το δημοψήφισμα για την ακύρωση του νέου διοικητικού χάρτου της χώρας εξέφρασε η ΕΕ και η Βρετανία.

ε. Η μονομερής, κατά παράκαμψη του ΟΗΕ, αναγνώριση των Σκοπίων με το όνομα «Μακεδονία» εκ μέρους των ΗΠΑ, προκάλεσε τις δικαιολογημένες αντιδράσεις σύσσωμου του Ελληνικού λαού και της πολιτικής ηγεσίας της χώρας. Ο Πρόεδρος των Σκοπίων χαρακτήρισε την αναγνώριση «την μεγαλύτερα διπλωματική νίκη».

Ο κομμουνιστής Στάλιν και οι ομοϊδεάτες του Δημητρώφ και Τίτο (οι οποίοι και δημιούργησαν το κατ'όνομα έκτρωμα κράτους), ουδέποτε θα είχαν σκεφθεί ότι θα ήρχετο στιγμή η οποία θα τους επιβράβευε κάποια ...Αμερικανική Κυβέρνηση. Πολλούς...επιτίμους μαζεύει ο περίγυρος.

στ. Ο διορισμός στην κεφαλή της Κυβερνήσεως του Κοσσυφοπεδίου ενός πρώην διοικητού του UCK προκαλεί έντονες αντιδράσεις στην Σερβία και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Παράλληλα η Σερβική Εκκλησία κατέθεσε αγωγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εις βάρος των χωρών Βρετανίας, Γαλλίας, Γερμανίας και Ιταλίας, επειδή οι στρατιώτες τους στο Κόσοβο δεν επροστάτευσαν τα ορθόδοξα μνημεία από την μανία των Αλβανών. Αφού συμμετείχαν...έμεσα στην...4η Σταυροφορία!!

ζ. Αναταραχή στα Σκόπια προβλέπει η Αμερικανική εφημερίδα «Ουάσιγκτον Τάιμς» με την εμπλοκή Ελλάδος, Βουλγαρίας, Σερβίας και Αλβανίας. Στο άρθρο αναφέρεται ότι οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η Βρετανία, μεθοδεύουν πολιτική αναταραχή, στα Δυτικά Βαλκάνια, με τους Αλβανούς να έχουν το «πάνω χέρι».

Το αβέβαιο μέλλον των Σκοπίων και Κοσόβου, δεν αποκλείεται να προκαλέει εντάσεις σε ολόκληρο την περιοχή και οι οποίες εκτιμάται ότι θα είναι ισχυρές. Κατά συνέπεια «κάλιο...παρά...!!

5. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ

α. Πονοκέφαλο δημιούργησε στο Ισραήλ η αναφορά του ΟΗΕ για την κατάσταση στην Μ.Α. όπου προειδοποιεί ότι η περιοχή λόγω των πολυημέρων επιχειρήσεων του Ισραηλινού στρατού στην Λωρίδα της Γάζης οδεύει προς το χάος.

β. Απεβίωσε ο Παλαιστίνιος ηγέτης Αραφάτ μετά την επιδείνωση της καταστάσεως της υγείας του. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ θεώρησαν τον θάνατο του Αραφάτ ως «ευκαιρία στην ειρήνη». Αμέσως μετά την ανακοίνωση του θανάτου του, η Παλαιστινιακή ηγεσία προέβη σε τοποθετήσεις - μετά από εκλογική διαδικασία - και στις τρεις θέσεις κλειδιά που κατείχε ο Αραφάτ.

Μετά τον θάνατο η αβεβαιότητα. Η μάχη της εξουσίας θα ανοίξει μετά-Αραφάτ εποχή, με μεγάλες προκλήσεις για την Παλαιστινιακή ηγεσία και την διεθνή κοινότητα.

γ. Η ειρηνευτική διαδικασία και ειδικότερα η αποχώρηση από την Γάζα, καθώς και η απειλή που θέτει για το Εβραϊκό κράτος το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, ήσαν τα κυριότερα θέματα τα οποία απησχόλησαν την σύνοδο του Ινστιτούτου Πολιτικής Στρατηγικής του Ισραηλινού Ακαδημαϊκού Ιδρύματος.

Για τα πυρηνικά του Ισραήλ, κουβέντα από ΗΠΑ και λοιπούς...παρατρεχάμενους!

δ. Επιφυλακτικοί είναι οι Παλαιστίνιοι στην πρόταση του Ισραηλινού Πρωθυπουργού να συντονισθούν με το Ισραήλ για την αποχώρηση των Ισραηλινών δυνάμεων από τη Λωρίδα της Γάζης. Οι συνεχιζόμενες Ισραηλινές επιδρομές στο νότιο τμήμα της Λωρίδος, καθιστούν αδύνατο κάθε συνεννόηση.

Ανάμικτες αντιδράσεις από την Παλαιστινιακή πλευρά συνάντησε η «επίθεση φιλίας» του Ισραηλινού Πρωθυπουργού.

ε. Τριβές στις Αμερικανο-Ισραηλινές σχέσεις προκάλεσε η πώληση Ισραηλινών οπλικών συστημάτων στην Κίνα. Παρά το γεγονός ότι η ενέργεια ξεκίνησε προ δύο ετών, είδε το φως της δημοσιότητας προσφάτως.

ΜΕΣΑΝΑΤΟΛΙΚΟ

στ. Η άμεση χορήγηση οικονομικής βοήθειας στο Ιράκ και η παραγραφή του τεράστιου εξωτερικού χρέους του, προβληματίσαν την κρίσιμη σύνοδο των δωρητών, η οποία έγινε στο Τόκιο. Παρά τις πιέσεις των ΗΠΑ, οι αντιταχθείσες στον πόλεμο του Ιράκ χώρες, θα προσπαθήσουν να αποφύγουν την δέσμευση για αποστολή οικονομικής βοήθειας στην Βαγδάτη. Παράλληλα η Γερμανία ανακοίνωσε ότι δεν πρόκειται να αποστείλει στρατεύματα στο Ιράκ.

ζ. Στο στόχαστρο των ανταρτών, οι οποίοι έχουν αυξήσει τις επιθέσεις κατά 25% από την έναρξη του ραμαζανιού βρίσκονται οι Ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας και όχι μόνο. Μετά την αποτυχία της επιχειρήσεως «Αόρατη Οργή», προβληματισμός διακατέχει την Αμερικανική πολιτική και στρατιωτική ηγεσία.

Μαύρα μεσάνυχτα είχαν μέχρι πρόσφατα οι Αμερικανοί για την δύναμη των Ιρακινών ανταρτών, ενώ έχουν συνειδητοποιήσει τον αριθμό τους και την «πληθώρα» των οικονομικών τους πόρων. Η «αόρατη οργή» δεν έφερε ορατά αποτελέσματα.

η. Μετά από σφοδρές μάχες κατελήφθη η πόλις Φαλούτζα, προπύργιο των ανταρτικών δυνάμεων του Ιράκ. Στοές και κρησφύγετα σαρώνονται από τις Αμερικανικές δυνάμεις.

θ. Τέλος στην διαδικασία εμπλουτισμού ουρανίου ανακοίνωσε ότι θα θέσει εντός του Νοεμβρίου η Τεχεράνη, κατόπιν διαπραγματεύσεων, τις οποίες είχε με εκπροσώπους της ΕΕ.

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Μόλις 4,3 βαθμούς, με άριστα το 10, λαμβάνει η Ελλάς σε ότι αφορά στα θέματα διαφάνειας και καταλαμβάνει την 49η θέση της κατατάξεως 146 κρατών που ανακοίνωσε η μη κυβερνητική οργάνωση «Διεθνής Διαφάνεια».

Σπάμε τα ρεκόρ...στη διαφθορά!! Όπου...γάμος και χαρά, η Βασίλω πρώτη!!

β. Υπό την σκιά της συγκρούσεως Ευρωκοινοβουλίου-Κομισιόν, υπεγράφη η Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κάλεσε τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων να μη καθυστερήσουν στην επικύρωση του Συντάγματος.

Δύσκολος και μακρύς προβλέπεται να είναι ο δρόμος για την υιοθέτηση του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Η κρίση ταυτότητας της ΕΕ διαφαίνεται τόσο βαθειά, όσο αποκαλύπτεται η ενδεχομένη ύπαρξη ενός «βαθέως υπερατλαντικού κράτους» στο εσωτερικό της Ενώσεως.

γ. Οι Ευρωπαίοι ηγέτες διευκρίνισαν ενωρίς στην στάση τους στο θέμα του Ιράν και στο ζήτημα της στρατιωτικής ενισχύσεως του Ιράκ, με την απροθυμία τους να ακολουθήσουν τον νεοεκλεγέντα Πρόεδρο των ΗΠΑ στα νέα «προληπτικά κτυπήματα».

Το «προληπτικό δόγμα» των ΗΠΑ καλά κρατεί. Κάποιοι ψάχνουν για συμμάχους στην ΕΕ στα «κτυπήματα» κατά των λαών.

δ. Στενότερη συνεργασία στους τομείς εσωτερικών υποθέσεων και της δικαστικής συνεργασίας προωθείται σε κοινοτικό επίπεδο. Οι τομείς όπου θα ενισχυθεί η κοινοτική δράση είναι η διαχείριση των εξωτερικών συνόρων, η αντιμετώπιση της λαθρομεταναστεύσεως, η καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος.

Ο καθορισμός, με νομοθετική κοινοτική ρύθμιση, ανωτάτου ποσοστού μεταναστών σε κάθε χώρα-μέλος επί τοις εκατό του υφισταμένου πληθυσμού, οι διαδικασίες επαναπροωθήσεως και η επιβολή κυρώσεων σε χώρες από τις οποίες προωθούνται οι λαθρομετανάστες, εκτιμάται ότι αποτελούν κρίσιμα σημεία της υπόψη συνεργασίας.

ε. Τον ορισμό της «ανισομερούς πολιτικής φιλίας» έδωσε εμμέσως πλην σαφώς ο Γάλλος Πρόεδρος, διαπιστώνοντας ότι η Βρετανία δεν κέρδισε σχεδόν τίποτε από την υποστήριξη την οποία προσέφερε στις ΗΠΑ στον πόλεμο του Ιράκ. Το ίδιο επικριτικός υπήρξε στην περιβόητη σύγκριση του Αμερικανού Υπουργού Αμύνης σε «παλαιά» και «νέα» Ευρώπη.

Οι προσπάθειες της Βρετανίας να εμφανισθεί ως «γεφυροποιός» μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ, «μυρίζουν» μονομερείς μελλοντικές επεμβάσεις και όχι μόνο.

στ. Η Ευρωπαϊκή προοπτική της Αλβανίας διέρχεται από τον σεβασμό των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και κατ'επέκταση των δικαιωμάτων της Ελληνικής μειονότητας υπεστήριξε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε ενέργεια Ελλήνων Ευρωβουλευτών για την καταστροφή σταυρού σε υπό ανέγερση εκκλησία στους Αγίους Σαράντα.

Μήπως απαιτείται η λήψη κάποιων μέτρων;

ζ. Οι Υπουργοί Αμύνης Ελλάδος, Ισπανίας, Ιταλίας και Πορτογαλίας, υπέγραψαν κοινή δήλωση προθέσεων, επισφραγίζοντας την πολιτική βούληση των τεσσάρων για στενή στρατιωτική συνεργασία στο πλαίσιο της δημιουργίας τακτικών σχηματισμών μάχης (Battle Groups) της ΕΕ, ήτοι στον σχηματισμό του πρώτου αμφίβιου μεσογειακού Battle Group με την συμμετοχή επιλέκτων μονάδων από κάθε χώρα, για ανάληψη δράσεως το Α' εξάμηνο του 2006.

Η ενέργεια αυτή κατατάσσει την Ελλάδα στις πρώτες 13 χώρες, οι οποίες συμμετέχουν ισότιμα στην πρώτη αμυντική στρατιωτική μηχανή της Ευρώπης.

η. Μετά από δραματική και οριακή διαπραγμάτευση, η Τουρκία ηναγκάσθη να δεσμευθεί στην επέκταση της τελωνειακής συνδέσεως στα 10 νέα μέλη (λειτουργική αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας). Την τελευταία ημέρα της συνόδου κορυφής της ΕΕ το ζήτημα της αναγνώρισης ευρέθη στο επίκεντρο μιας σκληρής συγκρούσεως Αγκύρας και Λευκωσίας. Με την «ντε φάκτο» αναγνώριση της Κύπρου στο κείμενο των συμπερασμάτων, η ΕΕ απεφάσισε να δοθεί ως ημερομηνία ενάρξεως των σχετικών διαπραγματεύσεων η 3η Οκτωβρίου 2005.

Η όλη διαδικασία με την προκλητικότητα της Τουρκίας, διεμήνυε «σφάζετε αγάδες την Ευρώπη για να αγιάσει».

7. Η.Π.Α.

α. Καθαρή εντολή έλαβε ο Πρόεδρος των ΗΠΑ να συνεχίσει την θητεία του για επιπλέον τέσσερα έτη.

Η αυτοκρατορία καλά κρατεί, αφού ο πλανήτης απέκτησε το ίδιο (ανανεωμένο;) αφεντικό. Ερωτηματικά προκαλούνται για τις νέες πολιτικές επιλογές του πλανητάρχου.

β. Μετά την επανεκλογή του, η πρώτη κίνηση του νέου Προέδρου ήταν η αναγνώριση των Σκοπίων ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Με έντονο διάβημα διαμαρτυρίας προς τις ΗΠΑ και προαγγελία ασκήσεως βέτο στις προσπάθειες εντάξεως των Σκοπίων στην ΕΕ και ΝΑΤΟ, υπήρξε η απάντηση

της Ελλάδος ενώ η Προεδρία της ΕΕ εστήριξε την Ελληνική Κυβέρνηση. Ο επαναπροσδιορισμός των στόχων της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής (το Σκοπιανό ήταν η αρχή) εκτιμάται ότι προετοιμάζει παγκόσμιες εκπλήξεις και ουχί άσχετες με τον Βαλκανικό-Ευρωπαϊκό περίγυρο. Η διπλωματική καραμπόλα του «Όχι» της Λευκωσίας και Αθηνών, δεν αποκλείεται να έφερε - με καθυστέρηση ολίγων μηνών - την ενέργεια των ΗΠΑ υπέρ των Σκοπίων.

γ. Προκλητική οδηγία - ενημερωτικό μήνυμα - το οποίο εξεδόθη από την εν Ελλάδι Αμερικανική Πρεσβεία, προειδοποιεί τους Αμερικανούς και όσους σκοπεύουν να ταξιδέψουν στην χώρα για το ενδεχόμενο αυξημένης εντάσεως ενεργειών εναντίον Αμερικανικών συμφερόντων. Η προειδοποίηση αφορά κυρίως στα βόρεια σύνορα της Ελλάδος, μετά την μονομερή αναγνώριση των Σκοπίων από τις ΗΠΑ.

δ. Στον Λευκό Οίκο μετέβη ο Πρωθυπουργός της Βρετανίας, προκειμένου να συγχαρεί τον...συνάδελφο και σύμμαχό του για την εκλογική του επιτυχία.

Ο...Ιζνογκούτ για προσκύνημα στον...Πατισάχ!!

ε. Σάλο προκάλεσε στην Ουάσιγκτον και στους διπλωματικούς κύκλους η αιφνιδία παραίτηση του ΥΠΕΞ των ΗΠΑ. Το παρασκήνιο αναφέρει πως η παραίτηση Πάουελ αποτελεί ένδειξη της πικρίας του και πως η Ράις εποφθαλμιούσε την θέση του στο υπόψη Υπουργείο.

Η τοποθέτηση της γερακίνας «πριγκίπισσας του πολέμου» - όπως την ονομάζουν - αποτελεί προμήνυμα συνεχίσεως και ενισχύσεως της μονομερούς και επιθετικής εξωτερικής πολιτικής της νέας τετραετίας του Προέδρου των ΗΠΑ. Η θεωρητική σύλληψη και πρακτική εφαρμογή της εννοίας του «προληπτικού πολέμου» ιδιαίτερα μετά την 11η Σεπτεμβρίου, ανήκουν σ' αυτήν.

8. ΡΩΣΙΑ

α. Συμφωνία επετεύχθη μεταξύ Ρωσίας και ΝΑΤΟ για την παροχή ναυτικής υποστηρίξεως από την Μόσχα στα πολεμικά σκάφη της Συμμαχίας, τα οποία περιπολούν στη Μεσόγειο, στο πλαίσιο του αγώνος κατά της τρομοκρατίας.

β. Προσπάθειες για την έναρξη μιας νέας εποχής στις Σινορωσικές εμπορικές σχέσεις κατέβαλε ο Ρώσος Πρόεδρος κατά την επίσημη επίσκεψή του στο Πεκίνο.

Τα χαμόγελα περίσσεψαν, αλλά οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται σε τεντωμένο «σχοίνι» καθώς η αβεβαιότητα του πετρελαϊκού γίγαντα «Γιούκος» επεσκίασε τις συνομιλίες για τις εξαγωγές πετρελαίου στην Κίνα.

γ. Καζάνι που βράζει θύμιζε η Ουκρανία μετά το μετεκλογικό θρίλερ στην χώρα, το οποίο έχει προκαλέσει ρήξη ανάμεσα σε Ρωσία και ΗΠΑ καθώς και με την ΕΕ, με την Ρωσία να στηρίζει τον σημερινό Πρωθυπουργό.

Η απώλεια της επιρροής της Ρωσίας στην Ουκρανία σημαίνει και απώλεια αφ' ενός της ναυτικής βάσεως της Σεβαστουπόλεως και αφ' ετέρου του γοήτρου της στην ευρύτερα περιοχή.

δ. Ιστορική επίσκεψη στην Τουρκία πραγματοποίησε ο Ρώσος Πρόεδρος, την πρώτη Ρώσου ηγέτου μετά 32 έτη. Οι Τουρκορωσικές εμπορικές συναλλαγές, ο αγωγός Μπακού-Τσειχάν καθώς και θέματα ασφαλείας (και όχι μόνο) ήσαν στο επίκεντρο των συνομιλιών του Ρώσου Προέδρου με την Τουρκική ηγεσία.

Παρά την σημαντική βελτίωση των Ρωσοτουρκικών σχέσεων, τα «αγκάθια» στις σχέσεις των δύο χωρών παραμένουν.

ε. Διμερή θέματα, τα οποία αφορούν στις σχέσεις Ελλάδος-Ρωσίας, αλλά και περιφερειακά ζητήματα απησχόλησαν την συνάντηση του Ρώσου Προέδρου με τον Έλληνα Πρωθυπουργό, κατά την συνάντησή τους στην Μόσχα.

9. ΑΣΙΑ

α. Το ενδεχόμενο της αποχωρήσεως ή της μείωσης του προσωπικού τους από το Αφγανιστάν, εξετάζουν οι ανθρωπιστικές οργανώσεις στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του ΟΗΕ.

β. Ο δρόμος προς την δημιουργία μιας ζώνης ελεύθερου εμπορίου μεταξύ 2 δις ανθρώπων μέχρι το 2015, άνοιξε στην σύνοδο κορυφής της ASEAN (Ενώσεως Χωρών Νοτιοανατολικής Ασίας), με την υπογραφή συμφωνίας με την Κίνα.

Στον πολυπληθέστερο χώρο του πλανήτη άρχισε να «σπάει» το μονοπώλιο των ΗΠΑ, από την Κίνα, λαμβανομένου υπόψη ότι η ενέργεια αυτή των 13 χωρών της Ασίας αποτελεί απτή απόδειξη να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο με οικονομική ανάπτυξη στην διεθνή σκακιέρα.

Ο Αλβανικός Μεγαλοϊδεατισμός και το "Ζήτημά των Τσάμηδων"

του Αντγου ε.α **Αγγελοπούλου Χριστοφόρου**
Γενικού Διευθυντού της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών

Αποσπάσματα από τον ημερήσιο ελληνικό Τύπο
της 19ης Οκτ 2004 σχετικά με την επίσημη τριήμερη
επίσκεψη του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Αλβανία:

« Παραμονές της επίσκεψης ,σωματεία Τσάμηδων προγραμματίζαν δυναμικές
διαδηλώσεις στα Τίρανα τις οποίες ματαίωσαν αφού έλαβαν διαβεβαιώσεις από
την επίσημη πολιτική ηγεσία ότι θα θέσει η ίδια τα θέματα στον Έλληνα
Πρόεδρο»(εφημερίδα Καθημερινή).

«Και όταν επιτακτικά και επίμονα του τέθηκε ,καταρχήν από τον ίδιο τον Αλβανό
Πρόεδρο Μοϊσιου και αργότερα από Αλβανή δημοσιογράφο θέμα Τσάμηδων στην
Ελλάδα και ζήτημα με τις περιουσίες τους ο Έλληνας Πρόεδρος απήντησε
αυστηρά με κατηγορηματικό τρόπο ' για μένα το θέμα είναι ανύπαρκτο.' »
.....(εφημερίδα Νέα)

Ο Αλβανικός Μεγαλοϊδεατισμός

Η Γέννηση του Αλβανικού Εθνικισμού και Μεγαλοϊδεατισμού

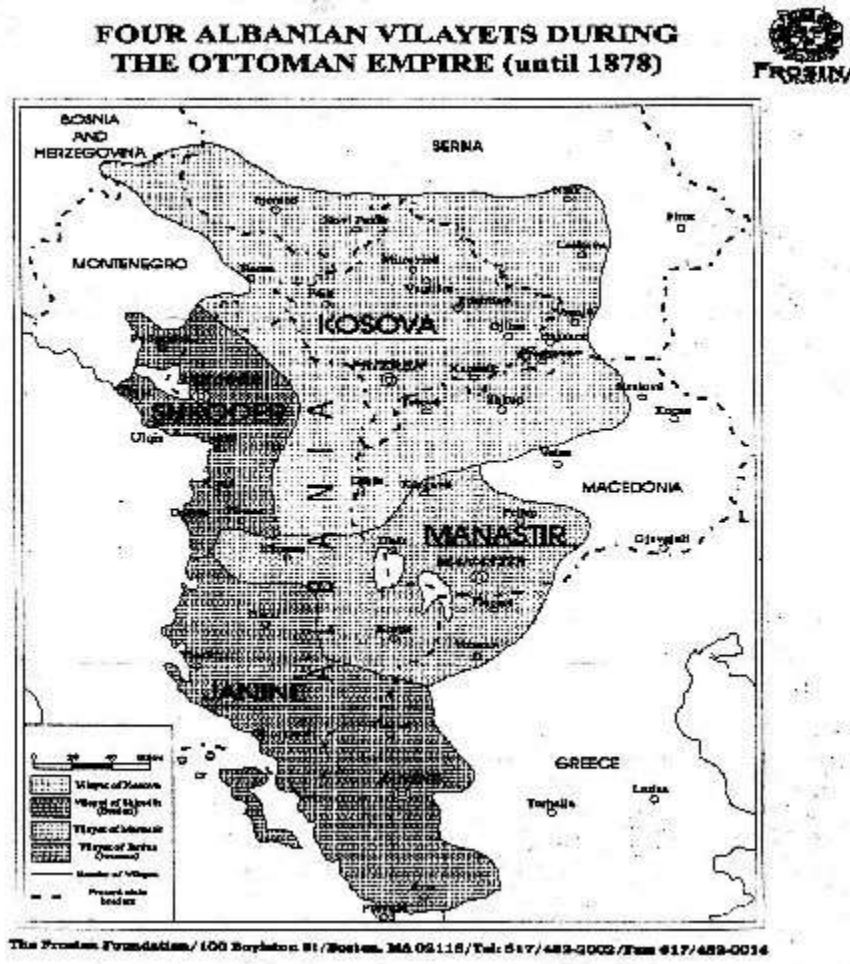
Η γενεσιουργός αιτία του Ζητήματος των Τσάμηδων θα πρέπει να αναζητηθεί
ταυτόχρονα με την δημιουργία του Αλβανικού Μεγαλοϊδεατισμού.

Λίγο πριν από την περίοδο που η Οθωμανική Αυτοκρατορία άρχισε να καταρρέει
(περίοδος Ανατολικής Κρίσης 1885-1887) η Οθωμανική εξωτερική πολιτική
διαβλέπouσα την αδυναμία της να διατηρήσει στο μέλλον τις Βαλκανικές
κατακτήσεις της και προκειμένου να εμποδίσει την διανομή τους μεταξύ των
ορθοδόξων βαλκανικών κρατών σύμφωνα με τις σχετικές προβλέψεις της
Συνθήκης του Αγ. Στεφάνου (Μάρτιος 1878), επιδίωξε την δημιουργία του
Αλβανικού έθνους δίνοντας για πρώτη φορά εθνική υπόσταση στον αλβανικό
παράγοντα της περιοχής. Όπως είχαν διαμορφωθεί οι συνθήκες ένα είδος
«προτεκτοράτου» ελεγχόμενο από εκτουρκισθέντες «μουσουλμάνους Αλβανούς
αδελφούς» είναι ότι το καλύτερο μπορούσε να επιδιώξει .

Τις παραμονές του Συνεδρίου του Βερολίνου με την ενθάρρυνση και ανοχή των
Τούρκων αλλά και την βοήθεια της Ιταλίας συστάθηκε στο Κοσσυφοπέδιο η
οργάνωση "Αλβανική Ένωση για τα Δικαιώματα του Αλβανικού Έθνους" γνωστή
ως "Λίγκα του Πρίζρεν" με έδρα την Κωνσταντινούπολη η οποία βαθμιαία
επέκτεινε τις δραστηριότητές της μέχρι τα Ιωάννινα και την Πρέβεζα.

Έτσι κατά το Συνέδριο του Βερολίνου (Ιούλιος 1878) που επακολούθησε
παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά οι αντιπρόσωποι της Λίγκας ως παρατηρητές .
Μέσα στα πλαίσια της παραπάνω πολιτικής και της περιστασιακής σύμπτωσης
των συμφερόντων μεταξύ Τούρκων και Αλβανών, η Λίγκα του Πρίζρεν ζητά από

την Πύλη την ένωση όλων των «αλβανικών εδαφών» που μέχρι τότε ήταν διηρημένα στα Βιλαέτια (οθωμανικές διοικητικές περιφέρειες) Σκόρδας, Κοσσυφοπεδίου, Μοναστηρίου και Ιωαννίνων σ'ένα "αυτόνομο" Βιλαέτι υπό την επικυριαρχία της Πύλης

Το "αυτόνομο Βιλαέτι" της Λίγκας του Πριζρέν

Είναι φανερό ότι η περιοχή που καλύπτει το επιδιωκόμενο τότε να δημιουργηθεί αυτόνομο Βιλαέτι στην ουσία οριοθετεί και την μέχρι σήμερα διεκδικούμενη Μεγάλη Αλβανία .

Στη φάση αυτή συγκεκριμενοποιείται πλέον και ο «Αλβανικός Εθνικισμός» και εκφράζονται κατά πρώτον οι διεκδικήσεις για τη δημιουργία Αλβανικού Έθνους Τελικά με την υποστήριξη της Αυστρίας αλλά και της Ιταλίας τον Δεκέμβριο του 1912 αναγνωρίζεται από τις Μεγάλες Δυνάμεις το Αλβανικό κράτος ενώ στις 17 Μαΐου 1913 με την Συνθήκη του Λονδίνου τα οριστικά σύνορα και ο διακανονισμός όλων των άλλων θεμάτων του νεοσύστατου κράτους ανατέθηκαν στις Μεγάλες Δυνάμεις . Κατά τις προκαταρκτικές διαβουλεύσεις (Πρεσβευτική Συνδιάσκεψη) οι Αλβανοί αντιπρόσωποι της προσωρινής κυβερνήσεως προέβαλαν απαιτήσεις που περιελάμβαναν ολόκληρο το Κοσσυφοπέδιο και οι περιοχές Σκοπίων, Μοναστηρίου που κατέχονταν από τη Σερβία και προς νότο ,την περιοχή

μέχρι λίγο ΒΔ της Καστοριάς, αμέσως ανατολικά του Μετσόβου μέχρι τον Αμβρακικό δηλαδή την περιοχή του «Βιλαετίου Ιωαννίνων» που ταυτίζεται με τη σημερινή ελληνική Ήπειρο την οποία η αλβανική προπαγάνδα παρουσιάζει στο σύνολο της ως Τσαμουριά .

Την περίοδο αυτή θα πρέπει να θεωρηθεί ότι συγκεκριμενοποιήθηκε και ο Αλβανικός Αλυτρωτισμός και Μεγαλοϊδεατισμός αφού η οριστικοποίηση των συνόρων άφησε έξω τις περιοχές των «Αλβανών αδελφών» που κατά την αλβανική αντίληψη δικαιωματικά τους ανήκαν δηλαδή Κοσσυφοπέδιο, Μαυροβούνιο, Σκόπια και προς νότο ή Ήπειρος που έμειναν εκτός του νέου αλβανικού κράτους.

Έκτοτε οι Αλβανοί ουδέποτε συμβιβάστηκαν με τα όρια που διεθνώς αναγνωρίστηκαν με την σύσταση του Αλβανικού κράτους υποστηρίζοντας ότι σε αυτά έπρεπε να συμπεριληφθούν και τα υπόλοιπα «αλβανικά εδάφη» όπως αυτά είχαν προβλεφθεί από την Λίγκα του Πρίζρεν το 1878.

Αποτελεί κατά συνέπεια μόνιμο εθνικό στόχο και κύριο άξονα της εθνικής αλβανικής πολιτικής "η απελευθέρωση των σκλαβωμένων Αλβανών" και η ενσωμάτωση των αλβανικών εδαφών στην Αλβανία η δημιουργία δηλαδή της Μεγάλης Αλβανίας

Το Ζήτημα των Τσάμηδων

Δημιουργία του Ζητήματος των Τσάμηδων από το 1912 έως το 1935

Τσαμουριά κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας ονομαζόταν η περιοχή της Ηπείρου που περιελάμβανε τις επαρχίες Παραμυθιά, Φιλιατίου, Πάργας και Μαργαριτίου (με την περιφέρεια Θυαμίδος) καθώς και μερικά χωριά του Δελβίνου και άρχιζε από την εκβολή του Αχέροντα φτάνοντας μέχρι του Βουθρωτό προς τα μεσόγεια δε μέχρι τις Δυτικές υπώρειες του Ολύτσικα (Τομάρου).

Γεωγραφικά ο χώρος αυτός συμπίπτει με την κατά την αρχαιότητα χώρα της Ηπείρου Θεσπρωτία κατοικημένη από το ελληνικό φύλλο των Θεσπρωτών.

Συναφές με την Τσαμουριά είναι και το όνομα Τσάμης και Τσάμηδες που προέρχεται πιθανότατα από την παραφθορά του αρχαίου ονόματος του Ποταμού Καλαμά (Θυαμής-Τσιαμής-Τσάμης).

.Κατά μια άποψη οι Τσάμηδες δεν είναι ούτε τουρκικής ούτε αλβανικής καταγωγής αλλά πρόκειται για το μέρος εκείνο του ελληνικού πληθυσμού της Θεσπρωτίας (Χριστιανοί από τον ΣΤ΄ αιώνα περίπου) οι οποίοι κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και ιδιαίτερα τον ΙΣΤ΄ αιώνα (ατυχή επανάσταση του Εθνομάρτυρα Μητροπολίτη Τρίκκης Διονυσίου το 1611) εξισλαμίστηκαν είτε δια της βίας είτε θεληματικά ενώ παράλληλα η εξάρτηση και οι σχέσεις τους με τους Αλβανούς Αγάδες της περιοχής οδήγησε στην άρνηση της ελληνικής γλώσσας και υιοθέτηση της αλβανικής..

Το σπέρμα του διαχωρισμού των Τσάμηδων ως μια ξεχωριστή κοινότητα στην περιοχή Θεσπρωτίας φαίνεται ότι δημιουργήθηκε κατά την περίοδο του Βαλκανικού Πολέμου και μετά την απελευθέρωση της Ηπείρου από τον Ελληνικό Στρατό.

Το Φεβρουάριο του 1913 που λευτερώθηκε η Ήπειρος, οι μουσουλμάνοι Τσάμηδες που ήταν μέχρι τότε Τούρκοι υπήκοοι, Οθωμανικής Αυτοκρατορίας σύμφωνα με τη Συνθήκη Ειρήνης της Αθήνας, κατέστησαν Έλληνες υπήκοοι. Μετά τη δημιουργία του αλβανικού κράτους και κατά την περίοδο των εργασιών της Πρεσβευτικής Συνδιάσκεψης (Σεπτέμβριος 1913) και της Διεθνούς Επιτροπής Καθορισμού των Νοτίων Συνόρων οι Αλβανοί επιδιώκοντας την υλοποίηση της Μεγάλης Αλβανίας της Λίγκας του Πριζρέν, υποκίνησαν ορισμένους Τσάμηδες να διεκδικήσουν την προσάρτηση της Θεσπρωτίας στο νέο Αλβανικό κράτος χωρίς όμως αποτέλεσμα. Ατυχώς όμως για την Ελλάδα τελικά η ελληνική Βόρειος Ήπειρος περιελήφθη στα σύνορα του νέου κράτους.

Το θέμα λαμβάνει συγκεκριμένη πλέον μορφή συνδυασμένο άμεσα με τον Αλβανικό Μεγαλοϊδεατισμό από την περίοδο των διαπραγματεύσεων της Συνθήκης της Λωζάνης.

Σύμφωνα με την Σύμβαση Ελλάδος-Τουρκίας της 30 Ιανουαρίου 1923 περί ανταλλαγής πληθυσμών και σύμφωνα με έκθεση της Μεικτής Επιτροπής της ΚτΕ κρίθηκε ότι το Μουσουλμανικό στοιχείο στην Ελλάδα έχει «Τουρκική καταγωγή και συνείδηση» και κατά συνέπεια θεωρείται ανταλλάξιμο.

Η Αλβανία αποβλέπουμε στα πολλαπλά οφέλη εκ της δημιουργίας μιας αλβανικής μειονότητας στην Ελλάδα και με την παρακίνηση και υποκίνηση της Ιταλίας προβάλλει την αξίωση να εξαιρεθούν οι Μουσουλμάνοι Τσάμηδες της ανταλλαγής παρουσιάζοντάς τους ως Αλβανούς. Σε αντίθετη περίπτωση η Αλβανία θα ελάμβανε μέτρα κατά των Βορειοηπειρωτών.

Το 1924 οι Μουσουλμάνοι Τσάμηδες υποβάλλουν υπόμνημα προς την ΚτΕ διαμαρτυρόμενοι για την απολοτρίωση των τσιφλικιών και από την ελληνική διοίκηση αν και γνώριζαν ότι το ίδιο είχε γίνει και με τα τσιφλίκια των Χριστιανών προκειμένου να αποκατασταθούν οι πρόσφυγες από την Μικρά Ασία.

.Αποτελεί δε γεγονός ότι η ελληνική κυβέρνηση είχε στείλει στη Θεσπρωτία από το 1923 περίπου 18.000 Μικρασιάτες πρόσφυγες για εγκατάσταση στη περιοχή σε ανταλλαγή ισάριθμων περίπου Μουσουλμάνων Τσάμηδων που θεωρήθηκε ότι υπόκειντο στις προβλέψεις σχετικής Συνθήκης. Η αλβανική προπαγάνδα κινήθηκε δραστικά χρησιμοποιώντας κάθε μέσο (χρήματα, απειλές, εκβιασμούς ακόμη και δολοφονίες) για να εξουδετερώσει αυτές τις κινήσεις. Σαν αποτέλεσμα οι μουσουλμάνοι της Θεσπρωτίας για να αποφύγουν την ανταλλαγή με το υπ' αριθμ. 2874/2 από 18-2-1926 Υπόμνημά τους προς την Ελληνική Κυβέρνηση, υποστήριξαν ότι είναι : "Αλβανοί την φωνήν και το γένος, μουσουλμάνοι το θρήσκευμα, αλλά πολίται Έλληνες από του ευτυχούς γεγονότος του 1912-1913". Η Ελλάδα όμως δεν επωφελήθηκε από την ευκαιρία που της παρουσιαζόταν. Ήδη είχε καταλάβει την εξουσία στην Ελλάδα ο Αντιστράτηγος Θεόδωρος Πάγκαλος, ο οποίος, στα πλαίσια της γενικότερης πολιτικής του προσέγγισης με την Αλβανία, «πάγωσε» το 1925 κάθε προσπάθεια σχηματισμού ρεύματος εξόδου μεταξύ των Μουσουλμάνων της Τσαμουριάς ενώ εκκρεμούσε η μετανάστευση 5.000 περίπου Τσάμηδων τους οποίους είχε δεχθεί η Τουρκία.

Οι μέχρι εκεί «καλές προθέσεις» του Θ. Πάγκαλου φαίνεται όμως ότι δεν αρκούσαν στην αλβανική πλευρά η οποία πιέζει με κάθε τρόπο για τα δικαιώματα

των «αδελφών αλβανών Τσάμηδων» επιδιώκοντας έτσι εμμέσως πλην σαφώς να αναγνωρισθεί η ύπαρξη αλβανικής μειονότητας στην Θεσπρωτία.

Στις αρχές του 1926 η ελληνική κυβέρνηση δέχθηκε να εξαιρέσει από την ανταλλαγή των πληθυσμών "όλους τους Τσάμηδες". Ταυτόχρονα κίνησε τη διαδικασία χορήγησης αμνηστίας σε όσους Μουσουλμάνους της Τσαμουριάς, είχαν επιβληθεί ποινές επειδή ενεργούσαν προπαγάνδα υπέρ της Αλβανίας και έκανε απροσδόκητα λόγο για ύπαρξη στην Ελλάδα «Αλβανικής μειονότητας» Παράλληλα διέλυσε όλους τους βορειοηπειρωτικούς συλλόγους, η ύπαρξη των οποίων ενοχλούσε ιδιαίτερα τα Τίρανα.

Η εφαρμογή αυτής της εξωτερικής πολιτικής από την κυβέρνηση Θ. Πάγκαλου, έναντι της Αλβανίας και ειδικότερα σ ότι αφορά στο ζήτημα των Τσάμηδων υπήρξε βαρύτατο σφάλμα. με μακροχρόνιες επιπτώσεις για τον ελληνισμό της Θεσπρωτίας ο οποίος πλήρωσε βαρύ τίμημα τα κατοπινά χρόνια μέχρι το 1944. Έτσι το σύνολο των Τσάμηδων έμεινε στη Θεσπρωτία ενώ οι 18.000 Έλληνες πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία μετακινήθηκαν αναγκαστικά προς τη Μακεδονία. Το 1927 η Αλβανία θέτει έντονα το θέμα της αποζημίωσης των απαλλοτριωθέντων κτημάτων. Η ελληνική κυβέρνηση κάνει σαφές ότι δεν θα αναγνωριζόταν στους Αλβανούς κτηματίες δικαίωμα αποζημίωσης μεγαλύτερης από εκείνη που θα καταβαλλόταν στους Έλληνες.

Ο Αλβανικός Μεγαλοϊδεατισμός ήδη χρησιμοποιούσε κάθε μέσον για τον διεθνή διασυρμό της Ελλάδας και την προβολή του «μειονοτικού προβλήματος» των δήθεν καταπιεζόμενων από τους Έλληνες Τσάμηδων.

Τον Μάρτιο του 1928 ταυτόχρονα με το θέμα της ειδικής αποζημίωσης των απαλλοτριωθέντων κτημάτων, ο Αλβανός ΥΠΕΞ προσφεύγει στην ΚτΕ και θέτει καθαρά πλέον θέμα αναγνώρισης των Τσάμηδων ως μειονότητα εντός της ελληνικής δημοκρατίας.

Είναι φανερό ότι τα Τίρανα, σε εφαρμογής μιας σταθερής πολιτικής τους, προσπαθούσαν ανοιχτά πια, την ασήμαντη αυτή μειονότητα να την ανάγουν σε εστία αλβανικού αλυτρωτισμού μέσα στο ελληνικό έδαφος με σκοπό αφ' ενός να δικαιολογήσουν τις ήδη εκδηλωθείσες στην Αλβανία αλυτρωτικές διεκδικήσεις έναντι της Ελλάδος αφ' ετέρου να εκβιάσουν για την αποδοχή της λύσης που επεδίωκαν για το ζήτημα των κτημάτων

Η απόρριψη, τον Ιούνιο του 1928, της αλβανικής προσφυγής στο Συμβούλιο της Κοινωνίας των Εθνών (50η Σύνοδος του Συμβουλίου της ΚΤΕ), επέφερε την αλλαγή της αλβανικής πολιτικής που άρχισε να εφαρμόζει έναντι της Ελλάδος μία τακτική « ήπιων τόνων» με την οποία επιδιώκει την σταδιακή επιδίωξη των στόχων της .

Από τα τέλη όμως του 1930, η αλβανική πλευρά άρχισε να εκφράζει οξύτερες διαμαρτυρίες κατά της ελληνικής και - το κυριότερο - να διατυπώνει και πάλι αιτιάσεις την δήθεν άδικη μεταχείριση των Τσάμηδων από τις Αρχές της Ηπείρου και για το θέμα των αποζημιώσεων.

Το 1935 τελικά παρασχέθηκε με Νόμο η δυνατότητα προσφυγής στην Επιτροπή απαλλοτριώσεων εκείνων οι οποίοι θεωρούσαν ότι είχαν παράπονα για το θέμα

των αποζημιώσεων και έγιναν μεμονωμένα πρόσφυγες οι οποίες και επανεκδικάστηκαν. Έτσι το θέμα νομικά έκλεισε οριστικά.

Ελληνοϊταλικός Πόλεμος 1940

Κατά την τραγική αυτή περίοδο οι Τσάμηδες, επιδιώκουν να εκμεταλλευθούν την κατοχή της χώρας μας για να υλοποιήσουν τα οράματα του Αλβανικού Μεγαλοϊδεατισμού.

Συνεργαζόμενοι με τους κατακτητές, Ιταλούς και αργότερα Γερμανούς, διαπράττουν φρικαλέα εγκλήματα στην προσπάθειά τους να πετύχουν τον αφελλητισμό της περιοχής ενώ ταυτόχρονα επιχειρούν να κηρύξουν την αυτοδιάθεση της Θεσπρωτίας με απώτερο σκοπό την ένωση της με την «Μητέρα Αλβανία».

Περί το τέλος του πολέμου εντάσσονται στα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής και συγκρούονται με τις αντιστασιακές δυνάμεις του ΕΔΕΣ¹ που δρούσαν στην περιοχή και τελικά με την κατάρρευση του Άξονα φοβούμενοι τις συνέπειες των τρομερών εγκλημάτων που διέπραξαν εγκαταλείπουν θεληματικά την περιοχή και εγκαθίστανται μόνιμα στην Αλβανία. Είναι φανερό ότι όλοι οι Τσάμηδες που εγκατέλειψαν την Ελλάδα δεν μπορεί να ήταν εγκληματίες. Μαζί με τους εγκληματίες έφυγαν και κάποιοι φιλήσυχοι πολίτες φοβούμενοι κατά την τραγική και ταραγμένη εκείνη συγκυρία μήπως ίσως θεωρηθούν και αυτοί υπεύθυνοι των φρικαλεοτήτων που διέπραξαν στο σύνολο τους σχεδόν οι ομόθρησκοί τους. Ο αποδεδειγμένος επίσημα αριθμός των Τσάμηδων που εγκατέλειψαν την περιοχή είναι 18.576².

Οι Πρόσφατες Εξελίξεις

Από τις αρχές του 1990 ταυτόχρονα με τις εξελίξεις στην Αλβανία προς την κατεύθυνση του εκδημοκρατισμού και των ανοιγμάτων προς τη Δύση εμφανίζονται έντονα και οι υποβόσκουσες εθνικιστικές τάσεις του Αλβανικού Μεγαλοϊδεατισμού και οι αντίστοιχες αλλυτρωτικές για τους «αλβανούς μουσουλμάνους αδελφούς» των γειτονικών χωρών.

Οι στην συνέχεια εξελίξεις στο Κοσσυφοπέδιο στη Νοτ. Σερβία και τα Σκόπια επιβεβαιώνουν την εφαρμογή μιας μακροπρόθεσμης Εθνικής Στρατηγικής που ακολουθεί τις διαδοχικές φάσεις « πρόκληση εθνοτικής σύγκρουσης-αυτονομία - ανεξαρτησία -συνένωση με Αλβανία» με τελικό στόχο την Μεγάλη Αλβανία. Ταυτόχρονα από το 1990 παρουσιάζεται μια έντονη δραστηριότητα πολύπλευρης προβολής του Ζητήματος των Τσάμηδων και σε επίπεδο διεθνών και διμερών πολιτικών σχέσεων αλλά και μέσω οργανώσεων στο εσωτερικό της Αλβανίας και στη διασπορά.

Οι παραπάνω δραστηριότητες επικεντρώνονται στη διεθνή προβολή του Ζητήματος των Τσάμηδων μέσω μιας έντονης προπαγάνδας με ευρεία χρήση του διαδικτύου, επιδίωξη εκπροσώπησης σε διάφορους διεθνείς οργανισμούς (ΜΚΟ), προσφυγή σε επίσημους διεθνείς οργανισμούς, εξασφάλιση υποστήριξης από άλλα

κράτη όπως η Τουρκία και σύνδεση του όλου θέματος με τον Μουσουλμανικό Φονταμεταλισμό.

«Ο Χάρτης της Τσαμουριάς» κατά την Ιστοσελίδα της Αλβανικής οργάνωσης CAMERIA

Το Ζήτημα των Τσάμηδων εξ άλλου φαίνεται ότι συνδυάστηκε άμεσα - ως μέρος του Αλβανικού Μεγαλοϊδεατισμού - και με τις εξελίξεις στο Κοσσυφοπέδιο ,Πρέσεβο και Σκόπια και κατά ανεπιβεβαιώτες δημοσιογραφικές πληροφορίες συνδέθηκε με πιθανή στρατιωτική δράση του Αλβανικού Απελευθερωτικού Στρατού (UCK).

Το Ζήτημα των Τσάμηδων - Υπαρκτό Πρόβλημα

Το Ζήτημα των Τσάμηδων είναι υπαρκτό για τη σημερινή ελληνική πραγματικότητα μετά δε τις πρόσφατες Βαλκανικές εξελίξεις θα πρέπει να θεωρείται «πρόβλημα» υπό την μορφή του «ενδεχομένου» για την χώρα μας «κινδύνου» αφού είναι συνυφασμένο διαχρονικά και αναπόσπαστα με τον Αλβανικό Μεγαλοϊδεατισμό και βρίσκεται σε δυναμική εξελικτική τροχιά. Αναμφισβήτητα οι Τσάμηδες αποτελούν μια υπαρκτή πληθυσμιακή ομάδα τόσο στην Αλβανία όσο και την διασπορά η οποία αναπόφευκτα επηρεάζει και την εξωτερική και την εσωτερική πολιτική της χώρας τους . Τούτο διότι είναι αναμφίβολο ότι πιέζουν προς την κατεύθυνση της καταβολής αποζημιώσεων χωρίς να παραβλέπεται και η προβολή αλλυτρωτικών διεκδικήσεων κυρίως από εθνικιστικά στοιχεία. Ταυτόχρονα είναι δεδομένο ότι το Ζήτημα των Τσάμηδων είτε κεκαλυμμένα (αποζημιώσεις) είτε ευθέως αποτελεί αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης από τον εθνικιστικό αλβανικό παράγοντα σ' ότι αφορά την υλοποίηση του Αλβανικού Μεγαλοϊδεατισμού και εκεί συγκεκριμενοποιείται κυρίως το πρόβλημα για την Ελλάδα.

Σήμερα δεν διαπιστώνεται διακριτή παρουσία Τσάμηδων στη χώρα μας, θα πρέπει όμως να αναμένεται μια αναλογική παρουσία μέσα στο σύνολο των Αλβανών μεταναστών οι οποίοι (αλβανοί μετανάστες) όμως για την Ήπειρο και ειδικότερα την Θεσπρωτία εκτιμώνται ως εξαιρετικά περιορισμένοι (0,2-0,3% του γηγενούς ελληνικού πληθυσμού κατά την τελευταία απογραφή του 2001) ώστε να είναι δυνατόν να στηριχθούν γεωπολιτικές διεκδικήσεις και ανάλογη στρατηγική από πλευράς αλβανικού παράγοντα κατά τα πρότυπα Κοσσυφοπέδιου και Σκοπίων. Η θεληματική αποχώρηση των 18546 Τσάμηδων από την Θεσπρωτία το 1944 θα πρέπει να θεωρείται γεγονός εθνικής σημασίας για τη χώρα μας. Εάν τούτο δεν είχε συμβεί, οι Τσάμηδες λόγω των υψηλών ρυθμών πληθυσμιακής ανάπτυξης το πιθανότερο θα αποτελούσαν σήμερα μια υπερτερούσα πληθυσμιακή εθνοτική ομάδα στην περιοχή με αυτονόητες συνέπειες για την περιοχή και την Ελλάδα γενικότερα.

Είναι όμως πιθανή και δυνατή υπό ορισμένες συνθήκες η δημιουργία μιας περιορισμένης πραγματικής ή πλασματικής εθνοτικής παρουσίας μέσω του μεταναστευτικού ρεύματος κυρίως για δημιουργία εντυπώσεων³ λόγω ελαστικότητας του μεταναστευτικού Νόμου και της αδυναμίας ελέγχου του όλου συστήματος (είσοδος, νομιμοποίηση, παραμονή, εγκατάσταση, μετακίνηση)

Η Αλβανική Πολιτική

Η σημερινή Αλβανία:

Επίσημα είναι εκ των πραγμάτων υποχρεωμένη να συγκαλύψει το όραμα της Μεγάλης Αλβανίας με μια «δυτικόστροφη» πολιτική των «ανοικτών συνόρων», «ελεύθερης μετακίνησης» και «ελεύθερης επικοινωνίας» του αλβανικού πληθυσμού.

Στα παραπάνω πλαίσια το Ζήτημα των Τσάμηδων :

Ως μέρος του «Εθνικού Θέματος» υποστηρίζεται από όλα τα αλβανικά πολιτικά κόμματα.

Προβάλλεται σε διεθνές και διμερές επίπεδο ως θέμα ενδιαφέροντος της Αλβανίας για τα δικαιώματα μιας «αλβανικής μειονότητας».

Επιδιώκεται η διεθνοποίηση του θέματος με σκοπό την αναγνώριση των Τσάμηδων ως μειονότητα μέσω ΜΚΟ και του αλβανικού Λόμπυ.

Δεν συνδέεται άμεσα με εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος της Ελλάδος

Οι προβαλλόμενες διεκδικήσεις συγκεκριμενοποιούνται με την αξίωση για καταβολή αποζημιώσεων στους Τσάμηδες για την απώλεια των περιουσιών τους.

Εκτιμώμενες Βαλκανικές Εξελίξεις

Ο αλβανικός παράγων δεν αναμένεται να εμπλακεί άμεσα με το θέμα των Τσάμηδων όσο εκκρεμούν οι εξελίξεις στο Κοσσυφοπέδιο, Νοτ. Σερβία και ΠΓΔΜ που αποτελούν και τους μείζονες σημασίας και προτεραιότητας αλλητρωτικούς του στόχους, αλλά θα το συντηρεί εφαρμόζοντας μια πολιτική «χαμηλών εντάσεων» (διμερείς σχέσεις, προπαγάνδα, προσφυγή σε διεθνείς οργανώσεις κ.λ.π) και μια στρατηγική περιορισμένων επί μέρους στόχων

(αναγνωρίσεως μειονότητας, αποζημιώσεων κ.λ.π) λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών αποτρεπτικών ιδιαιτεροτήτων του θέματος (Διεθνής θέση και ισχύς της Ελλάδος κ.λ.π).

Σε περίπτωση όμως περαιτέρω ευνοϊκών εξελίξεων στο Κοσσυφοπέδιο και ΠΓΔΜ από πλευράς αλβανικών επιδιώξεων θα διαμορφωθούν ανάλογα και στρατηγικές «μεγαλυτέρων απαιτήσεων» και για την περίπτωση της Τσαμουριάς.

Πλέον όμως των παραπάνω εάν ποτέ οι αστάθμητες εξελίξεις στην Βαλκανική οδηγήσουν σε ευρύτερη Βαλκανική κρίση με εμπλοκή του συνόλου σχεδόν των Βαλκανικών χωρών κατά την θεωρία του Ντόμινο είναι δυνατόν να εμφανισθούν μαζιμαλιστικές επιδιώξεις και σ' ότι αφορά την χώρα μας.

Κατά συνέπεια παρά το ότι ελληνικές δυνατότητες από πλευράς Εθνικής Ισχύος εκτιμώνται ως υπέρ αρκετές για την αντιμετώπιση οποιωνδήποτε «ενδεχομένων» που μπορεί να επιχειρήσει ο αλβανικός παράγων στη χώρα μας, εκτιμάται ως σκόπιμο και αναγκαίο και ότι αφορά το Ζήτημα των Τσάμηδων να μελετηθούν και σχεδιασθούν πολιτικές και μέτρα για κάθε «ενδεχόμενο» όσο και να φαίνεται απομακρυσμένο.

Ειδικότερα:

Πολιτικές

Ανεξάρτητα της επίσημης ελληνικής εξωτερικής πολιτικής η οποία ορθώς δεν αποδέχεται την ύπαρξη θέματος Τσάμηδων, θα πρέπει το υπόψη Ζήτημα των Τσάμηδων να αναγνωρισθεί στα πλαίσια των εθνικών μας θεμάτων ως «υπαρκτό πρόβλημα» για την ελληνική πραγματικότητα το οποίο ως αναπόσπαστο μέρος του ευρισκομένου ήδη σε τροχιά υλοποίησης Αλβανικού Μεγαλοϊδεατισμού είναι δυνατόν να δημιουργήσει μελλοντικούς ενδεχομένως κινδύνους για τη χώρα μας η αντιμετώπιση των οποίων θα πρέπει έγκαιρα να μελετηθεί και σχεδιασθεί.

Η Ελλάς δεν θα πρέπει να αναγνωρίσει ούτε το προβαλλόμενο από πλευράς επίσημης αλβανικής πολιτικής δικαίωμα αποζημιώσεων των Τσάμηδων αφού μια τέτοια αναγνώριση στην ουσία νομιμοποιεί διεθνώς τους Τσάμηδες ως «υπαρκτή μειονότητα» που εκδιώχθηκε βίαια από την Ελλάδα και τους συνδέει με την διεκδικούμενη περιοχή της Θεσπρωτίας.

Τσάμηδες και Μεταναστευτικό

Με δεδομένο ότι η ανυπαρξία εθνοτικής ομάδας Τσάμηδων στην Ελλάδα και ειδικότερα στην Θεσπρωτία ,θα πρέπει να καταβληθεί από ελληνικής πλευράς κάθε προσπάθεια για την μη δημιουργία μιας πραγματικής ή και τεχνητής μειονότητας Τσάμηδων στην περιοχή αυτή μέσω του Μεταναστευτικού Ρεύματος των ευρισκομένων στην Ελλάδα Αλβανών.

Κατά συνέπεια η έγκριση παραμονής Αλβανών μεταναστών να γίνεται ελεγχόμενη και λελογισμένα ώστε να αποφεύγεται κυρίως η εγκατάστασή της σε παραμεθόριες περιοχές και ιδιαίτερα στην Ήπειρο όπου στρέφονται οι αλβανικές αλλυτρωτικές επιδιώξεις.

Προσφυγή σε Διεθνείς Οργανισμούς ή Θεσμικά Όργανά των

Θα πρέπει να μελετηθεί από ελληνικής πλευράς ο τρόπος αντίδρασης για την διαφαινόμενη ήδη αλβανική πολιτική προσφυγής σε νομικά και θεσμικά όργανα των Διεθνών Οργανισμών αλλά και της Ελλάδος (όπως του Συνηγούρου του Πολίτη) για τη διεκδίκηση συγκεκριμένων οικονομικών και άλλων διεκδικήσεων που έχουν σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα ή δικαιώματα μειονοτήτων.

Η Αλβανική Προπαγάνδα

Η ελληνική αντίδραση στην αλβανική προπαγάνδα είναι αναγκαία, έστω και συγκεκριμένα, συντονιζόμενη όμως και κατευθυνόμενη από τον αρμόδιο κρατικό φορέα. Η ενεργοποίηση ΜΚΟ και Οργανώσεων Αποδήμων και του ελληνικού Λόμπυ κυρίως στις ΗΠΑ και η ευρεία χρησιμοποίηση Διαδικτύου μέσω ΜΚΟ ή ελληνικών οργανώσεων της διασποράς ή και ακόμη μεμονωμένων ατόμων για την αντίκρουση της αλβανικής προπαγάνδας αποτελούν μερικά από τα κύρια μέτρα που μπορεί να ληφθούν.

Το «Μείζον Πρόβλημα»

Συμπερασματικά το «Ζήτημα των Τσάμηδων» αποτελεί πρόβλημα για την χώρα μας στην έκταση που αποτελεί παράμετρο του Αλβανικού Μεγαλοϊδεατισμού ο οποίος θα πρέπει να θεωρείται και η κυρία μελλοντική απειλή για την ασφάλεια και σταθερότητα στην Βαλκανική .

Εάν κάποιος καθίσει κάποτε γύρω από ένα τραπέζι για να αποφασίσουν «πόσο μεγάλη Αλβανία» τους συμφέρει να δημιουργήσουν και τραβήξουν μερικές γραμμές στο χάρτη, τότε είναι βέβαιο ότι κάποιος θα ζημιωθεί και τότε κανείς δεν μπορεί να εγγηθεί ότι η Ελλάς θα μείνει έξω από αυτό το παιχνίδι.

Στην εποχή των ασύμμετρων απειλών και των συναφών κινδύνων θα ήταν σφάλμα να αποκλείσει και παραβλέψει κανείς το ενδεχόμενο μίας τέτοιας εξέλιξης .

Κατά συνέπεια η ελληνική εξωτερική πολιτική θα πρέπει να εστιασθεί στην αντιμετώπιση του Αλβανικού Μεγαλοϊδεατισμού εντάσσοντας στο πλαίσιο αυτό και το Ζήτημα των Τσάμηδων στο μέτρο βέβαια που του αναλογεί, ούτε λιγότερο ούτε περισσότερο.

¹Μάχες Παραμυθιάς και Μενίνας Ιούνιο και Αύγουστο 1944 αντίστοιχα.

²Σύμφωνα με την επίσημη απογραφή του Νομού Θεσπρωτίας της 16ης Οκτωβρίου 1940, ο συνολικός πληθυσμός του ήταν 62.457 κάτοικοι, από τους οποίους Έλληνες Χριστιανοί 44.352 (ποσοστό 71%) και Μουσουλμάνοι, Έλληνες υπήκοοι 18.576 (ποσοστό 27%)

³Στην ιστοσελίδα της οργάνωσης CAMERIA πλέον της αναφερομένης "γενοκτονίας" των Τσάμηδων από τους Έλληνες (εορτάζεται ως επέτειος η "γενοκτονίας της 27 Ιουνίου 1944"), υποστηρίζεται ότι στην Ελλάδα διαβιούν περίπου 1.000.000 Τσάμηδες και το σύνολο των Αλβανών συμπεριλαμβανομένων και των Αρβανιτών είναι περίπου 3.000.000.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΥΠΟ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Συμπληρώθηκαν τριάντα χρόνια από τις ατυχείς πολεμικές επιχειρήσεις του 1974 στη μαρτυρική μεγαλόνησο Κύπρο. Επιχειρήσεις που έδρασαν ανατρεπτικά στην όλη πορεία του εθνικού ζητήματος της ένωσης της νήσου με τη μητέρα Ελλάδα. Μετά από τόσα χρόνια, ένας μικρός τότε ηγήτορας, ο Ταξίαρχος ε.α. Κ. Αργυρόπουλος, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ), ο οποίος έζησε στο πεδίο της μάχης και επολέμησε ως πιστός στρατιώτης στην προσπάθεια απόκρουσης της αποβίβασης των τουρκικών στρατευμάτων, τολμά και εκθέτει, μετά παρησίας τις ενέργειές του, θετικές και αρνητικές, τα «πάθη» του σ' ένα βιβλίο μαρτυρία : «**1974. Οι Αδικαίωτοι...**».

Οι «**Αδικαίωτοι**» έπαθαν, αλλά δεν ελυτρώθηκαν. Προκαλούν την αλήθεια. Αναμένουν το χρέος της δικαιοσύνης.

Η παρουσίαση του βιβλίου εγένετο την 13η Δεκεμβρίου στο κινηματοθέατρο Όραμα, Κώστα Πρέκα και υπό την αιγίδα του δήμου Παπάγου. Κατά την παρουσίαση ομίλησαν εκτός των άλλων και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας. Αποσπάσματα των ομιλιών παρατίθενται στη συνέχεια.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΥΠΟ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ε.α. ΧΡ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

Αισθάνομαι ιδιαίτερα ευτυχής, που μου δίνεται η δυνατότητα να παρουσιάσω το βιβλίο ενός αξίου συναδέλφου, του Κώστα Αργυρόπουλου, με τον οποίο συνυπηρέτησα επί μακρόν στο παρελθόν, αλλά και συνεργάζομαι επί σειράν ετών στα πλαίσια της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Κρίνω σκόπιμο να αναφερθώ δι' ολίγων στην προσωπικότητα του συγγραφέα, επειδή πιστεύω ότι αυτό βοηθάει τον αναγνώστη στην κατανόηση των γραφομένων.

Είναι προικισμένος με υψηλές πνευματικές και καλλιτεχνικές ικανότητες. Άριστος χειριστής του λόγου. Έχει το χάρισμα να αποτυπώνει με πολλή δεξιότητα τις σκέψεις και τις απόψεις του είτε σε πραγματείες, μελέτες και λογοτεχνικά κείμενα, είτε σε ζωγραφικούς πίνακες.

Είναι φανατικός Έλληνας και υποφέρει βλέποντας την κατάσταση στην οποία έχουν οδηγηθεί, από τους ταγούς, οι Έλληνες και ιδιαίτερα η νεολαία. Προσπαθεί δε, στο μέτρο των δυνάμεών του, να παρέμβει για την αντιστροφή των πραγμάτων. Σε θέματα αρχών και ιδεών είναι ασυμβίβαστος και ανυποχώρητος.

Είναι υψηλόφρων, πιστεύει βαθιά στην αποστολή του Αξιωματικού και των Ε.Δ. και έχει τη γνώμη ότι το σώμα των Αξιωματικών μπορεί να προσφέρει πολλά στην πατρίδα, με την προϋπόθεση ότι θα το πιστέψουν και οι ίδιοι οι Αξιωματικοί και

θα αγωνιστούν για να βγουν από το τέλμα της ανυποληψίας, που τους έχει οδηγήσει το κατεστημένο.

Είναι ειλικρινής και έχει το θάρρος της γνώμης του.

Κατά τη διάρκεια της ενεργούς υπηρεσίας του ήταν άριστος. Διεκρίνετο για τα πλούσια ηγετικά του προσόντα και το μεγάλο του πάθος για το στρατό.

Φρόντιζε με πατρικό ενδιαφέρον για τους υφισταμένους του.

Είχε πάθος για την εκπαίδευση και την ετοιμότητα της Μονάδος. Εκεί τα έδινε όλα χωρίς να υπολογίζει κόπο και χρόνο ημέρας ή νύχτας. Την εκτελούσε πάντοτε μέσα σε συνθήκες μάχης με πραγματικά πυρά. Το τμήμα του ήταν πάντα ετοιμοπόλεμο.

Αναλάμβανε τις ευθύνες του, αλλά και των υφισταμένων του.

Είχε μεγάλες απαιτήσεις από τον εαυτό του και έκρινε πολύ αυστηρά τις πράξεις του. Σε όλες του τις ενέργειες έψαχνε να βρει λάθη για να υποβαθμίζει τις επιτυχίες του και να παραμένει προσγειωμένος.

Μετά απ' αυτά προχωρώ στο κύριο θέμα μας που είναι η παρουσίαση του βιβλίου που επιγράφεται «1974. Οι Αδικαίωτοι».

Όπως γίνεται αντιληπτό από τον τίτλο, με το βιβλίο αυτό έχει στόχο να αναδείξει μια σοβαρή παράλειψη της Ελληνικής πολιτείας, αλλά και του Ελληνικού λαού και τους υπομνήσει το αυτονόητο καθήκον τους, να αναγνωρίσουν δηλαδή και να αποδώσουν τις οφειλόμενες τιμές σε όλους αυτούς τους αγνούς Έλληνες (Ελλαδίτες και Κυπρίους) που πολέμησαν στην Κύπρο ανεξαρτήτως αν έπεσαν, εάν είναι αγνοούμενοι, εάν είναι τραυματίες ή επιζώντες.

Ο χαρακτηρισμός του έργου του, ως ιστορικού μυθιστορήματος, πιστεύω ότι είναι πολύ επιτυχημένος, γιατί του δίνει τη δυνατότητα να επενδύει τα γεγονότα με τα συναισθήματά του, να τα συνδέει με το παρελθόν και να εκφράζει τις σκέψεις, τις εκτιμήσεις και τις αγωνίες του για την παρατηρουμένη κάμψη του φρονήματος των Ελλήνων, της Ελληνοσύνης όπως γράφει, αποδεχόμενος ότι δεν υπάρχει τέτοια λέξη. Και όλα αυτά τα κάνει με εντυπωσιακό τρόπο παρουσιάζοντάς τα είτε ως σκέψεις είτε ως συνομιλίες των ηρώων του.

Αν κάποιος, που δεν γνωρίζει τίποτε για την Κύπρο, διάβαζε το βιβλίο, θα το θεωρούσε ως ένα μυθιστόρημα με καταπληκτική πλοκή. Η γλαφυρότητα της περιγραφής και η αγωνία που δημιουργεί ο μύθος συναρπάζει τον αναγνώστη, τον σαγηνεύει και τον υποχρεώνει να το διαβάσει απνευστί για να ιδεί το τέλος.

Αυτή ακριβώς την ψυχολογική κατάσταση του αναγνώστη εκμεταλλεύεται ο συγγραφέας για να περάσει τα μηνύματά του και πιστεύω ότι το πετυχαίνει.

Είναι τόσο συναρπαστικές οι περιγραφές των γεγονότων, ώστε ο αναγνώστης ταυτίζεται με τους ήρωες και συμπάσχει μαζί τους. Τελειώνοντας δε το βιβλίο έχει την αίσθηση ότι ήταν και αυτός εκεί, ότι πολέμησε μαζί τους και έπαθε όσα και αυτοί.

Η μυθιστορία έχει ως πρωταγωνιστή έναν Υπολοχαγό της Εθνικής Φρουράς, τον Ορέστη Μάχο, ο οποίος διηγείται τις εμπειρίες του από τον πόλεμο της Κύπρου το 1974.

Τον ακούμε να εξιστορεί τις αγωνίες του, αλλά και όλων των Αξιωματικών και ανδρών της Μονάδος του την παραμονή της εισβολής, να επαινεί τον Διοικητή του

αλλά και όσους άλλους ανέλαβαν πρωτοβουλία και παρά τη διαταγή του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Φρουράς, διέσπειραν τις Μονάδες τους και τις έσωσαν από τον Τουρκικό βομβαρδισμό και να αναρωτιέται για το πόσο καλύτερα θα ήταν τα πράγματα αν είχε γίνει το ίδιο και στην Κυρήνεια και δεν είχαν καταστραφεί το εκεί ΤΠ και οι δύο ΜΠΠ.

Τον παρακολουθούμε να παραλαμβάνει τα ΠΑΟ 106 χιλ. από την αποθήκη της Αποστολής Συμπληρώσεως στο στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ το οποίο είχε καταστραφεί από τους βομβαρδισμούς και εξακολουθούσε να προσβάλλεται από πυρά όλμων.

Τον βλέπουμε να κινείται από 13.00 ώρας της 20ής Ιουλίου 1974, επικεφαλής 8 ΠΑΟ 106 χιλ. προς την Κυρήνεια και να φτάνει εκεί περί την 17.00 ώραν εν μέσω μιας χαώδους και ανεξέλεγκτου καταστάσεως και χωρίς καμιά επαφή.

Τον παρακολουθούμε να κινείται προς το Π/Γ κατόπιν διαταγής του Διοικητή του Συγκροτήματος, ο οποίος αγνοούσε την τακτική κατάσταση και ότι ο μοναδικός Λόχος που ήταν έναντι του προγεφυρώματος είχε αποσυρθεί και να εγκλωβίζεται από τους Τούρκους.

Συμμετέχουμε μαζί του στη δραματική μάχη που ακολουθεί, ακούμε τις διαταγές του, βλέπουμε τις κινήσεις του, την καταστροφή 4 ΠΑΟ, 2 Τουρκικών αρμάτων και στο τέλος ανακουφίζομαστε όταν καταφέρνει να απαγκιστρώσει το τμήμα του παρόλο που έχει χάσει το 50% του προσωπικού.

Συμμετέχουμε επίσης στη μάχη, εκ συναντήσεως, στις 10.00 της 22/7/1974 μεταξύ μιας διλοχίας ΚΔ και τριών ΠΑΟ 106 χιλ του Μάχου με Τουρκικό συγκρότημα αρμάτων και ΠΖ το οποίο είχε ξεκινήσει την ενέργεια για την κατάληψη της Κυρήνειας. Ζούμε την ολοσχερή καταστροφή των Ελληνικών τμημάτων και τρέχουμε μαζί με τους διασωθέντες μέχρι την παρυφή της πόλεως και τους βλέπουμε να οχυρώνονται σε μια οικοδομή, μαζί με τον συμμαθητή του Υπολοχαγού Ροκά, η οποία σε λίγο μεταβάλλεται σε κόλαση του Δάντη. Μένουμε με κομμένη την ανάσα παρακολουθώντας την ηρωϊκή τους έξοδο και την τελική σωτηρία μόνον έξι από τους 15 που είχαν εναπομείνει ζωντανοί την ώρα της εξόδου.

Τον ακούμε να αναρωτιέται συχνά για τα συμβαίνοντα και να προσπαθεί να εξηγήσει τις ενέργειες των μεγαλύτερων κλιμακίων.

Ζούμε μαζί του τα γεγονότα της δεύτερης φάσεως της εισβολής, αλλά και το δράμα των Κυπρίων και των Εθνοφρουρών μετά τη λήξη του πολέμου.

Τον ακούμε να αφηγείται πολλά ηρωϊκά κατορθώματα μικρών σε βαθμό ηγητόρων τα οποία του διηγήθηκαν άλλοι.

Ο συγγραφέας μέσα από αυτό το βιβλίο ζητά δια στόματος του πρωταγωνιστή Υπολοχαγού Ορέστη Μάχου :

- Να αναγνωριστεί η προσφορά των αγωνιστών της Κύπρου ζωντανών και νεκρών και να αποδοθούν σε αυτούς οι τιμές και τα πολεμικά παράσημα που δικαιούνται, γιατί η απονομή ενός αναμνηστικού μεταλλίου δεν αποτελεί τιμή αλλά μάλλον προσβολή. (Τους αξίζουν τα πολεμικά παράσημα που δικαιούνται με βάση τις προτάσεις των προϊσταμένων τους,

υπό τις διαταγές των οποίων πολέμησαν).
Μόνον έτσι θα ικανοποιηθούν οι ΑΔΙΚΑΙΩΤΟΙ του 1974.

- Να σταματήσει να ακούγεται η λέξη προδοσία για τους πολεμιστές της Κύπρου γιατί όλοι πολέμησαν ηρωικά και έπραξαν το καθήκον τους ανεξάρτητα αν έγιναν από κάποιους, αλλά και από τον ίδιο, λάθος εκτιμήσεις και λάθος ενέργειες. Δεν φταίνε αυτοί, αλλά εκείνοι που τους παραπλάνησαν με τις λανθασμένες πληροφορίες και εκείνοι που τους άφησαν αβοήθητους, γιατί δεν πίστεψαν στη νίκη.
- Να σταματήσουν οι ψίθυροι σε βάρος των Ε/Κ Εθνοφρουρών ότι δήθεν υπήρξαν δειλοί και δεν πολέμησαν. Σε όσα τμήματα υπήρξε αξιόπιστη διοίκηση παρέμειναν στις θέσεις τους και θυσίασαν ακόμη και τη ζωή τους.
- Να γίνει αντιληπτό ότι η καταστροφή της Κύπρου ήταν ο εφησυχασμός και η πεποίθηση που καλλιεργήθηκε από τις ηγεσίες ότι δεν θα επιτρέψουν οι σύμμαχοι καμιά ενέργεια σε βάρος της και γι' αυτό πρέπει να απαγκιστρωθεί η εξωτερική μας πολιτική από τις ξένες εξαρτήσεις και να παύσει η Ελλάδα να είναι «ΕΞΑΡΤΗΣΤΑΝ» (να και μια ακόμη καινούργια λέξη).
- Να θυμηθούν την καταγωγή τους (οι Έλληνες) και να βρουν την ταυτότητά τους. Πρέπει να αναζητήσουν νέους Κολοκοτρώνηδες, Μποτσαρέους, Καραϊσκάκηδες, Μιαούληδες και να τους κάνουν μπροστάρηδες.
- Να ενισχυθούν οι Ε.Δ. και να αποκατασταθεί το κύρος των Αξιωματικών.
- Να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα των λαθρομεταναστών με βάση το εθνικό συμφέρον και οικονομικά κριτήρια.

Πιστεύω ότι αυτό το βιβλίο εκτός του ότι μπορεί να χρησιμεύσει σαν ιστορικό ντοκουμέντο θα μπορούσε να είναι ένα χρήσιμο βοήθημα για όλα τα στελέχη και κυρίως τα χαμηλόβαθμα, γιατί περιέχει πολλά χρήσιμα διδάγματα. Τελειώνοντας θέλω να προσθέσω ότι, κατά τη γνώμη μου, όσα εκτίθενται στο βιβλίο είναι τα πραγματικά γεγονότα όπως τα έζησε ή τουλάχιστον όπως τα

αντελήφθη η πηγή του συγγραφέως, ο Μάχος, με την ψυχολογία του μαχητή και το φόβο του θνητού. Δεν γίνεται καμιά προσπάθεια ηρωποιήσεως κάποιου ή απεκδύσεως ευθυνών και μετακυλήσεώς τους σε άλλους. Επίσης δεν διαπιστούται πρόθεση για να στιγματιστεί κάποιος. Ακόμη και γι' αυτούς που ασκείται κριτική, αναζητούνται και ελαφρυντικά όπως π.χ. για κάποιον που αναφέρει : «Δεν είναι δυνατόν να μην ενημέρωνε ή να μη ζητούσε ενισχύσεις, αλλά για κάποιο λόγο δεν τις έπαιρνε».

Τέλος, απαντώ στον Μάχο, που αναρωτιέται στον επίλογο αν έπραξε σωστά ή λανθασμένα ότι κατά τη γνώμη μου έπραξε το σωστό. Στις συνθήκες που βρέθηκε δεν μπορούσε να κάνει κάτι καλύτερο.

Θερμά συγχαρητήρια Κώστα και να συνεχίσεις να συγγράφεις. Το μπορείς!!!

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΥΠΟ ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΥ ε.α. Γ. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑ Π.Ν. Επιτίμου Αρχηγού Στόλου

Είναι ιδιαίτερη τιμή να προσκληθώ στην σημερινή εκδήλωση, για να παρουσιάσω και εγώ, σε ένα εκλεκτό ακροατήριο, το βιβλίο του Ταξιάρχου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυρόπουλου με τον τίτλο «1974 – Οι Αδικαίωτοι».

Οι παρόντες σήμερα αποτελούν το εκλεκτό, το ειδικό θα έλεγα ακροατήριο, γιατί πολλοί βιώσατε/βιώσαμε τον Κυπριακό αγώνα στις διάφορες φάσεις του και πολλοί παραμένετε «αδικαίωτοι» επειδή η Ελληνική Πολιτεία έτσι έκρινε.

Ορισμένοι μόνο Δήμοι (όπως ο Δήμος Παπάγου) και κάποιες Κοινότητες, ετίμησαν τα παλικάρια (Αξιωματικούς – Υπαξιωματικούς – Οπλίτες) που θυσίασαν την ζωή τους είτε στα γεγονότα του 1964, είτε του 1974, είτε το 1996 στα Ίμια. Η πολιτεία αδιαφόρησε σαν να μην ήταν παιδιά της αυτά που θυσιάστηκαν ή τραυματίστηκαν στην Κύπρο και δειλά, σαν να ντρέπεται, έδωσε σε ορισμένους κάποια αναμνηστικά μετάλλια και καθυστερημένα έλαβε κάποια ανεπαρκή οικονομικά μέτρα για τις οικογένειες των φονευθέντων.

Το βιβλίο «1974 – Οι Αδικαίωτοι» είναι μία κατάθεση ψυχής, ενός τότε νεαρού Υπολοχαγού, του Ορέστη Μάχου και σημερινού Ταξιάρχου Κωνσταντίνου Αργυρόπουλου, με τον οποίο έχω την τιμή να συνεργάζομαι στην ΕΛ.Ε.Σ.Μ Ε εδώ και αρκετά χρόνια και έτσι να είμαι σε θέση να εκτιμήσω τα πολυπόκιλα προσόντα του, μέσα στα οποία ξεχωρίζουν η παρρησία του, η μόρφωσή του, η σεμνότητα, η εργατικότητα, η ευστροφία και άλλα προσόντα τα οποία τον κάνουν έναν ανεκτίμητο συνεργάτη μέσα στην Εταιρεία μας που με τα λίγα μέσα που διαθέτει προσπαθεί να προβάλει ιδέες οι οποίες αξιοποιούμενες μπορεί να είναι χρήσιμες για να αντιμετωπισθούν κάποια προβλήματα της χώρας. Σε αυτή την προσπάθεια ο Ορέστης Μάχος παραμένει ο επίμονος μαχητής του '74 και αξιοποιεί και μάχεται για κάθε ιδέα και θέση που εκτιμάται ως εθνικά ορθή.

Το βιβλίο «1974 – Οι Αδικαίωτοι» καταγράφει με γλώσσα ευχάριστη και περιγραφική, λεπτομερώς τα γεγονότα της Τουρκικής εισβολής στην Κύπρο το 1974, όπως τα έζησε προσωπικά ο Υπολοχαγός Ορέστης Μάχος, όσα αντιμετώπισαν αυτός, οι άνδρες του καθώς οι συνάδελφοί του που όλοι τους

συνειδητά (ως αναφέρει) και παρά πάσα προκατάληψη των μεταγενεστέρων τους κριτών έδωσαν τους εαυτούς τους, - όσο ολοκληρωμένους και έτοιμους τους ένοιωθαν -, για την πατρίδα.

Στην σύντομη παρουσίαση του βιβλίου θα αποφύγω να αναφερθώ σε πρόσωπα. Η ιστορία διασταυρώνοντας, όσα κατά καιρούς έχουν δημοσιευθεί, με επίσημα έγγραφα και μαρτυρίες θα τοποθετήσει στην θέση που του αξίζει καθέναν που μετείχε στα γεγονότα της περιόδου εκείνης.

Τριάντα χρόνια μετά την εισβολή των Τούρκων το 1974, ο φάκελος της Κύπρου μένει κλειστός. Στο σκοτάδι παραμένουν γεγονότα και πράξεις που οδήγησαν σε αυτή την εθνική καταστροφή, στο σκοτάδι παραμένουν και πράξεις γενναίες που αναμφισβήτητα έλαβαν χώρα κατά τα τραγικά γεγονότα του Ιουλίου και Αυγούστου του '74, ενώ κάποιοι με κατάλληλες δημόσιες σχέσεις έχουν αυτοκληθεί ήρωες για πράξεις που δεν έχουν καταγραφεί.

Όλα όσα συνέβησαν την τραγική εκείνη περίοδο θα δουν το φως της ημέρας κάποτε. Αυτό το κάποτε, όμως, γιατί να μην ήταν χθες ώστε να διδαχθούμε από τα παθήματα και να μην επαναλάβουμε τα ίδια λάθη σε ανάλογες περιπτώσεις; Λάθη το '74 στην Κύπρο, λάθη στην κρίση των Ιμίων το '96. Κάποιοι παράγοντες είναι κοινοί και στις δύο περιπτώσεις, ενώ η πολιτεία γύρισε την πλάτη στους ήρωες νεκρούς.

Το βιβλίο «1974 – Οι Αδικαίωτοι» είναι ένα βιβλίο Ιστορικό/Κριτικό – Ανθρώπινο και έχει γραφεί με Σεμνότητα? Ταπεινότητα θα έλεγα.

Το βιβλίο είναι Ιστορικό γιατί περιγράφει με ακρίβεια τα όσα είδε και έζησε ο Υπολοχαγός Ορέστης Μάχος με τους άνδρες του, κατά τον Αττίλα 1, όταν με τα στοιχεία ΠΑΟ μετεκινήθηκαν από την Λευκωσία μέχρι την Κυρήνεια όπου ευρέθηκαν δίπλα στην ακτή αποβάσεως και συνεπλάκησαν, μέχρι και εξ επαφής, με τους Τούρκους εισβολείς καθώς και κατά τον Αττίλα 2 στην περιοχή Λευκωσίας και νοτιότερα. Περιγράφονται με ακρίβεια οι κινήσεις της μονάδος του, η προσπάθεια να εκτελέσει τα διαταχθέντα, οι αποτυχίες στην απόκτηση επαφής με μονάδες στις οποίες έπρεπε να ενταχθεί και μέσα σε όλα αυτά και τις αντίξοες συνθήκες που εκινείτο κάτω από πυρά της Τουρκικής Αεροπορίας και των Τούρκων εισβολέων, τις υψηλές θερμοκρασίες λόγω θέρους, την σύνθεση του τμήματός του όπου οι πλείστοι των ανδρών του ήσαν επίστρατοι. Μέσα από όλα αυτά, αναδεικνύεται η εμμονή στον σκοπό, δηλαδή πως θα κτυπηθεί ο αντίπαλος, με ποιο καλύτερο τρόπο ο Μάχος και οι άνδρες του θα συνδράμουν τον αγώνα για την νίκη.

Στο βιβλίο εξιστορούνται με ακρίβεια (τόπου και χρόνου) τα όσα έγιναν αντιληπτά από τη δράση των φιλίων τμημάτων στα οποία είτε ετέθη εις διάθεση ή συνεργάστηκε η μονάδα του Μάχου καθώς και η δράση των εχθρικών μονάδων αρμάτων και στρατιωτών με τις οποίες ήλθε σε επαφή.

Σε κάθε περίπτωση στα 40 κεφάλαια του βιβλίου κατατίθενται και οι σκέψεις του συγγραφέα που έκανε τότε αλλά και σκέψεις και κυρίως κρίσεις και συγκρίσεις που έκανε αργότερα. Ο συγγραφέας είναι διεισδυτικός και προσπαθεί να εκφράσει τις καταστάσεις όχι μόνο όπως τις έζησε ο ίδιος ως επικεφαλής της μονάδος αλλά και πως τις βίωσαν οι υφιστάμενοί του. Ακόμη προσπαθεί ανάμεσα σε κάποια

γεγονότα να καταλάβει την ψυχολογία του Τούρκου εχθρού, αφού σε ορισμένες περιπτώσεις βρέθηκε δίπλα-δίπλα.

Δίνει παραδείγματα προβλεπτικότητας ανωτέρων του που αναλαμβάνοντας πρωτοβουλία χωρίς διαταγές, έσωσαν υλικό και προσωπικό με έγκαιρη μετακίνηση της μονάδος τους αλλά και επιπολαιότητας όταν αδιασταύρωτες πληροφορίες ελαμβάνοντο ως πραγματικές με αποτελέσματα που κόστισαν σε απώλειες κατά την εξέλιξη των γεγονότων. Αναφέρει τον Στρατηγικό αιφνιδιασμό που υποστήκανε, παρά τις διάχυτες πληροφορίες περί επικείμενης Τουρκικής εισβολής, αλλά και την διστακτικότητα των Τουρκικών στρατευμάτων να μετακινηθούν από την ακτή αποβάσεως κατά τις αρχικές φάσεις και μετά την αρχική τους εγκατάσταση στο περιορισμένο προγεφύρωμα που δημιούργησαν. Δίδει παραδείγματα κακού συντονισμού ημετέρων δυνάμεων αλλά και επισημαίνει και λάθη του αντιπάλου που ορισμένα τα εξεμεταλλεύθησαν οι Ελληνικές δυνάμεις.

Το βιβλίο είναι Ανθρώπινο. Σε κάθε περίπτωση υπάρχει η μέριμνα αυτού του νεαρού Υπολοχαγού για τους άνδρες του. Κατανοεί τους φόβους που έχει ο κάθε στρατιώτης, προβληματίζεται όπως ο κάθε γηγίτωρ, μικρός ή μεγάλος, δίνει το παράδειγμα στους άνδρες του για να εγκατασταθεί κάθε φορά η μονάδα του εκεί που ο ίδιος κρίνει ότι είναι η καταλληλότερη τοποθεσία για την προσβολή του εχθρού. Δικαιολογεί σε αρκετές περιπτώσεις τις αδικαιολόγητες διαταγές που έλαβε και που απεδείχθησαν εσφαλμένες. Εμπνυχώνει τους άνδρες του, περιμένει την βοήθεια που θα έλθει στην Κύπρο από την Ελλάδα, αγωνιά και απογοητεύεται χωρίς όμως να αλλάζει τον σκοπό του.

Τραυματίζεται ο ίδιος, μένει αναισθητός, σηκώνεται μόνος και αγωνιά για τους άνδρες και τα πολύτιμα του ΠΑΟ. Σκύβει πάνω από νεκρούς άνδρες και αισθάνεται τύψεις, αναρωτόμενος τι δεν έκανε καλά, προωθεί τους τραυματίες άνδρες του για περίθαλψη και ενταφιάζει στα χώματα της Κύπρου τον νεκρό του στρατιώτη. Και πάντα ανησυχεί. Τι δεν έκανε καλά; Όλα καλά, άριστα, τα έπραξες Υπολοχαγέ Ορέστη Μάχο. Ανέπτυξες πρωτοβουλία όταν δεν ήταν δυνατό να αποκτήσεις επικοινωνία με προϊστάμενα κλιμάκια, προχώρησες και ήλθες σε άμεση επαφή με τον εχθρό εκεί που ανέμενες να βρεις φίλια τμήματα, προσέβαλες τον εχθρό με ότι μέσα είχες.

Ο συγγραφέας αναλογίζεται αν, με την σημερινή απαξίωση αξιών, την καλοπέραση, είναι δυνατόν να έχουμε μαχητή άξιο στο πεδίο της μάχης. Υπάρχει ο λεβέντης Έλληνας και σήμερα και θα είναι έτοιμος για θυσίες, όπως οι παλαιότεροι, αρκεί να υπάρξει προετοιμασία, να απαλλαγούμε από τον εφησυχασμό ότι δεν θα γίνει πόλεμος, να αποφασίσουμε ότι υπέρ πάντων είναι η προάσπιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και βέβαια να υπάρξει μέριμνα και πράξεις που θα ανεβάζουν το ηθικό τόσο του λαού όσο και του στρατού.

Το βιβλίο είναι Σεμνό. Ο συγγραφέας επαινεί όλους τους άλλους εκτός από τον εαυτό του. Η μονάδα του είχε αυτόν επικεφαλής. Η προσβολή του εχθρού, προσωπικού και αρμάτων, έγινε από τα στοιχεία ΠΑΟ της μονάδος που διοικούσε ο ίδιος. Ο συγγραφέας επιχαίρει για πράξεις συναδέλφων του άλλων μονάδων και συγχρόνως έχει την ανησυχία μήπως έχει παραλείψει κάποια ενέργεια. Ο

συγγραφέας είναι αυστηρός κριτής για τον εαυτό του, ενώ ξεπερνά γρήγορα, χωρίς σχολιασμό, γενναίες αποφάσεις που πήρε και πράξεις που έκανε, και τα βάζει με τον εαυτό του όταν χτυπημένος μένει στο έδαφος και προσπαθεί να βρει την ανάσα του για να δει τι γίνεται η μονάδα του.

Τα παιδιά της Ελλάδος ήσαν έτοιμα να πολεμήσουν, να θυσιασθούν και να νικήσουν. Η νίκη όμως προϋποθέτει προετοιμασία με ευθύνη της ηγεσίας και αποφασιστικότητα αυτής. Τα στοιχεία αυτά έλειψαν το ' 74, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω, και σε επόμενες περιπτώσεις των Τουρκικών διεκδικήσεων. Όταν η ηγεσία πιστεύει ότι υπάρχουν μόνον κρίσεις και τελικά δεν θα γίνει πόλεμος (αφού θα υπάρξει ο από μηχανής Θεός που δεν θα το επιτρέψει), τότε λαός και στρατός αιφνιδιάζονται από τον αντίπαλο που πλέον αποκτά την πρωτοβουλία και όταν μάλιστα ο αντίπαλος είναι ισχυρός, τελικά επιβάλλει την θέλησή του.

Μετά τις επιχειρήσεις του ' 74, συνεχίστηκε ο κανών που διέπει τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων της Ελλάδος. Αυτοί που πολέμησαν, γρήγορα απεμακρύνθηκαν από την ενεργό υπηρεσία χωρίς ηθικές αμοιβές, χωρίς την ευρεία αναγνώριση για τις πράξεις τους. Είναι «οι αδικαίωτοι». Αυτοί που δεν κινδύνευσαν, κατά κανόνα, προχώρησαν στις ηγετικές θέσεις.

Πρέπει να γνωρίσουμε και να τιμήσουμε αυτούς που τράβηξαν μπρος αλλά και να γνωρίσουμε τους λίγους που έμειναν πίσω. Η ορθή παράθεση των γεγονότων θα βοηθήσει στην εξαγωγή χρησίμων συμπερασμάτων και παράλληλα θα κατανεμηθούν ευθύνες αλλά και δικαίωση.

Γνωρίζοντας όλη την αλήθεια ίσως καταλάβουν και οι σημερινοί υπεύθυνοι ότι αντί να προωθείται η διχοτόμηση της Κύπρου με τη διαίωση της καταστάσεως του ' 74, θα πρέπει να προωθηθούν και άλλες μέθοδοι που θα οδηγήσουν σε λύση το Κυπριακό.

Δεν χρειάζονται εξαγγελίες δογμάτων. Εφ' όσον δεν μπορεί να υπάρξει πολιτική λύση αποδεκτή, χρειάζεται συνετή σιωπηλή προετοιμασία, ώστε να είμαστε σε θέση να προωθήσουμε μία δίκαιη λύση όταν θα έλθουν οι κατάλληλες συνθήκες. Η ιστορία διδάσκει ότι σε κάποιο χρόνο οι κατάλληλες συνθήκες δημιουργούνται. Αρκεί να πιστεύουμε ότι η Κύπρος είναι κοντά, είναι δίπλα μας.

Εκεί τα χώματα της Βόρειας υποδουλωμένης Κύπρου έχουν ποτιστεί με Ελληνικό αίμα, εκεί στην Κύπρο ο Έλληνας στρατιώτης, ναυτικός, αεροπόρος, έδειξε την ολοκληρωτική αγάπη, πίστη και αφοσίωση που έχει για την Πατρίδα.

Στον τύμβο της Μακεδονίτισσας και στο παλιό νεκροταφείο της Λευκωσίας έχουν ταφεί οι νεκροί ήρωες του ' 74 και του ' 64. Προσκύνημα ιερό για όλους μας με τον Πενταδάκτυλο να στενάζει κάτω από την τεράστια σημαία των κατακτητών σχεδιασμένη στα ιερά χώματα για να δηλώνει την παρουσία τους.

«Οι Αδικαίωτοι» είναι παρόντες και οι νεκροί πολλές φορές μιλούν περισσότερο από τους ζωντανούς αρκεί να θέλουμε να τους ακούσουμε και να τους δικαιώσουμε με πράξεις που θα δείχνουν ότι είμαστε άξιοι απόγονοι ηρωικών προγόνων και ότι θέλουμε να διατηρήσουμε μία ισχυρή Ελλάδα που προστατεύει τον Ελληνισμό.

**Κλείσιμο παρουσιάσεως από τον Συντονιστή της εκδηλώσεως
Αντιστράτηγο ε.α. Γεώργιο Κοράκη**

» ...απέναντι από τη μεθοδευμένη συσκότιση, στην αντίπερα όχθη, βρίσκεται ένα στέρεο σημείο αναφοράς, ο ιστορικός ρεαλισμός, μια λογική που συντρίβει στο πέρασμά της τα πρόσκαιρα και εφήμερα και απογυμνώνει την αλήθεια από τα σκηνικά που στήθηκαν για να εξυπηρετήσουν σκοπιμότητες. Σήμερα που έχουμε απομακρυνθεί από τα επιτηδευμένα επιχειρήματα η Πολιτεία ελπίζω και εύχομαι, να κάνει το καθήκον της έναντι αυτών που πολύ εύστοχα προσδιορίζει ο τίτλος του βιβλίου, **1974 Οι Αδικαίωτοι**.

ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Ένας ακόμη χρόνος στην ανέμη κίνηση της μάνας γης. Ένας ακόμη χρόνος στην ματαιοδοξία της πεπερασμένης τροχιάς της ανθρώπινης υπάρξεως.

Το 2004 θα παραμείνει στη σύγχρονη ελληνική ιστορία ως το έτος της Ολυμπιάδος «ΑΘΗΝΑ 2004», μιας σύγχρονης επιτυχίας, οφειλομένης στη θέληση, την ομοθυμία και την ομοψυχία, τη δύναμη των νεωτέρων Ελλήνων.

Το 2004 θα μνημονεύεται ως το έτος της μεγαλύτερας διεύρυνσης της ΕΕ με την είσοδο δέκα νέων μελών, μεταξύ αυτών και της Κυπριακής Δημοκρατίας και την αύξηση από δεκαπέντε σε είκοσι πέντε χώρες.

Πριν ακόμη το έτος λήξει (17-12-2004), η Τουρκία, με εμφάνιση αλαζονική, μάλλον παληκαρά και προώθηση υπερατλαντική, έκαμψε τις όποιες αντιρρήσεις των Ευρωπαίων εταίρων, που μάλλον εικόνα φόρου υποτελούς ενεφάνησαν, μπροστά στον συνεχιστή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, κατά τη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών και επέτυχε να λάβει ημερομηνία έναρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων ως προς την τελική είσοδο στην ΕΕ.

Η Ελλάς και η Κύπρος, ασφυκτιούσες μεταξύ ΗΠΑ και ΕΕ, δεν κατόρθωσαν να αντισταθούν και να αντιτάξουν τα καταπατούμενα δικά τους από την Ευρωπαϊκή προοπτική της γείτονος Τουρκίας. Απέθεσαν τις προσδοκίες ικανοποίησής τους μέσα στους κόλπους της ΕΕ μέχρι την ημερομηνία έναρξης των

διαπραγματεύσεων 3-10-05. Πιστεύουν ότι αυτά που δεν έκανε επί σαράντα χρόνια η Τουρκία θα τα υλοποιήσει σε δέκα μήνες. Η γηρασμένη ΕΕ θα κάνει ότι έκανε το ΝΑΤΟ επί μία πεντακονταετία δια την επίλυση των προβλημάτων στις σχέσεις των δύο χωρών Ελλάδος-Τουρκίας. Αναβλητικότης και χρέωση των προβλημάτων στις επερχόμενες γενιές, ενός πλέον ζοφερού μέλλοντος. Δημιουργική λογιστική γαρ.

Κατά το διαρρέυσαν έτος ακόμη και η νεοπλασματική FYROM ή καλύτερα κατά τη σλαβοαλβανοβουλγαρική γλωσσική σαλάτα, αποκαλουμένη VARDASKA, κατόρθωσε να μας υπνοτίσει επί οκτώ χρόνια από την ενδιάμεση συμφωνία και να αναγνωρισθεί από τις ΗΠΑ ως «Μακεδονία».

Παρόμοια και προσβλητική η συμπεριφορά των Αλβανών, που περιοδικά ανακινούν θέμα Τσάμηδων και μάλιστα προσφάτως ενώπιον του φιλοξενουμένου Προέδρου της Δημοκρατίας της Ελλάδος. Είναι απύθμηνο το θράσος των ηγεσιών των δύο γειτονικών χωρών, όταν οι λαοί τους τρώγουν και πίνουν από τα θηλάκια και τις πηγές των Ελλήνων, αυτές να προκαλούν και να συμπεριφέρονται εχθρικώς. Εμείς υπομένομεν αντί να κλείσομε τις στρόφιγγες. Αδυναμία, λύπη, ηττοπάθεια, απώλεια συνείδησης;

Το 2004 θα μείνει στις μνήμες των νεοελλήνων ως το έτος διείσδυσης και εγκατάστασης στη χώρα μας του εμπορίου των Κινέζων. Σε όλη την επικράτεια καθημερινώς κλείνουν ελληνικές βιοτεχνίες και ανοίγουν καταστήματα με προϊόντα Κίνας, ευτελούς ποιότητας και χαμηλής αξίας ως προϊόντα φθηνών εργατικών, ίσως και παιδικών χειρών. Το θέμα θα λάβει εκρηκτικές, μη

αναστρέψιμες διαστάσεις το 2005.

Το αρξάμενο ήδη 2005 η Ελλάς καλείται να δώσει λύση, σύμφωνα με τα εθνικά συμφέροντα, σε όλα τα παραπάνω ζητήματα. Δύσκολο έργο. Ας αφήσουμε την ομφαλοσκοπήση και ας ξεχυθούμε προς όλες τις κατευθύνσεις, προς ενημέρωση της διεθνούς κοινής γνώμης ότι δεν θα προσυπογράψουμε την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων ΕΕ και Τουρκίας εάν προηγουμένως η τελευταία δεν περιορισθεί στα σύνορα και δεν υλοποιεί τις υποχρεώσεις που καθορίζονται από τη Συνθήκη της Λωζάνης. Οι πρόγονοί μας έχυσαν ποταμούς αίματος, δια εκατό περίπου χρόνια, δια να πετάξουν τη μαντήλα και το φέσι και εμείς θα τα δεχθούμε; Όχι.

Ευχόμεθα σε όλους το έτος 2005 να είναι ειρηνικό, δημιουργικό και προ πάντων να σας χαρίζει υγεία και ευτυχία.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας. Η μάστιγα της εποχής μας

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ

Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Ανάλυση Όρου - Περιγραφή

Με τον όρο «Εγκλήματα κατά της Ιδιοκτησίας», όπως είναι ευνόητο, νομούμε τις εγκληματικές πράξεις εκείνες, οι οποίες στρέφονται κατά του θεσμού της ιδιοκτησίας.

Το απαραβίαστο της ιδιοκτησίας είναι θεσμός προστατευόμενος από το ισχύον Σύνταγμα της Ελλάδας και υπάγεται, ως Συνταγματικό ατομικό δικαίωμα, στην οικονομική ελευθερία του ατόμου, μαζί με την ελευθερία της οικονομικής δραστηριότητας (άρθρα 17, 18), και τούτο, διότι ο θεσμός της ιδιοκτησίας αποτελεί μία των βασικότερων διαφορών μεταξύ των φιλελευθέρων καθεστώτων της Δύσεως και των ολοκληρωτικών καθεστώτων και το σπουδαιότερο ψυχολογικό κίνητρο κάθε ατομικής και συλλογικής δραστηριότητας μεταξύ των ατόμων, οι οποίοι διαβιούν υπό καθεστώς ελευθερίας.

Το δικαίωμα του ανθρώπου επί της ιδιοκτησίας, αξίζει να αναφερθεί σχετικά, ότι είχε χαρακτηριστεί από τους οπαδούς της Σχολής του Φυσικού Δικαίου ως «έμφυτον, αναπαλλοτρίωτον και αιώνιον δικαίωμα του ανθρώπου, το οποίο προϋφίσταται του κράτους».

Επομένως, αφού ο ημέτερος νομοθέτης ανεγνώρισε και κατοχύρωσε Συνταγματικά το θεσμό της ιδιοκτησίας, επί της οποίας εδράζεται το οικοδόμημα του Αστικού μας καθεστώτος με όλες τις εκ του φιλελευθέρου τούτου θεσμού απορρέουσες συνέπειες (ευμενείς και δυσμενείς), όφειλε παράλληλα και έλαβε σειρά προστατευτικών της ιδιοκτησίας μέτρων από κάθε προσβολή, δια σειράς νομικών διατάξεων στο Κεφάλαιο 23 του ισχύοντος Ποινικού μας Κώδικα με τον όρο : «ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ». Επιπλέον, δια του Κεφαλαίου αυτού προβλέπει ως βασικά κατά της ιδιοκτησίας εγκλήματα την κλοπή, την υπεξαίρεση, τη ληστεία και την φθορά ξένης ιδιοκτησίας.

Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 372 και επόμενα του Κεφαλαίου 23 του Ποινικού μας Κώδικα, το δικαίωμα της ιδιοκτησίας είναι δυνατόν να προσβληθεί, είτε δια της ιδιοποίησεως του αλλοτρίου (ξένου) κινητού πράγματος, ή δια ιδιοποίησεως της χρήσεως αυτού, είτε δια της βλάβης ή καταστροφής του πράγματος, κινητού ή ακινήτου.

Η σημερινή κατάσταση

Παρά την επαρκή νομική πρόβλεψη και προστασία που υπάρχει στο δίκαιό μας, τα αδικήματα κατά της ιδιοκτησίας έχουν λάβει επί των ημερών μας ανησυχητικές διαστάσεις σε πανελλήνια κλίμακα, ιδίως στα μεγάλα αστικά κέντρα. Ιδιαίτερη

έξαρση παρουσιάζουν στις περιοχές του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας, των Δυτικών και Βορειοανατολικών συνοικιών της Αττικής, κατά κύριο λόγο, αλλά και του Πειραιά και των Νοτιοανατολικών περιοχών, με έμφαση τις κλοπές-διαρρήξεις, τις ληστείες και τις κλοπές χρήσεως ή μη μεταφορικών μέσων (κλοπές αυτοκινήτων, μοτοποδηλάτων, μοτοσυκλετών).

α. Κλοπές - Διαρρήξεις

Σύμφωνα με τα όσα προκύπτουν από τους σχετικούς πίνακες που έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως, κατά το χρονικό διάστημα των έξη μηνών, από τον Μάιο έως τον Οκτώβριο του έτους 2004, έλαβαν χώρα γύρω στις 15.000 κλοπές-διαρρήξεις συνολικά.

Συγκεκριμένα καταγγέλθηκαν στις Αστυνομικές Αρχές 14.802 διαρρήξεις και κλοπές, έναντι 19.204 που είχαν καταγγελθεί το αντίστοιχο περυσινό χρονικό διάστημα, γεωγραφικά δε πλήττονται περισσότερο από τους κακοποιούς οι κάτοικοι του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας. Ειδικότερα, από κατοίκους των περιοχών του κέντρου της πόλης, ή από άτομα που βρέθηκαν για λίγο στις εν λόγω περιοχές, καταγγέλθηκαν 6.127 κλοπές-διαρρήξεις, έναντι 8.351 που είχαν καταγγελθεί κατά το αντίστοιχο εξάμηνο του έτους 2003 (αισθητή μείωση).

Στη συνέχεια παίρνουν τη σκυτάλη τα Βορειοανατολικά προάστια της Αττικής με 3.248 καταγγελίες, έναντι 4.144 καταγγελιών κατά το αντίστοιχο εξάμηνο του 2003. Έπονται κατά σειρά οι κάτοικοι των συνοικιών της Δυτικής Αττικής με καταγγελίες 2.351 κλοπών-διαρρήξεων στο εξάμηνο του 2004, έναντι 2.834 στο αντίστοιχο του 2003. Ακολουθούν οι περιοχές της Νοτιοανατολικής Αττικής, όπου καταγγέλθηκαν 1.687 κλοπές-διαρρήξεις, έναντι 2.302 το αντίστοιχο περυσινό διάστημα. Τελευταίο έρχεται το κέντρο του Πειραιά με 1.330 καταγγελίες, έναντι 1.509 στο αντίστοιχο εξάμηνο του έτους 2003.

Από τα προαναφερθέντα στοιχεία το ενθαρρυντικό είναι ότι συγκριτικά παρατηρείται μια μικρή μεν, αλλά αισθητή μείωση των κλοπών-διαρρήξεων από το αντίστοιχο περυσινό χρονικό διάστημα. Παράλληλα καλλιεργεί αισιόδοξα αισθήματα για το μέλλον και η πρόοδος που ανακοινώθηκε από την Αστυνομία στον τομέα των εξιχνιάσεων των αγνώστων δραστών των κλοπών και διαρρήξεων (ανέρχονται στο 14%, έναντι του 9% το 2003 και 10% το 2002).

β. Ληστείες

Αναφορικά με τα διαπραχθέντα εγκλήματα ληστειών, σύμφωνα με τα δημοσιοποιημένα στοιχεία του Υ.Δ.Τ., αυτά κατηγοριοποιούνται σε ανοιχτούς (υπαίθριους) και κλειστούς χώρους, όπου η παρατηρούμενη αυξομείωση είναι αντιστρόφως ανάλογη σε σχέση με τα αντίστοιχα εξάμηνα διάπραξής τους κατά κατηγορία. Συγκεκριμένα, οι ληστείες που καταγγέλθηκαν σε ανοιχτούς χώρους στο εξάμηνο Μαΐου-Οκτωβρίου του έτους 2003 ήταν 423, έναντι 320 του έτους 2004 (αισθητή μείωση). Απεναντίας οι ληστείες σε κλειστούς χώρους ήταν 416 το εξάμηνο 2003, έναντι 561 το 2004 (αισθητή αύξηση). Προφανώς θα πρόκειται περί των γνωστών «εισβολών» σε σπίτια και καταστήματα, όπου προεξάρχει η περιοχή του ευρύτερου κέντρου με 212 ληστείες και ακολουθούν κατά σειρά οι λοιπές περιοχές της Αττικής (Δυτική Αττική 114, Πειραιάς 72, Β. Ανατολική Αττική 65 και Ν. Ανατολική Αττική 51).

γ. Κλοπές Αυτοκινήτων

Στον τομέα των μηχανοκινήτων μέσων (αυτοκίνητα, μοτοποδήλατα-μοτοσυκλέττες) η κατάσταση εμφανίζεται λίαν ανησυχητική, αν και παρατηρούνται αισθητές μειώσεις κατά τα αντίστοιχα συγκρίσιμα εξάμηνα των ετών 2003 και 2004. Συγκεκριμένα το 2004 εκλάπησαν συνολικά 2.062 αυτοκίνητα (ευρύτερη περιοχή κέντρου 745, Δυτ. Αττική 456, ΒΑ Αττική 429, Πειραιάς 242 και ΝΑ Αττική 181), ενώ το 2003 2.476 αυτοκίνητα.

δ. Κλοπές Μοτοποδηλάτων-Μοτοσυκλετών

Ανάλογη παρουσιάζεται και η κατάσταση στις κλοπές των μοτοποδηλάτων-μοτοσυκλετών. Συγκεκριμένα το εξάμηνο του 2004 εκλάπησαν 3.041 (Κέντρο 1.560, Πειραιάς 532, Δυτ. Αττική 524, ΒΑ Αττική 298 και ΝΑ Αττική 122), ενώ το έτος 2003, 3.563 κλοπές μοτοποδηλάτων-μοτοσυκλετών).

Ληπτέα Μέτρα

Αναντίρρητα, η παρατηρούμενη πρόοδος των Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, ως προς την ελάττωση τέλεσης των εγκλημάτων κατά της ιδιοκτησίας, καταλογίζεται στο ενεργητικό της νέας φυσικής και πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, χωρίς όμως να παροράται και το γεγονός ότι στην εν λόγω μείωση συνετέλεσε τα μέγιστα η εντατικοποίηση της Αστυνόμευσης στα πλαίσια του σχεδιασμού και υλοποίησης των μέτρων ασφαλείας των Ο.Α. ΑΘΗΝΑ 2004. Όμως το επίτευγμα αυτό της ΕΛ.ΑΣ, παρά την συγκριτικά αισθητή μείωση σε σχέση με το αντίστοιχο περυσινό χρονικό διάστημα δεν πρέπει να οδηγήσει σε εφησυχασμό και χαλάρωση των προσπαθειών αστυνόμευσης, γιατί η πραγματικά μάστιγα αυτή των εγκλημάτων αυτού του είδους είναι πάντα απειλητική και το αίσθημα ασφαλείας των πολιτών ήδη κλονισμένο. Έχουμε τη γνώμη ότι προς την κατεύθυνση αυτή θα συμβάλλουν ουσιαστικά και αποτελεσματικά τα προσφάτως (28-22-2004 στις Σέρρες, 11ο Τακτικό Συνέδριο της Πανελλήνιας Ένωσης Αξιωματικών ΕΛ.ΑΣ) εξαγγελθέντα αμέσου προτεραιότητας και εφαρμογής μέτρα, στα πλαίσια της επικείμενης αναδιάρθρωσης της Ελληνικής Αστυνομίας, από τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, για την πληρέστερη και επαρκή αστυνόμευση του κέντρου και της υπαίθρου (περιφέρειας) της χώρας. Όπως π.χ. σύγχρονος τεχνολογικός εξοπλισμός, προσωπικό επαρκές, μετεκπαιδευμένο κατάλληλα και εξειδικευμένο, δραστική μείωση αποσπάσεων προσωπικού, περικοπή έργων ξένων προς την αποστολή και τα καθήκοντα του Αστυνομικού κ.λ.π. κάτι ανάλογο δηλαδή που έλαβε χώρα στην Ολυμπιάδα του 2004.

Απόσβεση (Πρόσφατη Λεωφορειοπειρατία)

Ήδη τα ανωτέρω μέτρα αρχίζουν και αποδίδουν καρπούς, γιατί δεν είναι άσχετο προς το όλο θέμα το φοβερό πλήγμα που κατάφερε πρόσφατα η Ελληνική Αστυνομία εναντίον του βαρέως εγκλήματος, με την αναίμακτη απελευθέρωση των 230 ομήρων με απαίτηση καταβολής λύτρων και την σύλληψη και παραπομπή τους στη δικαιοσύνη των απαγωγέων-δραστών, 24χρονων Αλβανών Μουράτ και

Ρεζούλ, σε υπεραστικό λεωφορείο της γραμμής Μαραθώνος-Αθηνών (15-12-2004).

Η αξιοκρατική επιλογή-τοποθέτηση των ικανών στην κατάλληλη θέση (όχι με τις «λίστες της ντροπής» του παρελθόντος), η αρτία εκπαίδευση σε συνδυασμό με την σωστή οργάνωση και συντονισμό, έφεραν το ποθητό αποτέλεσμα. Η αξιοποίηση των μοναδικών εμπειριών και γνώσεων που απέκτησαν οι αστυνομικοί της ΕΛ.ΑΣ στα πλαίσια της σχεδίασης και υλοποίησης των μέτρων ασφαλείας για την ασφάλεια των ΟΑ ΑΘΗΝΑ 2004, σε συνδυασμό με την χρήση της κτηθείσας προηγμένης σύγχρονης τεχνολογίας και τεχνογνωσίας έκαναν το θαύμα τους, σε αντίθεση με τους πειραματικούς ερασιτεχνισμούς ηγεσιών της ΕΛ.ΑΣ (πολιτικών-φυσικών) εποχών προ του Μαρτίου 2004, που οδήγησαν στα γνωστά σε όλους αιματηρά ή μη, επονείδιστα όμως για το γόητρο και κύρος της Αστυνομίας και της χώρας μας «φιάσκα». Και πραγματικά, στην προκειμένη περίπτωση, με απόλυτη επιτυχία εφαρμόστηκαν το πρώτον πρωτόγνωρες μέθοδοι και πρακτικές με ακρίβεια και γνώση επαγγελματική. Η επιτυχής διαχείριση της κρίσης, στην εν λόγω λεωφορειοπειρατία, τόσο σε επίπεδο πολιτικής ηγεσίας του Υ.Δ.Τ. όσο και σε επίπεδο φυσικής ηγεσίας, επιτελικό και μάχιμο, πέραν από την εμπέδωση του μέχρι τούδε κλονισμένου αισθήματος ασφαλείας στον απλό πολίτη, ανόρθωσε και αποκατέστησε το τραυματισμένο γόητρο της ΕΛ.ΑΣ και εξύψωσε το κύρος της χώρας μας διεθνώς.

Δεν θα ήταν υπερβολή να λεχθεί επιπλέον, ότι αρχίζει ήδη να γίνεται «απόσβεση» των υψηλών δαπανηθέντων χρηματικών ποσών και θυσιών των Ελλήνων για την ασφάλεια των ΟΑ 2004. Για όλους τους ανωτέρω λόγους, ένα μεγάλο «Εύγε!!» και Θερμά Συγχαρητήρια εκφράζονται από την στήλη αυτή σε όλους που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετείχαν στην επιτυχία αυτή της Ελληνικής Αστυνομίας, ιδιώτες και αστυνομικούς, βαθμοφόρους και κατωτέρους και ιδιαίτερα στους πρωταγωνιστήσαντες Υπουργό Δ.Τ. και Υφυπουργό κ.κ. Γ. Βουλγαράκη και Χ. Μαρκογιαννάκη, ως και τους : Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ κ. Γ. Αγγελάκο και Αττικάρχη κ. Β. Τσιατούρα. Όσον αφορά στον τομέα της καταστολής της εγκληματικότητας στη χώρα μας, η μεγάλη αυτή επιτυχία της Ελληνικής Αστυνομίας, αφήνει αισιόδοξα και ελπιδοφόρα μηνύματα για το μέλλον.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. ΛΑΚΑΦΩΣΗ

Οι απαιτήσεις του νέου επιχειρησιακού περιβάλλοντος, πέραν των όπλων υψηλής πολεμικής τεχνολογίας, επιβάλλουν και νέα αντίληψη του στρατιωτικού προσωπικού που χειρίζεται αυτά τα όπλα. Στο παρελθόν διεξήχθησαν μελέτες, που εφαρμόζονται τώρα, οι οποίες κατέδειξαν ότι οι εθελοντές στρατιώτες είναι περισσότερο κατάλληλοι για τα όπλα υψηλής πολεμικής τεχνολογίας, άρα και για το νέο επιχειρησιακό περιβάλλον.

Ανεξάρτητα, όμως, από το επιχειρησιακό περιβάλλον της σύγχρονης πολεμικής τεχνολογίας, και το δημογραφικό πρόβλημα της σημερινής κοινωνίας, σε πολλές χώρες, συνδέεται και επιβάλλει στη στρατιωτική υπηρεσία τους εθελοντές-επαγγελματίες έναντι των υποχρεωτικής θητείας στρατιωτών. Ο εθελοντής στρατιώτης δεν πρέπει να εκλαμβάνεται σήμερα ως μισθοφόρος, μάλιστα κακής ποιότητας της αποικιακής εποχής. Είναι επαγγελματίας στρατιώτης, αποφασισμένος και ικανός να υπερασπίσει την ακεραιότητα της πατρίδας και τα συμφέροντά της στο εξωτερικό, όταν οι διεθνείς υποχρεώσεις το επιβάλλουν, για τα οποία συμφέροντα είναι ιδιαίτερα κατάλληλοι οι εθελοντές στρατιώτες.

Ενώ ο επαγγελματίας στρατιώτης έχει υπολογίσιμο κόστος, με τις αυξημένες αμοιβές των επαγγελματιών στρατιωτών, με τις αυξημένες απαιτήσεις εκπαίδευσης-υψηλού κόστους συντήρησης και ανάγκης συνεχούς αντικατάστασης των ταχέως εξελισσομένων όπλων-μέσων υψηλής πολεμικής τεχνολογίας, η εθελοντική υπηρεσία προσφέρεται, ως αντίβαρο, στην εξοικονόμηση πολυτίμου πολιτικού προσωπικού προσφοράς εργασίας στην κοινωνία, που, με την απορρόφησή του από την υποχρεωτική θητεία, στερείται η κοινωνία.

Ο εθελοντής στρατιώτης είναι γενικά αποδεκτό, κατά μερικούς όχι, ό,τι δεν διαθέτει τα ψυχικά-ηθικά κίνητρα, που διαθέτει ο υπόχρεος θητείας στρατιώτης, στο βαθμό που απαιτείται για να υπερασπίσει την πατρίδα του. Ο επαγγελματίας στρατιώτης, μεταξύ των άλλων, πολεμά και γιατί πληρώνεται. Έχει, όμως, επαγγελματική εμπειρία και εκπαίδευση. Χειρίζεται καλύτερα και αποτελεσματικότερα τα σύγχρονα όπλα του νέου επιχειρησιακού περιβάλλοντος. Σήμερα η ασφάλεια μιας χώρας δεν επιτυγχάνεται μόνο με χρήματα. Μπορούμε με τα ίδια, ίσως και λιγότερα, χρήματα να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του νέου επιχειρησιακού περιβάλλοντος για καλύτερη ασφάλεια. Ολιγότεροι εθελοντές στρατιώτες με ολιγότερα αλλά υψηλής πολεμικής τεχνολογίας όπλα-μέσα, επιφέρουν ισοδύναμο επιχειρησιακό αποτέλεσμα, ίσως καλύτερο, από ό,τι περισσότεροι υπόχρεοι θητείας στρατιώτες με περισσότερα και μειωμένης επιχειρησιακής απόδοσης όπλα-μέσα.

Σήμερα, λοιπόν, το θέλουμε ή δεν το θέλουμε, οι απαιτήσεις του νέου επιχειρησιακού περιβάλλοντος, επιβάλλουν τους επαγγελματίες στρατιώτες.

Βέβαια, όπως κάθε πράγμα έχει την αρχή του, βρισκόμαστε στο αρχικό μεταβατικό στάδιο της ολοκλήρωσης της ιδέας του επαγγελματία στρατιώτη. Το

σύστημα της στρατιωτικής υπηρεσίας μετεξελίσσεται σήμερα και προσαρμόζεται προς τα νέα δεδομένα του νέου επιχειρησιακού περιβάλλοντος. Στην ΕΕ των 25, για παράδειγμα, τα 13 κράτη-μέλη (Βέλγιο, Μ.Βρετανία, Γαλλία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία, Τσέχικη Δημοκρατία, Ουγγαρία, Σλοβενία και Μάλτα), έχουν ολοκληρωμένη εθελοντική στρατιωτική υπηρεσία, ενώ τα υπόλοιπα 12 (Αυστρία, Δανία, Φιλανδία, Γερμανία, Ελλάδα, Σουηδία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Πολωνία, Σλοβακία και Κύπρος), έχουν ακόμη, κατά βάση, υποχρεωτική θητεία. Γίνεται όμως προσπάθεια για προσαρμογή στα νέα δεδομένα είτε να υιοθετούν τη σταδιακή μετάπτωση στην εθελοντική υπηρεσία, όπως η Σλοβακία προβλέπει να έχει εξ ολοκλήρου επαγγελματίες στρατιώτες το 2006 και η Λιθουανία το 2007 είτε, σε αναμονή για μελλοντική τυχόν προσαρμογή, να προσπαθούν να βελτιώσουν την απόδοση των υπόχρεων θητείας στρατιωτών ώστε να ικανοποιούν, κατά το καλύτερο δυνατό τρόπο, τις σημερινές επιχειρησιακές απαιτήσεις, με τις ολιγότερες αρνητικές επιπτώσεις στο κοινωνικό έργο προσφοράς εργασίας, που στερεί το σύστημα υποχρεωτικής στράτευσης.

Περιορίζεται συνεχώς ο χρόνος υποχρεωτικής υπηρεσίας, που σήμερα είναι κατά μέσο όρο για τα κράτη-μέλη της ΕΕ 1-12 μήνες. Επίσης καταβάλλεται προσπάθεια για βελτίωση του οικονομικού βοηθήματος του υπόχρεου θητείας στρατιώτη με φοροαπαλλαγές, με παροχή καλύτερης οικονομικής βοήθειας και ορισμένων πλεονεκτημάτων-προσόντων για την επαγγελματική αποκατάσταση του στρατιώτη μετά την απόλυσή του από το στρατό.

Παρακάτω παρέχονται ορισμένα πληροφοριακά βελτιωτικά στοιχεία προς αυτή την κατεύθυνση από τα 12 κράτη-μέλη της ΕΕ, τα οποία ακόμη τηρούν υποχρεωτική στρατιωτική υπηρεσία :

- Αυστρία : διάρκεια 8 μήνες με ένα (1) μήνα στα σύνορα, 245,70 ευρώ μηνιαίως ανά στρατιώτη.
- Δανία : διάρκεια 4-12 μήνες με κλήρωση, 608 ευρώ για τους υπηρετούντες 4 μήνες και 1.793,24 ευρώ για τους υπηρετούντες 12 μήνες ανά στρατιώτη μηνιαίως.
- Φιλανδία : υποχρεωτική για τους άνδρες, εθελοντική για γυναίκες θητεία διάρκειας 6 ή 9 ή 12 μήνες με 108,172 και 247,50 ευρώ μηνιαίως ανά στρατιώτη αντίστοιχα.

- Γερμανία : διάρκεια 9 μήνες μέχρι ηλικίας 24 ετών, 222,30 ευρώ για τον πρώτο μήνα, 245,40 ευρώ μέχρι τον τέταρτο μήνα και 268,50 ευρώ για τους υπόλοιπους μήνες υπηρεσίας.
- Ελλάδα : διάρκεια 12 μήνες, 8,80 ευρώ μηνιαίως και παράλληλη εθελοντική υπηρεσία.
- Σουηδία : υποχρεωτική για τους άνδρες με δύο (2) εναλλακτικές θητείες (άοπλοι – κοινωνικό έργο) και εθελοντική για τις γυναίκες, διάρκεια από 7,5 μέχρι 17,5 μήνες ανάλογα με την εθνικότητα, 218 ευρώ μηνιαίως. Επιπλέον, δίδεται με την απόλυση βοήθημα 7,25 ευρώ για κάθε ημέρα υπηρεσίας δηλαδή συνολικά δίδονται 2.100 ευρώ για 10 μήνες υπηρεσίας.
- Εσθονία : διάρκεια 8-11 μήνες, 10-16 ευρώ πριν τον 8ο μήνα και 41,40 ευρώ μετά τον 8ο μήνα μηνιαίως.
- Λετονία : διάρκεια 12 μήνες, 25,40 ευρώ μηνιαίως ανά στρατιώτη.
- Λιθουανία : εθελοντική υπηρεσία από το 2007, διάρκεια 12 μήνες, 30,80 ευρώ μηνιαίως ανά στρατιώτη.
- Πολωνία : διάρκεια 11 μήνες, 154 ευρώ μηνιαίως αφού πρώτα αφαιρεθούν οι φόροι.
- Σλοβακία : εθελοντική από το 2006, διάρκεια 6 μήνες, 10,4 ευρώ μηνιαίως.
- Κύπρος : υποχρεωτική θητεία αμέσως μετά το Λύκειο, διάρκεια 25 μήνες με 8 μήνες προς τη ζώνη κατά παύσης πυρός, 103 ευρώ μηνιαίως ανά στρατιώτη.

Ειδικότερα για την Ελλάδα γίνεται προσπάθεια μείωσης της υποχρεωτικής θητείας με σταδιακή υιοθέτηση της εθελοντικής και κυρίως για την απειλή προς ανατολάς και για τις δυνάμεις ταχείας αντίδρασης-επέμβασης-ενίσχυσης. Ένας (1) χρόνος υπηρεσίας κοστίζει στο κράτος σχεδόν 3.000-4.000 ευρώ για κάθε στρατιώτη υποχρεωτικής θητείας. Το κράτος επιπλέον πληρώνει μόλις 8,80 ευρώ το μήνα, το χαμηλότερο ποσό στη διευρυμένη Ευρώπη. Βέβαια, αυτό δεν είναι μισθός αλλά καθαρά συμβολικό ποσό για την κάλυψη μερικών ατομικών εξόδων του στρατιώτη υποχρεωτικής θητείας.

Γίνεται προσπάθεια να βελτιωθούν οι συνθήκες ζωής του στρατιώτη μέσα στο στρατόπεδο και να μειωθούν αυτά τα έξοδά του αλλά δεν είναι δυνατό να καλυφθούν στο σύνολό τους από το κράτος. Καλείται έτσι η οικογένεια ή άλλοι δικοί του ή φίλοι να καλύψουν τις λοιπές ανάγκες και κάθε Ελληνική οικογένεια έχει να πληρώσει γι' αυτό περίπου 3.000 ευρώ ετησίως. Όσο πιο μακριά κρατάται ο στρατιώτης υποχρεωτικής θητείας από την αγορά εργασίας, τόσο χειρότερο και για τον ίδιο και το κράτος, αφού η οικογένεια και το κράτος καταβάλλει τα έξοδα της υποχρεωτικής θητείας.

Η ασφάλεια, βέβαια, μιας χώρας πληρώνεται, ούτως ή άλλως, και μάλιστα ακριβά όταν αντιμετωπίζεται πρόκληση απειλής όπως στην περίπτωση της Ελλάδας από Ανατολάς. Σημασία, όμως, δεν έχει το κατά πόσο περισσότερο ή λιγότερο πληρώνεται η όποια στρατιωτική επιλογή, σημασία έχει η δαπάνη για την επιλεγείσα τελικά στρατιωτική υπηρεσία να είναι αποτέλεσμα όχι τυχόν οικονομικών δυσχερειών αλλά επιχειρησιακών αναλύσεων και απαιτήσεως των Ε.Δ. για την ασφάλεια της χώρας, που προέχει κάθε άλλης προτεραιότητας και της οποίας χώρας την εδαφική κυριαρχία εκφράζουν μόνο οι Ε.Δ.

ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Του Ταξιάρχου ε.α. Π. ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

Η αναγνώριση από τις ΗΠΑ του κράτους των Σκοπίων με το Συνταγματικό του όνομα «Μακεδονία» απέδειξε, μεταξύ των άλλων, την παρακμή της επιρροής του Ελληνικού Lobby, όχι μόνο στη χώρα αυτή, αλλά και διεθνώς, θα πρέπει λοιπόν να αναλυθεί επαρκώς το γεγονός αυτό, ώστε να προκύψουν κάποια χρήσιμα συμπεράσματα που θα αξιοποιηθούν στο μέλλον για την αποφυγή παρομοίων περιστατικών.

Στο σύνολό του ο Απόδημος Ελληνισμός υπολογίζεται ότι υπερβαίνει κατά πολύ τα 6.000.000 συμπεριλαμβανομένων και των Ελλήνων της πρώην ΕΣΣΔ. Οι χώρες στις οποίες ο Ελληνισμός έχει την μεγαλύτερη πληθυσμιακή παρουσία είναι οι ΗΠΑ, ο Καναδάς, η Αυστραλία, η Γερμανία, χώρες της πρώην ΕΣΣΔ και η Νότιος Αφρική.

Μία σύντομη ιστορική επισκόπηση του Ελληνικού μεταναστευτικού ρεύματος κατά την νεώτερη ιστορία του στο σημείο αυτό είναι σκόπιμη. Ξεκινά τον 18ο και 19ο αιώνα, όταν δημιουργούνται Ελληνικές παροικίες στην Ιταλία, Αυστρο-Ουγγαρία, Μολδοβλαχία, Βόρεια Βαλκάνια, Αγγλία, Γαλλία και στο τέλος στην Αίγυπτο και στις Ινδίες, σαν συνέπεια της Τουρκικής κατοχής. Αργότερα τον 19ο αιώνα, λόγω της βιομηχανικής επανάστασης, οι παροικίες που δεν έχουν πρόσβαση στο θαλάσσιο εμπόριο φθίνουν. Στην περίοδο που συμπίπτει με την επανάσταση του 1821 και την ίδρυση του νέου Ελληνικού κράτους, οι παροικίες της Αιγύπτου, Συρίας, Λιβάνου και Μεσοποταμίας γνωρίζουν σημαντική οικονομική άνθηση. Αργότερα σημειώνεται σταδιακή παρακμή και αυτών των παροικιών, οπότε από την αρχή του περασμένου αιώνα μέχρι πρόσφατα σημειώθηκαν δύο βασικά μεταναστευτικά ρεύματα. Από το 1900 έως 1915 με κατεύθυνση τις υπερπόντιες χώρες (κυρίως Αμερική), όταν 500.000 Έλληνες εγκατέλειψαν τη χώρα και μετά τον Β΄ΠΠ μέχρι το 1977 όπου μετανάστευσαν περίπου 1.500.000 Έλληνες.

Το Σύνταγμα της Ελλάδας, με τις προϋποθέσεις της διατήρησης της ταυτότητας του αποδήμου ελληνισμού και της παραμονής τους στους τόπους διαμονής τους, προβλέπει : «Το κράτος μεριμνά δια την ζωήν του αποδήμου ελληνισμού και την διατήρηση των δεσμών του με την μητέρα πατρίδα. Επίσης μεριμνά δια την παιδείαν και κοινωνική και επαγγελματική προαγωγή των εκτός της επικρατείας εργαζομένων Ελλήνων».

Η πολιτική αυτή για να επιτευχθεί θα πρέπει να συμπεριλάβει τα παρακάτω θεσμικά δίκτυα τα οποία διέπουν την Ελληνική ομογένεια :

- α. Την οργάνωση και ένταξη σε θεσμούς οργάνωσης όλων των Ελλήνων εκτός της χώρας μας.
- β. Τους 3.000 θεσμούς οργάνωσης των ομογενών Ελλήνων (κοινότητες, σύλλογοι, ομοσπονδίες και συνομοσπονδίες).

- γ. Τα παγκόσμια μορφωτικά δίκτυα (500 έδρες ελληνικών σπουδών κ.α.).
- δ. Τα παγκόσμια επικοινωνιακά δίκτυα της ομογένειας (ΜΜΕ, ελληνόγλωσσους ή ελληνικής καταγωγής δημοσιογράφους, internet, κ.λ.π.).
- ε. Τις νέες γενιές των ομογενών.
- στ. Τα επιχειρηματικά δίκτυα στα οποία θα πρέπει να ενταχθούν οι χιλιάδες οικονομικοί παράγοντες και επιχειρηματίες ελληνικής καταγωγής. (Ήδη υπάρχουν ελληνικά εμπορικά επιμελητήρια, σύλλογοι επιστημόνων κ.λ.π.).
- ζ. Τις προσωπικότητες αυξημένου κύρους σε τρίτες χώρες (γερουσιαστές, βουλευτές, κυβερνήτες, δήμαρχοι, στελέχη κρατικών θέσεων ή πολιτικών κομμάτων ελληνικής καταγωγής).
- η. Χιλιάδες θρησκευτικά και πολιτιστικά δίκτυα της ορθοδοξίας στον παγκόσμιο χώρο.

Ομοίως θα πρέπει να υπάρχει, για προφανείς λόγους, ένας κεντρικός συντονισμός όλων των παραπάνω δικτύων. Πράγματι μέχρι το 1995 το ρόλο αυτό ασκούσε η ΑΧΕΠΑ και η Αρχιεπισκοπή και δευτερευόντως άλλες ομοσπονδίες όπως η Παμμακεδονική, η Πανηπειρωτική κ.λ.π.

Από το 1995 ιδρύεται το Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού (ΣΑΕ) με έδρα τη Θεσσαλονίκη, στο οποίο εκπροσωπούνται οι 3.000 οργανωμένες εκφράσεις της ομογένειας και απ' αυτό πλέον ασκείται ο κεντρικός συντονιστικός ρόλος. Από πλευράς Ελληνικής Πολιτείας υπάρχει στη Βουλή η Επιτροπή Αποδήμου Ελληνισμού (διακομματική) που εξασφαλίζει τον πολιτικό διάλογο ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις του Ελληνικού Κοινοβουλίου, η Γενική Γραμματεία Αποδήμου Ελληνισμού για την θεσμική υλοποίηση των δραστηριοτήτων του τομέα και αρμόδιες υπηρεσίες των Υπουργείων Παιδείας, Πολιτισμού και Εξωτερικών. Για να επιτύχουμε λοιπόν, παγκοσμίως, την εκμετάλλευση αυτού του δυναμικού πρέπει να εξετάσουμε τους τρόπους με τους οποίους θα επηρεάζεται ο Απόδημος Ελληνισμός για τα εθνικά μας θέματα, αλλά και τις διαδικασίες που θα ακολουθούνται από την Ελληνική Πολιτεία για τον συντονισμό και την ενημέρωσή τους.

Προϋπόθεση, κατ' αρχήν, όλων των ενεργειών μας ως κράτους είναι να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε δύο ισχυρά ενοποιητικά στοιχεία των Ελλήνων της διασποράς :

- α. Η ισχυρή αίσθηση περηφάνειας για την ελληνική τους καταγωγή που καλλιεργείται μέσα από τις 3.000 οργανώσεις τους.
- β. Το γεγονός ότι είναι ενεργοί και ενσωματωμένοι πολίτες των κρατών όπου ζουν. Ακριβώς αυτή η δραστηριότητα έχει καταστήσει τον Απόδημο Ελληνισμό, ειδικά στις χώρες που είναι πληθυσμιακά ισχυρός, μοχλό ανάπτυξης και προόδου και σε πολλές περιπτώσεις έχει σημαντικό ρόλο στο πολιτικό γίγνεσθαι των χωρών υποδοχής (δήμαρχοι, βουλευτές, γερουσιαστές) με προφανή οφέλη για την Ελλάδα.

Οι παράγοντες που επηρεάζουν τον Απόδημο Ελληνισμό είναι :

- α. Τα ΜΜΕ τα οποία ενημερώνουν το Ελληνικό κοινό και την Ελληνική Πολιτεία για όσα διαδραματίζονται στις χώρες υποδοχής και ενεργούν ως φορείς των

ελληνικών θέσεων στις χώρες αυτές. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ομογενειακά ΜΜΕ έχουν να κάνουν με το δίκτυο διανομής της πληροφόρησης (Γραφεία Τύπου του εξωτερικού που υπάγονται στο Υπουργείο Τύπου, Τμήμα Αποδήμου Ελληνισμού της ΕΡΤ, Πρεσβείες και Προξενία, Ελληνικές εφημερίδες, Ανταποκριτές στην Ελλάδα κ.λ.π.), την έλλειψη στελεχών, την ανεπαρκή συμπαράσταση της Ελληνικής Πολιτείας και την κομματική εκμετάλλευση των ομογενειακών ΜΜΕ από τις Ελληνικές Κυβερνήσεις.

β. Η Ελληνική εκπαίδευση των ελληνοπαίδων του εξωτερικού τα βασικά προβλήματα της οποίας είναι η ανεπάρκεια του εκπαιδευτικού προσωπικού, η ακαταλληλότητα υποδομών και μέσων (Σχολεία, βιβλία κ.λ.π.) και η έλλειψη κινήτρων, ώστε τα παιδιά να ελκύονται από την ελληνική εκπαίδευση μια και τα δεδομένα, οι νοοτροπίες και οι ανάγκες των χωρών τους ποικίλουν και είναι τελείως διαφορετικές από το ελληνικό μοντέλο εκπαίδευσης. Τα προβλήματα αυτά συντελούν στην αποκοπή των ομογενών από τον ελληνικό πολιτισμό και στην αφομοίωσή τους στις νέες πατρίδες τους. Απαιτείται η δημιουργία ενός σύγχρονου θεσμικού πλαισίου και η ανάληψη και ενίσχυση πρωτοβουλιών με σκοπό εναλλακτικές μορφές ελληνογλώσσης εκπαίδευση, ώστε να επιτύχουμε τον απεγκλωβισμό μας από ξεπερασμένες ή περιθωριοποιημένες μορφές.

γ. Η Ορθοδοξία, η οποία μαζί με τον Απόδημο Ελληνισμό συνυπάρχουν και λειτουργούν έτσι ώστε η μεν Ορθοδοξία να αναδεικνύει τον Ελληνισμό, ο δε Ελληνισμός να στηρίζει την Ορθοδοξία. Είναι γενικότερη διαπίστωση ότι αν η Ορθοδοξία αποσυνδεόταν από τον Ελληνισμό, τότε αυτός θα έχανε την οικουμενική ακτινοβολία της. Συνεπώς ο Απόδημος Ελληνισμός έχει μόνο να ωφεληθεί από την άρτια και συγκροτημένη εκκλησιαστική οργάνωση, σε Αρχιεπισκοπές, Μητροπόλεις, Επισκοπές, Ενορίες, Ιδρύματα αλλά και από τα έντυπα και τα διάφορα ΜΜΕ που διαθέτει.

δ. Ο Ελληνικός Πολιτισμός. Διότι οι Έλληνες για να επιβιώσουν και να σταθούν στον αιώνα της παγκοσμιοποίησης, πρέπει να κρατήσουν την τέχνη τους και τον πολιτισμό τους, την ιστορία τους, τα ήθη και τα έθιμά τους, την παράδοσή τους, την ταυτότητά τους και την γλώσσα τους. Η χώρα μας μέσω του Υπουργείου Πολιτισμού θα πρέπει να εξασφαλίσει την στήριξη και αύξηση των εδρών νεοελληνικών σπουδών στα Πανεπιστήμια του εξωτερικού, να μεριμνήσει για την εξαγωγή του προσώπου του σύγχρονου πολιτισμού και της ελληνικής σκέψης (π.χ. με την μετάφραση βιβλίων) και να προωθήσει μέσω του ΥΠΕΞ (Τμήμα Απόδημου Ελληνισμού) την κεντρική σχέση του Μητροπολιτικού με τον Απόδημο Ελληνισμό.

Ισχυρή βέβαια είναι η επίδραση του Αποδήμου Ελληνισμού στους παράγοντες που συνθέτουν την πρόοδο και ανάπτυξη της χώρας μας. Επειδή κάποιοι από τους ομογενείς έχουν γίνει οικονομικοί παράγοντες στις χώρες όπου διαβιούν μας δίδεται η ευκαιρία παρέχοντάς τους κίνητρα, να επενδύσουν στην πατρίδα τους βοηθώντας έτσι στην ανάπτυξη. Επίσης πολλοί από τους Αποδήμους Έλληνες κατέχουν σημαντικές θέσεις σε βιομηχανίες, και μεγάλα οικονομικά συγκροτήματα (διεθνείς τράπεζες κ.λ.π.). Επομένως αν η Πολιτεία καταφέρει να τους φέρει στη χώρα μας τότε τα οφέλη για την ανάπτυξη θα είναι πολλαπλάσια.

Τέτοια παραδείγματα αξιοποίησης αποδήμων συναντάμε στην Ιαπωνία, στην Κορέα, στο Ισραήλ και αλλού όπου έγινε εκμετάλλευση αποδήμων που είχαν εκπαιδευτεί σε ισχυρές οικονομικά χώρες. Πάντως πολλοί απόδημοι Έλληνες με χρηματικά εμβάσματα, επισκέψεις, δωρεές και γενικά με οποιαδήποτε ευεργεσία ενισχύουν οικονομικά την χώρα τους.

Αλλά και οι διεθνείς σχέσεις της χώρας μας, όπως και οι ανάγκες ασφάλειας και άμυνας είναι δυνατόν να υποστηριχθούν από τον Απόδημο Ελληνισμό δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε, πολλοί απόδημοι Έλληνες κατέχουν υψηλές θέσεις στις χώρες όπου ζουν. Θα μπορούσαν αυτοί να χρησιμοποιηθούν σαν διαμορφωτές της κοινής γνώμης των χωρών που ζουν, σχετικοί με τις Ελληνικές θέσεις. Κάτι τέτοιο όμως απαιτεί ενιαία εξωτερική πολιτική, η οποία θέτει μακροπρόθεσμους στόχους, ώστε να γίνει δυνατός ο επιθυμητός επηρεασμός. Πάρα πολλά παραδείγματα πατριωτισμού είναι γνωστά από τους απόδημους Έλληνες. Έτσι έχουμε το ξεκίνημα της Φιλικής Εταιρείας, τις προσφορές και δωρεές μεγάλων ευεργετών της Αιγύπτου και της Βορείου Ηπείρου, την επιστροφή χιλιάδων μεταναστών από την Αμερική για να πολεμήσουν στους Βαλκανικούς πολέμους και τη Μικρά Ασία, τους εθελοντές από την Αίγυπτο και την Κύπρο στο Β΄ΠΠ. Το Κυπριακό ήταν ο καταλύτης για την συνένωση των ομογενών της Αμερικής. Το ίδιο για το Μακεδονικό με αποτέλεσμα τη συνεργασία των διαφόρων δυνάμεων με αποτέλεσμα να πραγματοποιήσουν τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια εκτός Ελλάδος και ιδιαίτερα στην Αυστραλία όπου επηρέασαν, κατά ένα μέρος, την πολιτική της. Ερωτηματικά όμως προκύπτουν σε σχέση με την έκταση του κεντρικού συντονιστικού ρόλου από την Μητροπολιτική Ελλάδα. Ο ισχυρός κεντρικός ρόλος της χώρας μας και η καθοριστική επιρροή της στους ομογενείς δημιουργεί μερικές φορές την εντύπωση ότι ενδεχομένως ενεργούν ως ένα είδος πέμπτης φάλαγγας στις χώρες διαμονής τους, γεγονός που θα έχει σαν αποτέλεσμα την πολιτική τους απομόνωση. (Μήπως έτσι εξηγείται και η παρακμή της επιρροής του Ελληνικού «Lobby» στις ΗΠΑ;). Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι ένα μικρό κράτος όπως η Ελλάδα εύκολα υποκύπτει στις πιέσεις των υπερδυνάμεων. Επομένως αν ασκεί απόλυτο έλεγχο στην ομογένεια, τότε και η αντίδραση αυτής εξουδετερώνεται μέσω του κράτους. Αν η ομογένεια στην Αμερική βρισκόταν υπό τον απόλυτο έλεγχο του Ελληνικού κράτους, το 1974 ποτέ δεν θα μπορούσε να κινητοποιηθεί όπως κινητοποιήθηκε. Το Ελληνικό κράτος τότε βρισκόταν σε αδυναμία άσκησης εξωτερικής πολιτικής ενώ η ομογένεια αντέδρασε με τους δικούς της μηχανισμούς. Απαιτείται λοιπόν ένας κεντρικός συντονιστικός ρόλος του κράτους, αλλά με την ενθάρρυνση τοπικών αυτοδιοικητικών μηχανισμών σε κάθε χώρα υποδοχής. Αλλά ο μεγαλύτερος κίνδυνος που απειλεί σήμερα τον Απόδημο Ελληνισμό είναι αυτός της αφομοίωσης από τις χώρες υποδοχής, λόγω της δυσκολίας να διατηρηθεί η γλώσσα από την Τρίτη γενιά και μετά. Η συντήρηση της ταυτότητα θα είναι αποφασιστικός παράγοντας στις επόμενες δεκαετίες. Η γνώση της ιστορίας, η διατήρηση των ηθών και εθίμων και των πολιτιστικών χαρακτηριστικών της φυλής μας κρίνονται από τους εκπροσώπους των ομογενειακών οργανώσεων ως πρωταρχικό στοιχείο για την διατήρηση των δεσμών της ομογένειας με τον ελληνικό πολιτισμό. Πέρα από αυτά όμως η γνώση

της πορείας των εθνικών μας θεμάτων θα δημιουργήσει επιπλέον ψυχικούς δεσμούς με την Ελλάδα και θα δώσει την ευκαιρία στους αποδήμους Έλληνες να επηρεάζουν ως άμεσο τρόπο πλέον την κοινή γνώμη των κρατών που ζουν. Η πληροφόρηση λοιπόν πρέπει να είναι έγκαιρη, έγκυρη, αντικειμενική, υπερκομματικού χαρακτήρα και να λαμβάνει υπόψη της την κοινωνικο-οικονομική σύνθεση των ομογενών ανάλογα με τον τόπο που βρίσκονται, αλλά και τις δικές τους προτεραιότητες, ώστε να μη δημιουργούνται συγκρούσεις με το εθνικό κέντρο.

Η χώρα μας όμως είναι καιρός να αποκτήσει και πολιτική παλιννόστησης. Τα προβλήματα προσαρμογής των παλιννοστούντων δημιουργούνται λόγω της μετοικεσίας τους σε μια κοινωνία με δομές και συνθήκες, που διαφέρουν οπωσδήποτε και από τη χώρα προέλευσής τους και από την ουτοπική πατρίδα των οραμάτων τους. Απαιτείται σχεδιασμός των παλιννοστήσεων, ώστε να μη χαθεί η δυνατότητα προσφοράς του δικτύου του Αποδήμου Ελληνισμού λόγω της πιθανής εξαφάνισης του Ελληνικού στοιχείου από κάποιες χώρες.

Ο Απόδημος Ελληνισμός είναι ο διπλωμάτης της χώρας μας στο εξωτερικό. Τα περιθώρια αξιοποίησης της ομογένειας σε οποιοδήποτε κράτος χάριν των συμφερόντων μας είναι μεγάλα. Το ενδιαφέρον της Ελληνικής Πολιτείας θα πρέπει να είναι καθημερινό. Κάποιες ενέργειες έπρεπε να είχαν γίνει χθες.

ΕΥΡΩΑΜΥΝΑ (4) ΕΥΡΩΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟΣ

**Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς**

Τον Δεκέμβριο του 2003, κατά την Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ αποφασίστηκαν τα εξής, για την Ευρώαμυνα, κατόπιν συμβιβασμού με τις ΗΠΑ :

α. Αντί ανεξαρτήτου Στρατηγείου, όπως φιλοδοξούσαν Γαλλία και Γερμανία, συγκροτήθηκε ένας «πυρήνας» Αξιωματικών συνδέσμων της ΕΕ εντός του Ανωτάτου Συμμαχικού Στρατηγείου στη MONS του Βελγίου, ο οποίος στελεγχώνεται από υπηρετούντες στο ΝΑΤΟ Αξιωματικούς, που εκτελούν διπλά καθήκοντα και ένας αντίστοιχος «πυρήνας» συνδέσμων του ΝΑΤΟ εντός της υφισταμένης δομής της ΕΕ στις Βρυξέλες (ολιγομελής ομάδα από Αξιωματικούς και Διπλωμάτες εγκατεστημένους από το 2000 στο κτίριο του Συμβουλίου Υπουργών).

β. Ο σχεδιασμός των επιχειρήσεων θα γίνεται :

(1) Από το ΝΑΤΟ, με τη συμμετοχή του πυρήνος της ΕΕ, όταν υπάρχει πλήρης εμπλοκή του σ' αυτές.

(2) Από το Γενικό Επιτελείο μιας των συμμετεχουσών χωρών, εκτός της περιπτώσεως που το μέγεθος και η φύση της αποστολής, δημιουργούν την ανάγκη να πάρει Ευρωπαϊκό χαρακτήρα, οπότε θα γίνεται στα πλαίσια της υφισταμένης στρατιωτικής δομής της ΕΕ, η οποία ενισχυομένη και με άλλους Αξιωματικούς θα αποτελεί ένα προσωρινό επιτελείο, που θα διαλύεται μετά τη λήξη της αποστολής.

(3) Χρησιμοποίηση της δομής και των μέσων του ΝΑΤΟ σε όση έκταση απαιτείται.

Ύστερα από αυτά οι Υπουργοί Εθνικής Αμύνης των χωρών της ΕΕ αποφάσισαν τον Νοέμβριο 2004 :

α. Την συγκρότηση Ευρωδυνάμεως εκ δεκατριών Μονάδων δυνάμεως 1000-1500 ανδρών εκάστη με την εξής συγκρότηση :

1η, 2η, 3η, 4η : Ανά μία Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία.

5η : Γαλλία, Γερμανία, Λουξεμβούργο, Αυστρία, Ισπανία.

6η : Γαλλία, Βέλγιο.

7η : Γερμανία, Ολλανδία, Φιλανδία.

8η : Γερμανία, Τσεχία, Αυστρία.

9η : Ιταλία, Ουγγαρία, Σλοβενία.

10η : Ιταλία, Ισπανία, Ελλάδα, Πορτογαλία.

11η : Πολωνία, Γερμανία, Σλοβακία, Λετονία, Λιθουανία.

12η : Σουηδία, Φιλανδία, Νορβηγία (αν και δεν είναι μέλος της ΕΕ).

13η : Βρετανία, Ολλανδία.

β Την πλήρη επιχειρησιακή ανάπτυξη της μιας μέχρι το τέλος 2005 και άλλης μιας μέχρι το τέλος 2007 με ετοιμότητα 5-10 ημερών για να επέμβουν εκτός συνόρων της ΕΕ και δυνατότητα διεξαγωγής επιχειρήσεων 120 ημερών

γ. Την ανάληψη σε πρώτη φάση ειρηνευτικών επιχειρήσεων υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, κυρίως σε προκαταρκτικό στάδιο μέχρι να αναπτυχθούν οι κυανόκρανοι.
δ. Την ομόφωνη απόφαση και των 25 χωρών μελών προκειμένου να αναπτυχθεί η Ευρωδύναμη. Αυτό δίνει την δυνατότητα στις ΗΠΑ να κατευθύνουν τις αποφάσεις, δεδομένου ότι επηρεάζουν τις πολλές χώρες μέλη.

Από τα παραπάνω καταφαίνεται ότι :

α. Οι υπό συγκρότηση Μονάδες της Ευρωδυνάμεως καλύπτουν τις απαιτήσεις των ΗΠΑ και θα λειτουργούν συμπληρωματικά προς το ΝΑΤΟ.

β. Θα αναλαμβάνουν επιχειρήσεις μόνον όταν το ΝΑΤΟ δεν επιθυμεί να εμπλακεί, για οποιοδήποτε λόγο σε αυτές.

γ. Θα τελούν υπό τον απόλυτο έλεγχο των ΗΠΑ είτε μέσω ΝΑΤΟ, είτε μέσω ΟΗΕ που είναι μόνιμο μέλος στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

δ. Θα προκύψουν ανυπέβλητα εμπόδια στην συνεργασία των συμμετεχόντων τμημάτων, λόγω κυρίως της πολυτυπίας των διατιθεμένων οπλικών συστημάτων και της ασυμβατότητας μεταξύ τους.

ε. Μόνον η Βρετανία θα μπορεί, στα αρχικά τουλάχιστον στάδια, να αναλαμβάνει την διεξαγωγή παρατεταμένων επιχειρήσεων εκτός συνόρων, δεδομένου ότι οι άλλες χώρες δεν έχουν τέτοιες δυνατότητες, αλλά ούτε και θα τις αποκτήσουν στο άμεσο μέλλον, λόγω του απαιτούμενου τεραστίου κόστους.

στ. Οι, υπό συγκρότηση, Μονάδες δεν έχουν καμιά σχέση με τον Ευρωστρατό των 60.000 ανδρών που θα ήταν έτοιμος στο τέλος του 2003, όπως επιθυμούσαν οι Ευρωπαίοι. Το υπεραισιόδοξο αυτό σχέδιο δεν προχώρησε λόγω απροθυμίας ή και αδυναμίας των κρατών μελών να αναλάβουν το τεράστιο κόστος, αλλά και της αντιδράσεως των ΗΠΑ που δεν θέλουν αυτόνομη Ευρωπαϊκή Δύναμη. Την αντίδρασή τους μάλιστα αυτή την εκδήλωσαν με την δημιουργία Δυνάμεων Ταχείας Αντιδράσεως, που είναι ήδη έτοιμες επιχειρησιακά και δύνανται να επέμβουν εντός πέντε ημερών σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου.

Κατά την άποψή μας και η επιτυχία αυτού του εγχειρήματος της ΕΕ, είναι αμφίβολη, τουλάχιστον στο άμεσο μέλλον αφ' ενός μεν γιατί το κόστος είναι τεράστιο και αφ' ετέρου γιατί η ολοκλήρωση της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Ασφάλειας, της περίφημης ΚΕΠΠΑ, δεν προχωρά με γρήγορους ρυθμούς.

Όσον δε αφορά στην δυνατότητα μετεξελίξεως αυτών των δυνάμεων σε πραγματικό Ευρωστρατό θα επαναλάβουν την εκτεθείσα στα προηγούμενα άρθρα εκτίμησή μου, που έχουν δημοσιευθεί στο παρόν περιοδικό, ότι δηλαδή για να γίνει αυτό θα χρειαστεί να περάσουν τόσα χρόνια όσα χρειάστηκε η ΟΝΕ.